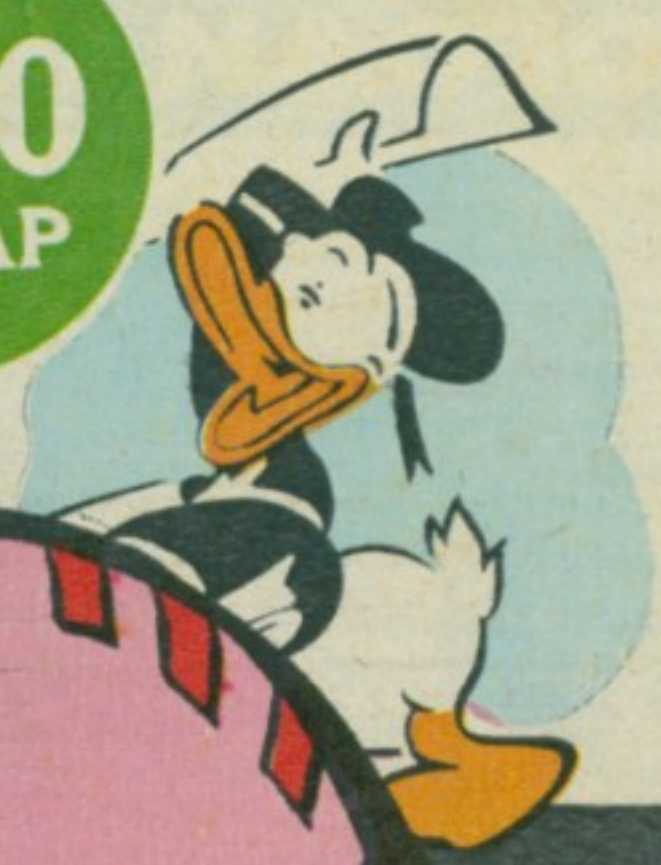

ПОЛИТИКИН ЗАКЛАВНИК

1.50
ДИНАР

ГОДИНА
XXXI
БРОЈ
964
19. VI 1970.

ЖИВЕО
РАСПУСТ!

БУКВАР

ОСАМ МЕТАРА ВОЗНЕ КАРТЕ. — Најдужа авионска карта која је досад издата на свету износила је осам и по метара и стајала је око 35 милиона старих динара. Састојала се од 108 контролних карата јер је канадски професор Родни Кемп, коме је била издата, на свом путу око света који је трајао 11 месеци равно 108 пута мењао авион.

ОЧЕВИ И ДЕЦА. — Друштво за старање о деци у немачком граду Минхену повело је акцију за зближавање очева и деце. Наиме, утврђено је да очеви веома мало времена проводе са својом децом. Друштво због тога онедавно организује заједничке викенд-излете само за очеве и децу. Ови излети нису намењени само одмору и игри већ и да очеви боље упознају своју децу и с њима се зближе. За то време мајке остају код кућа да се и оне — добро одморе.

Ripley

АНЕТА ФРЕЛОЊ

ИЗ ДЕВИЛА, У ФРАНЦУСКОЈ, ОД СВОЈЕ 12. ГОДИНЕ ПА СВЕ ДОК У 19. НИЈЕ УМРЛА, МОГЛА ЈЕ ДА НА ПИТАЊА ОДГОВАРА СА ДА ИЛИ НЕ А ДА НЕ ИЗУСТИ НИ ГЛАС, НЕ ОТВОРИ УСТА ИЛИ ПОКРЕНЕ БИЛО КОЈИ ДЕО ЛИЦА ИЛИ ТЕЛА. УМЕСТО ОДГОВОРА НА ЧЕЛУ, РУКАМА И НОГАМА ПОЈАВИЛО БИ ЈОЈ СЕ СЛОВО ИЛИ О (OUI = ДА).

ЕЛЕКТРИЧНА СИЈАЛИЦА ОД 100 ВАТИ

ПРОЛЕТЕЛА ЈЕ КРОЗ ТЕШКА ДРВЕНА УЛАЗНА ВРАТА ЈЕДНЕ КУКЕ У НОКСВИЛУ (САД) КАДА СЕ СУСЕДНА ЗГРАДА СРУШИЛА И — НИЈЕ СЕ РАЗБИЛА.

Вероватни или не!

PSILOTUM NUDUM

БИЉКА СА НОВОГ ЗЕЛАНДА НИЈЕ СЕ, ПО МИШЉЕЊУ НАУЧНИКА, ПРОМЕНИЛА ЗА 350.000.000 ГОДИНА.

ЧУДНИ „ТОРНАДО“

ОГРОМНИ СТУБОВИ УСКО-ВИТЛАНОГ ПЕСКА ПОЈАВЉУЈУ СЕ ИЗНЕНАДА У МЕКСИЧКОЈ ПУСТИЊИ СОНОРА МАДА У ВРЕМЕ ЈИХОВОГ НАСТАЈАЊА НЕМА НИ ДАШКА ВЕТРА!

ЗЕЛЕНИ МОМАК

ХЕНРИ КОУП
(1784 - 1806)
ИЗ БРЕМСХИЛА, У ЕНГЛЕСКОЈ, УВЕК СЕ ОДЕВАО У ЗЕЛЕНО ОДЕЛО, ЖИВЕО У ЗЕЛЕНОЈ КУЉИ СА ЗЕЛЕНИМ НАМЕШТАЈЕМ, ВОЗИО СЕ У ЗЕЛЕНИМ КОЦИЈАМА И ЈЕО САМО ЗЕЛЕНУ ВОДЕ И ПОВРКЕ!

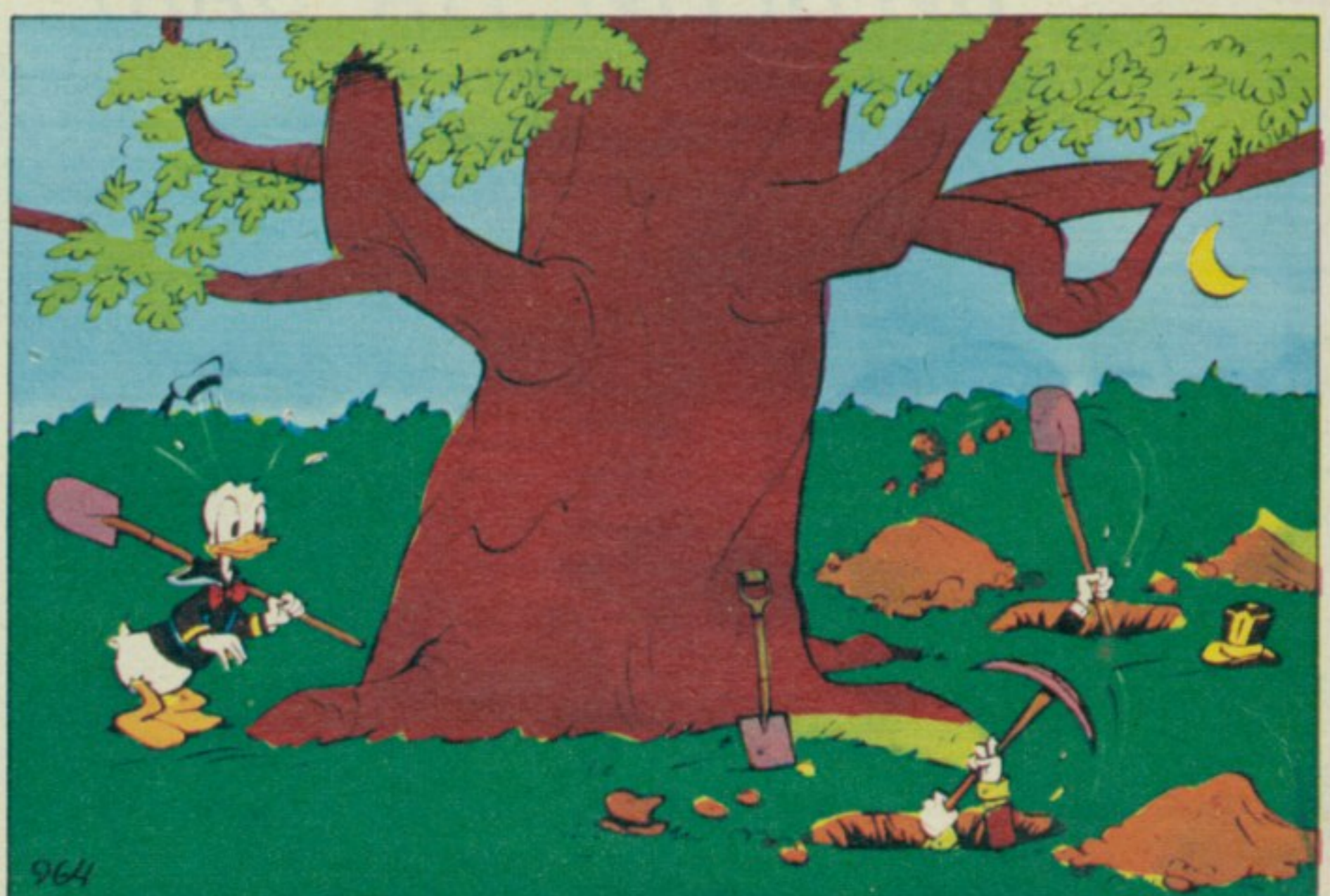
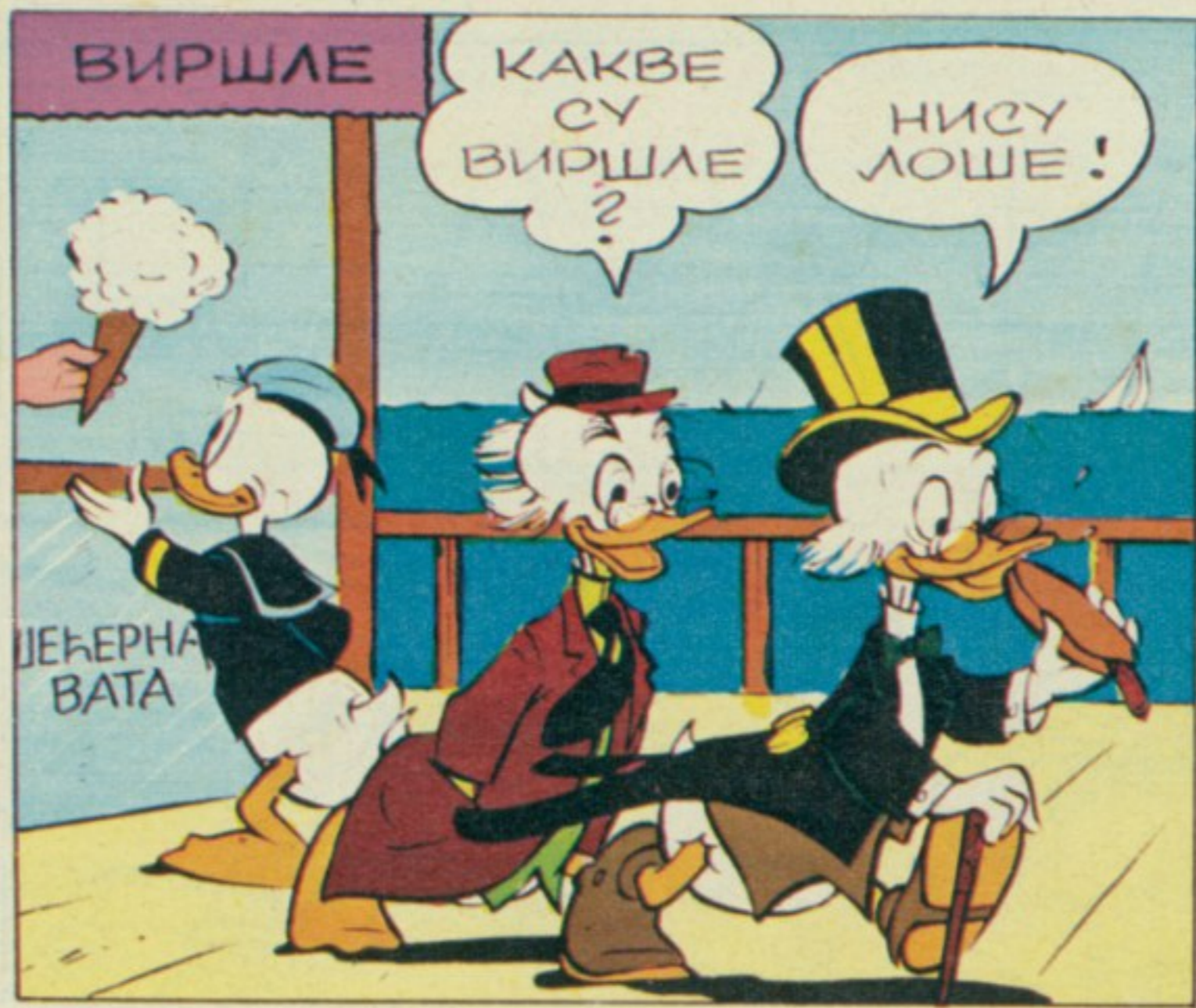
ПОРТРЕТУ

БУДИСТИЧКОГ СВЕШТЕНИКА ЧЕЈА ИЗ 1868. ГОДИНЕ ОДЕЉА ЈЕ НАСЛИКАНА ОД КИНЕСКИХ ПИСМЕНА КОЈА ПРЕДСТАВЉАЈУ БУДИСТИЧКИ ПРОПИС О БОРБИ ПРОТИВ ТАШТИНЕ И ЗАПОВЕСТ ПОСМАТРАЧУ СЛИКЕ ДА БЕЗ ПРЕСТАЈКА ПОНАВЉА БУДИНО ИМЕ!

WALT DISNEY

ПАЈА ПАТАК

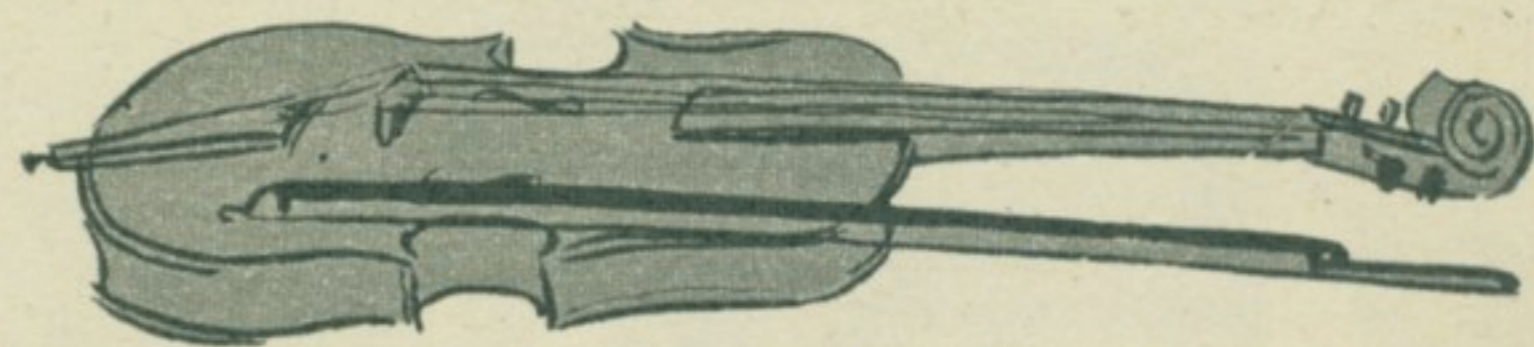

Ја сам **ЗОРАН ДУЦКИН** из IV београдске гимназије. Ево како је било на матурантском балу

МАТУРАНТСКИ

Београдски матуранти прославили су у хотелу „Југославија“ крај средњошколске наставе. „Политика“, туристичка агенција „Југотуре“ и „Радио Београд 202“ били су покровитељи ове прославе тако да је она матуранте коштала мање. Убудуће, овако ангажоване приредбе биће традиционалне и матуранти свих београдских средњих школа славиће тај дан свечано и весело.

ГОРДАНА ДРАШКОВИЋ, професор музике **ДРАГОМИР ПАПАДОПУЛОС** и **ГОРДАНА ПАВИЋЕВИЋ** из XIV београдске гимназије

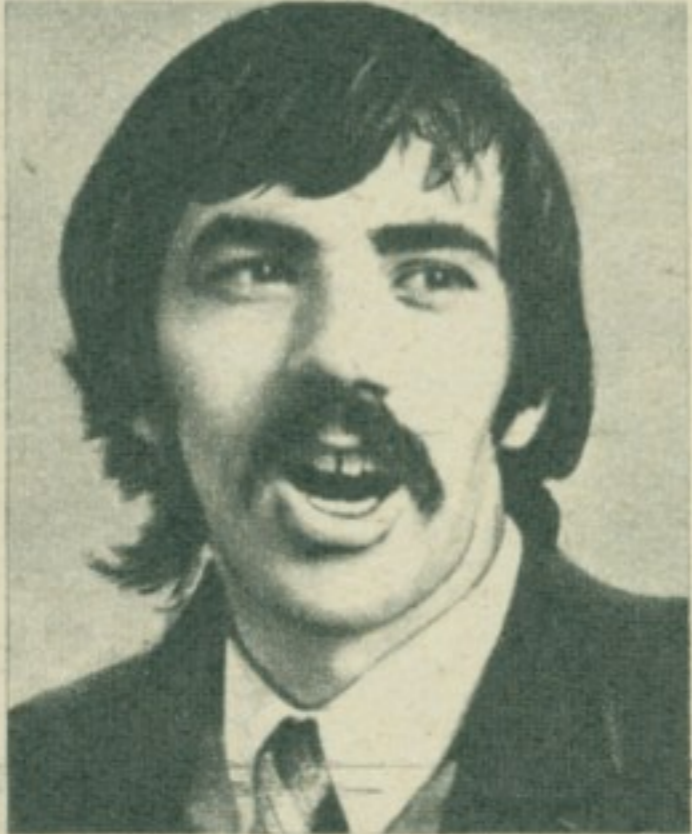

МЕЛИТА ЦИКО и **БОРЂЕ МАТИЋ**, из II београдске гимназије

ВИЂЕНИ НА БАЛУ

Сентименталне очи **НАТАЛИЈЕ БРАКОВИЋ** из X београдске гимназије

Бркови **НИКОЛЕ МИЉКОВИЋА** из X београдске гимназије

Увојак **ЗИНЕ КОБАЧЕВИЋ** из Средње архитектонске школе

НЕКА ВАМ У ЖИВОТУ СВЕ БУДЕ СЛАТКО!

САМО ДА МАТУРА ПРОЂЕ ГЛАТКО...

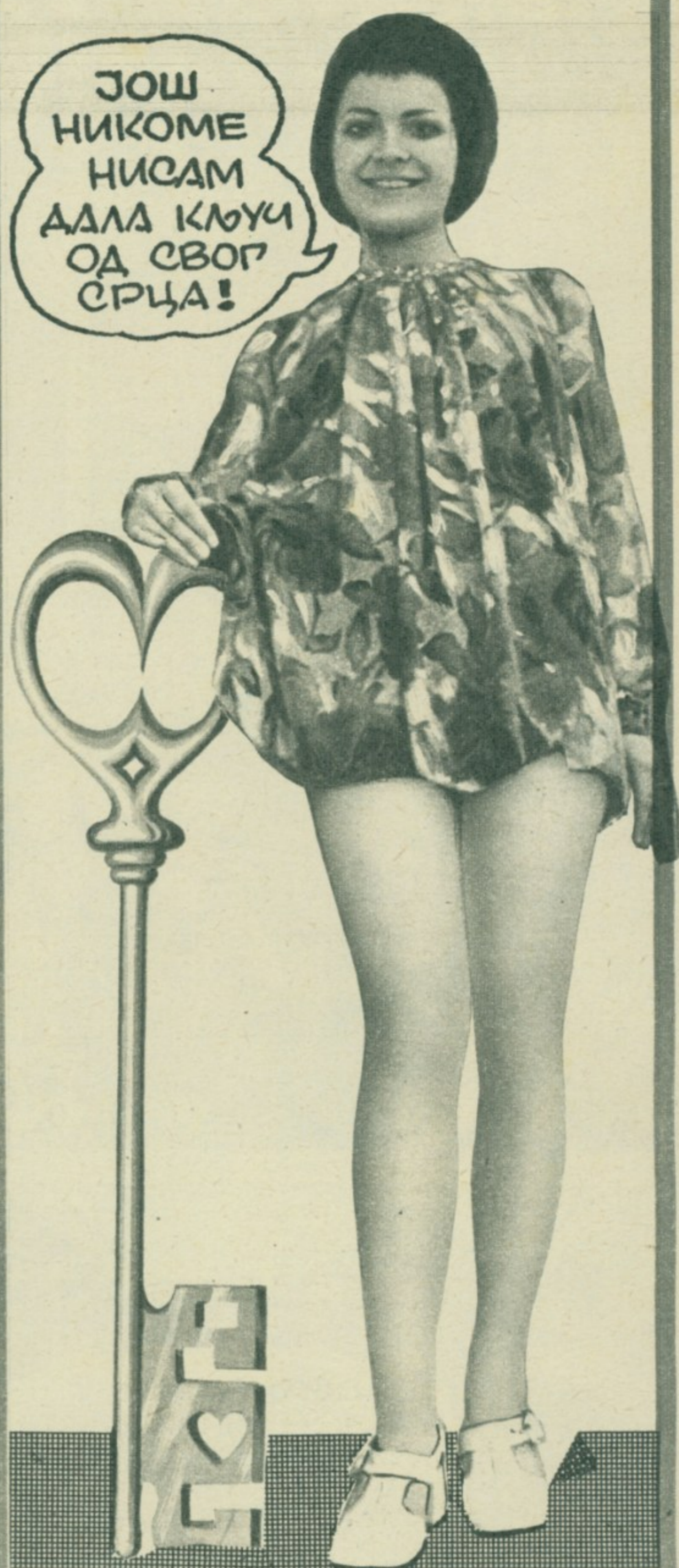
ЉИЉАНА НИКОЛИЋ из II београдске гимназије, прима слављеничку торту од представника туристичке агенције „Југотурс“, организатора београдских матурских вечери

МЕНИ ЈЕ ГИМНАЗИЈА БИЛА ДУГАЧКА!

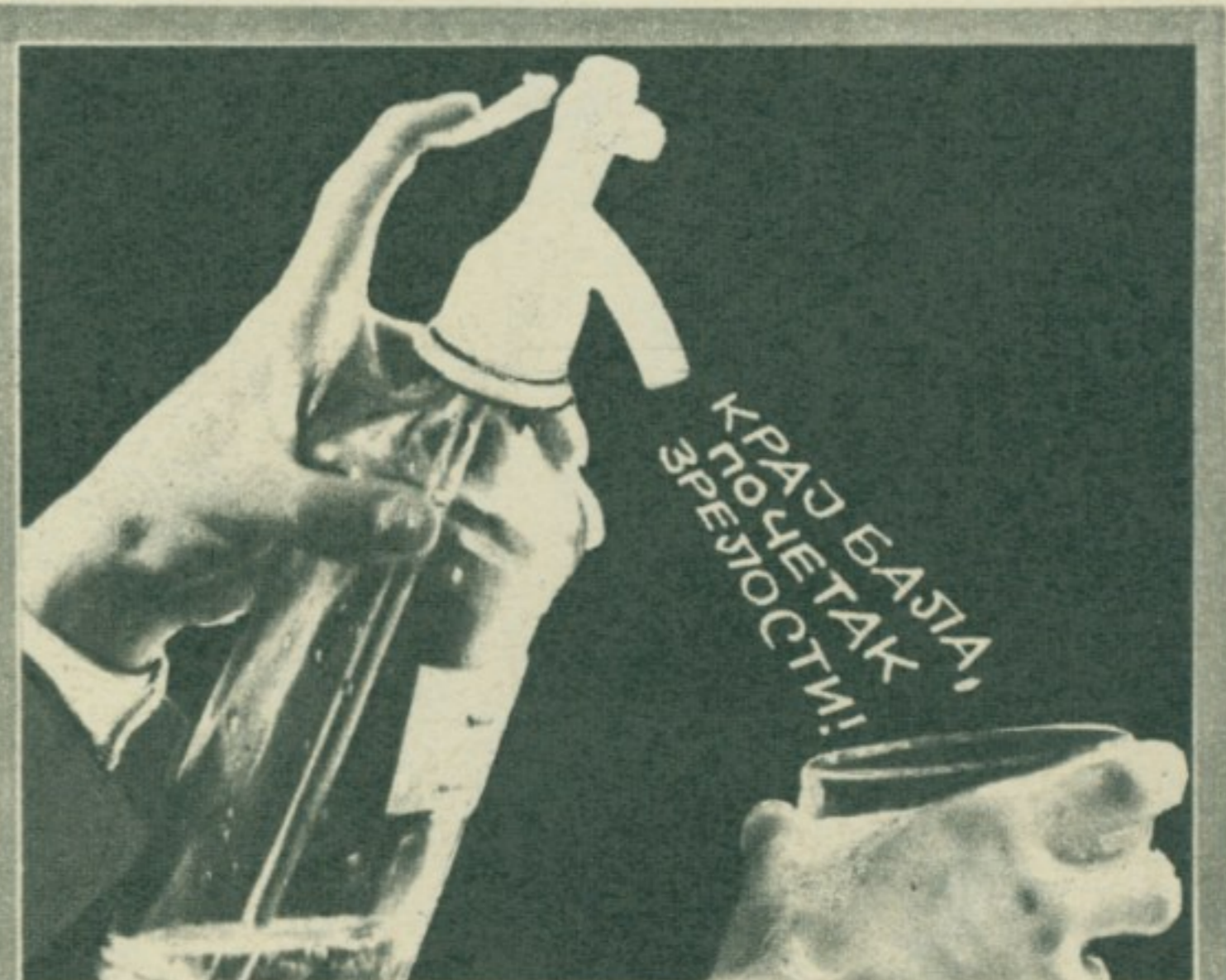
А МЕНИ КРАТКА!

ДРАГОСЛАВА БОЈОВИЋ из IV београдске гимназије и МИЛЕНА СТАМЕНКОВИЋ, из II београдске гимназије

ЈОШ НИКОМЕ НИСАМ ДАЛА КЉУЧ ОД СВОГ СРЦА!

НЕВЕНКА ЖУНИЋ XIV београдска гимназија

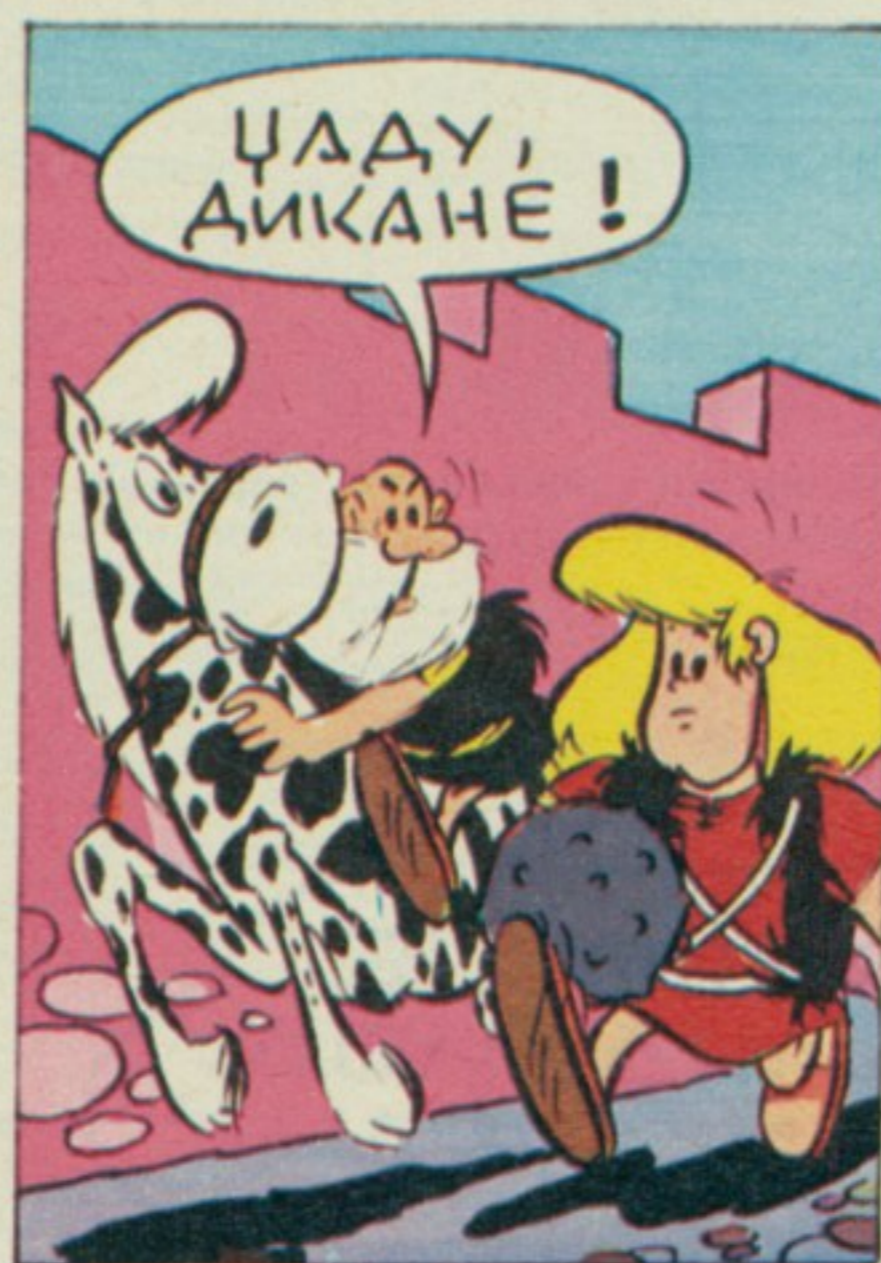

КРАЈ БАЈА, ТОЧЕТАК ЗРЕЛОСТИ!

На слици са сифоном соде и чашом вина су левица и десница РИЗВАНА БЕГОВИЋА из IV београдске гимназије

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

МИС ПАПРИЧИЦА

ВЕЛИКИ ТЕЛЕ КВИЗ

**КО СУ
ОВА
ТВ
ЛИЦА?**

Ово су монтаже наших познатих ТВ-лица. Погоди ко је с ким састављен!

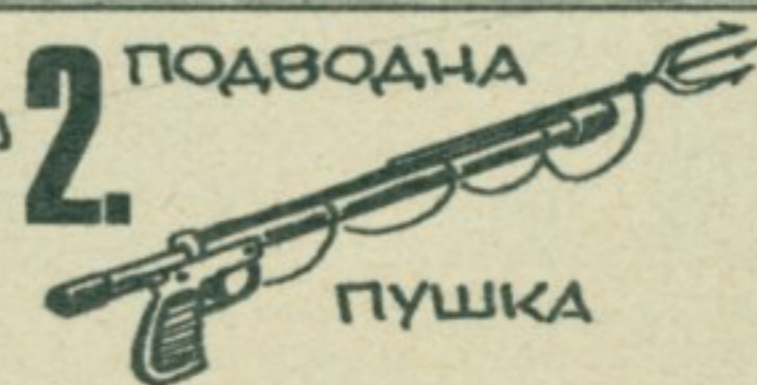
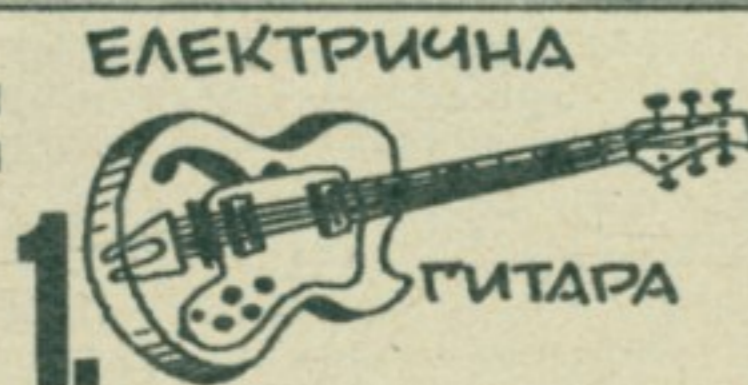
Напиши на дописници број 1 и поред њега стави име и презиме онога чија је лева страна лица на нашој слици, а затим име и презиме онога чија је десна страна лица на фотографији. Напиши тако исто за број 2, број 3 и број 4.

На дописницу с одговорима залепи купон, читко испиши своју адресу и пошаљи „ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ“, Београд, П. факс 124 до 1. јула ове године.

Међу онима који буду тачно одговорили како се зову свих ових осам ТВ-лица извући ће се на срећу добитници награда које су овде нацртане.

НАГРАДЕ:

ТЕЛЕ КВИЗ

ИЗАБЕРИТЕ

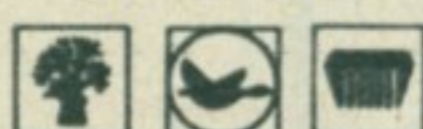
ЕНГЛЕСКИ СЕТЕР

Цена код нас — од 600 НД
у свету — од 40 долара

ИРСКИ СЕТЕР

Цена код нас — од 600 НД
у свету — од 40 долара

17 Елегантан, грациозан пас. Годинама је био саставни део енглеског сеоског живота. Преци му потичу из времена када се још није ловило пушкама већ помоћу замки или са дресираним соколима. Дужност сетера била је тада да пронађе дивљач и да се баци на њу и остане у месту, од чега и потиче његово име, на енглеском сет — поставити, ставити. Каснији обичај да се дивљач тера учинио је да сетер падне у засенак, узгајивачи паса су се пребацили на керове краћих ногу, шпанијеле. Сетер има пријатељску нарав, природно је тих, па је омиљен као кућни паћ. Живахан је и интелигентан, више му одговара живот у природи. Уобичајена висина око 65 цм. Код нас их има 1111 регистрованих.

18 У зоолошким енциклопедијама познат и као црвени сетер. Необично леп пас богате дугачке кестењасте длаке. Почео се још више гајити после популарности коју је стекао у Америци крајем прошлога века. У природи је пун енергије. Добре је нарави и познат је као пас који избегава борбе јер се у њима тешко одржава на ногама, није баш најстабилнији. Ужива глас „неборца“. Извесно време ову врсту напала је болест „ноћног слепила“, које је могло да доведе и до потпуног губитка вида, али су одгајивачи успели да је савладају. Тренутно је то најпопуларнији сетер у Великој Британији. Као штене најумиљатији је међу свим сетерима. Уобичајена висина је око 55 цм. Код нас је регистровано 436 ирских сетера.

ШАРПЛАНИНАЦ

Цена код нас — од 400 НД

ШКОТСКИ ОВЧАР

Цена код нас — од 1.500 НД
у свету — од 40 долара

21 Југословенски овчарски пас, потомак пастирског пса старих Епираца, званог „молос“, по имену једног илирског племена. Отуд је 1939. међународно признат као „илирски овчар“, а од 1956. као југословенски овчарски пас-шарпланинац. Доскора најбројнији на подручју Шар-планине, а сада се гаји у целој Југославији. И данас служи својој основној намени: чува овце од дивљих звери. Једнобојан, бео, тамномрк, понекад и готово црн. Висина преко 60 цм. Тежина 30 — 45 кг. Југославија има још два своја овчара: крашког, железносиве боје и хрватског, црне валовите меке длаке. У нас су регистрована 803 шарпланинца, 15 крашких (има их око 60) и 1 хрватски овчар (око 100 регистрованих).

22 Зову га још и кули. Његова длака је отпорна према води и због тога се као радни пас много употребљава у северној Шкотској. Шкотски овчар кога приказујемо на цртежу више је изложбени него радни пас. Сматра се иначе једним од најлепших паса, а познат је и по интелигенцији и радним способностима. Своју популарност стекао је нарочито средином прошлог века. Још и данас је врло тражен у Америци и у Европи, као и у Великој Британији. Има добру нарав, пријатан је и веран пријатељ. Шкотски овчар је једини пас оријентисан да буде водич следе деце. Постоји и краткодлака врста која је погодна за живот у градовима. Уобичајена висина 55 до 60 цм. Код нас су регистрована 224 кулија.

ПСА!

3

Пси одани деци.

Пси који се добро осећају у градском стану.

Пси којима је потребно изласка, ваздуха и који више воле живот у природи.

Ловачки пси који могу да се издресирају за све врсте лова.

Модни пси, најчешће се држе као „украш“.

Пси чији су величина и облик такви да њима лако могу да управљају жене.

Пси густе и дугачке длаке која захтева велику пажњу и негу.

Радни пси који могу да се истренирају за вођење слепих, за војску или полицију.

Велики пси, добри и опасни чувари; ако је у питању мањи пас, он је само чувар.

КОКЕР ШПАНИЈЕЛ

Цена код нас — од 700 НД
у свету — од 30 долара

ЕНГЛЕСКИ СПРИНГЕР ШПАНИЈЕЛ

Цена код нас — од 800 НД
у свету — од 40 долара

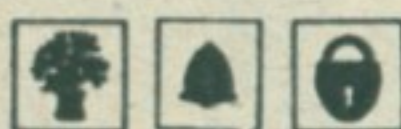

19 Познат још и као „птичар шпанијел“ био је у осамнаестом веку највише употребљаван за лов на шљуке — за тражење убијене дивљачи. Зато шпанијеле зову још и цуњавци. Кокер шпанијел, иначе најпознатији у фамилији шпанијела, био је у своје време најбољи пас за лов у густим шумама и трски. Лако га је дресирати. Активан у природи и врло мио код куће. Нарочито популаран био је од 1935—1955. поготову у селима. Данас је тешко наћи правог радног кокера. Пошто се његов број смањује, комерцијална кинологија га мање излаже на продају. Он би, ипак, брижљивим одгојем могао да врати своју стару славу. У нашој земљи има 766 регистрованих кокер шпанијела. Висина им је око 40 цм.

20 Спрингер шпанијел је најкрупнији у врсти шпанијела, доста већи од кокера шпанијела. Спада међу најстарије ловачке псе. Као такав познат је већ вековима. Од њега потичу многе врсте шпанијела, па и многи ритривери — пси доносиоци. Јак је и крупан довољно да може да ради по цео дан, а довољно дугачак и снажних ногу да се несметано креће чак и по најтежим теренима. Представља најбољи пример радног пса и никако га немојте купити ако за њега заиста немате довољно посла. Има, међутим, разлике и међу спрингер шпанијелима. Велшка врста је, на пример, 7 до 8 сантиметара нижа од енглеске. Уобичајена висина око 50 цм. Код нас их има 172 регистрована.

ШНАУЦЕР

Цена код нас од — 1500 НД

НЕМАЧКИ ЛОВНИ ТЕРИЈЕР

Цена код нас — 400 НД

23 Шнауцер је стара врста расних паса. Помиње се још у 16. веку. Одувек је овај велики пас који личи на медведа служио као чувар кућа а и за вучу, с обзиром на своју величину и снагу. У Америци га, поред тога, користе у војсци и полицији јер је храбар и интелигентан. Познат је као добар ловац на мишеве, пацове, куње. Истанчаног је њуха и слуха. Врло је интелигентан и лак за обучавање, па га често користе и у циркусима и варијететима за уметничке тачке. Поред великих шнауцера, постоје још две расе — средњи и мали које Енглези зову „пинчерима“. Они су, међутим, милог изгледа али опаке нарави. Код нас има регистровано 9 великих и 7 средњих и малих шнауцера. Пошто су ретки, веома су скупи.

24 Одгајен у Немачкој укрштањем фокстеријера и неких других врста паса. Као резултат створена је многоструко корисна врста пса који је брз и храбар, а има и развијене радне навике. Приликом лова на лисице и јазавце, добар је тркач и хватач, немилосрдно дави штеточине. Пошто има добро развијен њух, а иначе је врло брз, у лову се може употребити и као гонич (гласно гони), као доносилац и за лов у води. Користе га и за лов на дивље свиње. Због његове страсти за копањем и претраживањем јазбина, држање у стану представља за њега право мучење. Отпоран је према болестима. Висина до 40 цм. Основна боја је црна, мешана сивоцрна, а такође и тамносмеђа. Код нас је регистрован 3691 ловни теријер.

КРАЈ

ТОБОЖЕ КРАЉЕВИНА

Једним острвом у близини Сардиније влада Паоло II, краљ који није у сјању да престолонаследнику кући чак ни цицеле

Северозападно од Сардиније налази се острво Таволара, дугачко седам а широко пет километара. Као сива усамљена стена диже се оно из мора и издалека подсећа на овални сто с којег се, у набору, слуша застирач. Вероватно је због тога и названо Таволара јер се на италијанском сто каже „тавола“.

Године 1833. брод „Торино“ на којем се налазио Карл Алберт, краљ Сардиније и Пијемонта, пловио је у близини Таволаре. Краљ се заинтересовао за острво с тако чудним именом. Испричали су му да је острво ненасташено и да на њему има тушта и тма дивљих коза. Карл Алберт је био страствен ловац и одмах је одлучио да се искрца на острво.

РЕЧ КОЈА СЕ НЕ ПОРИЧЕ

Краљ се искрцао без пратње. Није прешао ни пола острва кад му је у сусрет наишао човек циновског раста. Незнанац је био одевен у дроњке.

— Ко сте ви? — упитао је дошљака.

— Краљ Сардиније — одговорио је Карл Алберт. — А ви?

— А ја краљ Таволаре — насмејао се дин верујући да се ловац с њим шегачи. — Зовем се Бузепе Бартолеоне. Добро дошли у моје краљевство.

Нови познаници пријатно су провели дан. Доручковали су козјег млека, сира и ражаног хлеба. Затим су се уском брдском стазом успели до заравни обраслом smaragdno зеленом травом. Био је то рај за ловце: дивље овце, дивљи магарци и стотине дивљих коза.

— Каква ми је краљевина? — с поносом је запитав Бузепе. — Зар нисам прави краљ?

— Заиста, прави си краљ — одговорио је Карл Алберт. — Као што сам ја, краљ Сардиније и Пијемонта.

Схвативши опет његове речи као шалу, Бузепе је поново прснуо у смех. Али

када је нешто касније угледао крај обале ратни брод, заставу и групу официра у свечаним униформама, разумео је да се његов гост није шалио. Али није се збунио.

— Ваше величанство, — запитав је — која се реч не пориче?

— Краљевска — одговорио је Карл Алберт. — А зашто?

— Зато што сте ме малочас признали за краља. Казали сте да сам краљ исто као и ви.

— Тачно. Од овог тренутка Таволара је ваше краљевство а ви њен краљ — одговорио је Карл Алберт.

Ово је „причам ти причу“ о постанку мини-краљевине.

Краљ Бузепе сачио је себи бело-зелену државну заставу и изнад врата своје колибе нацртао златном бојом круну. Тако је Таволара добила и спољне знаке једне краљевине. А када је Бузепе довео на острво жену и своју многобројну децу, добила је и поданике.

ОСНИВАЧ ДИНАСТИЈЕ

После Бузепе Таволаром је готово педесет година владао његов син Паоло или — званично — Паоло I.

Породица Бартолеоне — из њених чланова се и састоји читаво становништво острва — знатно се разгранала. О изворима њихових прихода међу сардинским рибарима кружиле су најразличитије приче. Говорило се да је Бузепе I Бартолеоне нашао благо које су на острву закопали туниски гусари. Бродови познатог туниског пирата Хаир ед-Дина Риђобрадог, били су почетком 16. века уништени у близини острва Таволаре, када је на његову флоту напало бродовље Карла V. Спасла се само посада једног гусарског брода, међу њима и Хаир ед-Дин.

Пирати су, причало се, закопали на острву силно благо. Један део спасених гусара остао је на острву и ту су сви, осим једног, и умрли. Тај који је једини остао у животу прешао је у хри-

лепа и романтична да би била истинита. Тачно је ипак да је краљевска породица једно време била прилично имућна и да је крајем 19. века осиромашила, па је краљ падао све ниже. Најзад је почео да се бави обалским гусарством. „У име краља“ Таволарци су „конфисковали“ сву робу и товари које би море спрало с бродова насуканих на подводно стење у близини острва.

ИПАК БЛАГО!

Пиратски поступци краља Таволаре навели су италијанске власти да нешто предузму. На острво су упућена 24 карабинијера. Али, показало се да је краља немогуће ухватити јер је он познавао сваку стазу и богазу на свом острву и потеру је дочекивао кишом од камења. Не само што је био неухватљив већ је својим противницима често залазио иза леђа и нападао их кад су се најмање надати. Карабинијери су морали да одступе.

Паоло I је умро деведесетих година прошлог века и на престо је ступио његов син Карло I, човек осиромашан али веома поносит. Неки предузимљиви Италијан предлагао му је да на острву саграде коцкарницу и хотеле. Новац би он обезбедио. Краљ је одбио пред-

лог: мир на острву био му је драгоценiji од богатства.

Али син Карла I, Бузепе II, био је мање осетљив: продао је већи део острва. Краљевској породици остао је само мали рт Пунта Каноне.

Данас Таволаром управља Паоло II. На острву више нема мира и тишине, на рочито лети кад нагрну туристи. Као водич служи им краљев петнаестогодишњи син. „Престолонаследник“ иде у јефтином оделу из којег је давно израстао, а босе ноге увек су му изгребане. Да чита и пише не уме јер у краљевини нема школе.

Мали водич веома озбиљно прича туристима о Риђобрадом, гусарима, њиховом злату и исповести гусара-калуђера. Туристи су задовољни јер на острво су дошли да виде и чују нешто необично и зато је пријатније веровати наследнику краљевског престола но једном италијанском листу који је скинуо плашт романтике с приче о гусарима и злату. Лист је тврдио да је Бузепе I нашао на острву благо, али да то није био златан новац и накит већ — каолин, глина за израду порцулана. Краљ је тајно трговао каолином и тако стекао нешто иметка. Али, године су пролазиле и наслаге глине су се исцрпиле. Краљевска породица Бартолеоне опет је запала у беду. K. V.

— МАЛОЧАС СТЕ МЕ ПРИЗНАЛИ ЗА КРАЉА. КАЗАЛИ СТЕ ДА САМ КРАЉ ИСТО КАО И ВИ — БИО ЈЕ УПОРАН БУЗЕПЕ БАРТОЛЕОНЕ.

Бум и Бум

JOE MUSIAL

PROIZVOĐAČ INTEREXPORT-MLADOST BEOGRAD - UROŠEVAČ

SLAN

INEX

Кикирики

У биоскопу, аутобусу, возу, авиону... Крај радија и телевизора На утакмици У шетњи...

Кикирики

У КУТИЈАМА И КЕСИЦАМА

НЕМИРНИ СИН ПРОФЕСОРА МАТЕМАТИКЕ

КАД БИ ЈОЈ ДОСАДИО СВОЈИМ НЕСТАШЛУЦИМА, МАМА ГА ЈЕ ЗАТВАРАЛА У МРАЧНУ СОБУ АЛИ ВЛАДИМИРА — БУДУЋЕГ ЛЕЊИНА — ТО НИЈЕ МНОГО БРИНУЛО: ЛЕГАО БИ И БЛАЖЕНО ЗАСПАО

У старом граду Астрахану живео је тридесетих година прошлога века ситан чиновник Николај Уљанов. Умро је 1838. године и оставио за собом троје деце: два дечака и девојчицу. Млађи син, Иља Уљанов, могао је у то време имати осам или девет година. Захваљујући старијем брату који се био запослио и омогућио му да се школује, Иља који је добро учио доспео је чак на студије у Казан. Кад је завршио факултет, постављен је за професора математике у Институту за отмене девојке у Пензи. Ту се и оженио Маријом Бланк.

Иља Уљанов постао је угледан човек у граду. Руководио је градском метеоролошком станицом. У Пензи је остао пуних осам година и ту добио и двоје деце. Али, 1868. године Иљин Уљанову је предложено да оде у Симбирск на дужност школског надзорника за целу тамошњу област. То је био простран али доста заостао крај.

Ту у Симбирску, 22. априла 1870. године Уљанову се родило и треће дете, дечак коме су дали име Владимир.

**Ко је
разбио
бокал?**

О првим годинама живота Владимира Иљича зна се само онолико колико је испричала у својим „Успоменама“ његова старија сестра Ана. Будући вођа прве социјалистичке револуције у свету растао је са исто оноли-

ко мука и невоља као и свако друго дете. Касно је проходао и, како каже његова сестра, често падао, обично на главу. Због тога, говорила је касније Ана, што му је глава увек „претезала“. Сваки пут кад би пао, толико је плакао да се орила цела кућа.

Али, кад је Владимир-Волођа проходао, место га више није држало. Толико је жив да се нигде није могао скрасити, нити га је ко могао задржати на једном месту. Његов старији брат Александар био је у то време већ прави дечак, паметан, одлучан и ћутљив. Волео је да скупља позоришне програме. Једном, док је на путу сређивао своју збирку која је за њега значила право богатство, у собу је улетео мали Волођа и ногама му изгазио све програме. Други пут, у посети код једне од тетака, разбио је стаклени бокал и изјавио да се „бокал сам разбио“. Тек касније сам је признао мајци да је он разбио бокал и замолио је да му опрости. Кад би мајка недељом водила децу да се паробродом прошетају по Волги, Волођу обично за све време шетње не би видели али су га чули. Он се провлачио између ногу путника, тумарао с једног краја брода на други и с времена на време трубио као бродска сирена имитирајући полазак брода.

Кад би његови несташлуци досадили мајци, обично би га одводила у очев кабинет и остављала самог да се ди на црној кожној фотели у мрачној просторији. „Затвореника“ то није много бринуло. Блажено би заспао у фотели а кад би га пустили из „затвора“, одмах је настављао по старом: играо жмурке, слепог миша, клизао се по ходницима итд.

**Трка
до
школе**

Године 1879. године Волођа је пошао у школу. Првога дана, обученог у нову школску униформу, одвео га је старији брат Александар,

који је тада био ученик петог разреда. У старој школској згради поп је држао богослужење. Волођи се допало што школа има пространо двориште и за све време богослужења мислио како ће се овде лако забављати.

Школа је почињала сутрадан. Раздаљина од школе до куће није била велика. Мајка је желела да јој синови заједно одлазе у школу, па је Волођа полазио заједно са Александром. Али, док је Александар озбиљан дечак, ходао без журбе, знајући тачно колико му је времена потребно да стигне, Волођа је стално скакутао и пожуривао брата сматрајући да пут до школе може да се пређе за два пута краће време.

Ускоро је Волођа удесио да сваки од њих двојице иде у школу сам. Александар би полазио први, у своје уобичајено време, а Волођа би тако рећи у последњем минуту стављао торбу на леђа и трчао према школи.

Зими је одлазак у школу био још занимљивији за малог Волођу јер је могао да се клиза и грудва целим путем.

Игре и несташлука је било доста, али и поред свега тога Волођа је био одличан ученик у школи. За њега учење није представљало тешкоћу. Домаће задатке завршавао је невероватно брзо. И док би се сестра Ана и брат Александар спремали да почну своје задатке и доносили књиге на велики трпезаријски сто, Волођа је

већ био готов и изводио своје „тачке“: ходао на рукама, претварао се у ловца из Африке, имитирао дивље звери.

**»Разговори«
у
кабинету**

Отац би га с времена на време позвао у свој кабинет на „разговор“. Постављао му је питања из школског градива, али дечак је увек имао тачан одговор за све. Потпуно сигуран у себе и своје знање.

— Интелигентан је — закључио је отац. У себи се поносио таквим сином и опраштао му дечије несташлуке.

Школски распуст су обично проводили на имању мајчиног оца. За малог Волођу то су били најлепши дани. Уживао је у купању. У води је знао да остане сатима. Та страст за купањем остала му је и у каснијим годинама.

Али његова најлепша забава у то време биле су ноћне шетње по шуми. Млађи и девојке би у групама одлазили у шуму увече, тамо палили ватре, певали и играли. Враћали би се тек у зору уморни али срећни. Мада су Волођу одвраћали да пође, говорили му да је мали и да ће га у шуми појести вукови, он је увек нала-

ЛЕЊИН КАД ЈЕ ИМАО ЧЕТИРИ ГОДИНЕ, СА СЕСТРОМ ОЉОМ

ВЛАДИМИР ИЛЬИЧ КАО ГИМНАЗИЈАЛАЦ

зико начина да се непримећен увуче међу њих и остане до зоре.

Како је изиубио браћу

Године 1885. Волођин отац Иља Уљанов прослављао је 25 година педагошког рада. Сви су му одали признање а од претпостављених добио и лепе поклоне. Али, убрзо ово слање се претворило у тугу. Стари Уљанов је пензионисан. Нешто од жалости због оваквог завршетка свог рада а нешто од болести он је ускоро и умро.

Очева смрт била је за малог Владимира први ударац у животу. Сестра Ана и брат Александар налазили су се у то време на школовању у Петрограду (данас Лењинград) а он је био с мајком и троје млађе деце. Сад је он био најстарији. Нестало је омеха и несташлука. Кућу је захватила туга. Пензија која је од оца остала једва је стизала за живот њих петоро и школовање сестре и брата.

Владимир је постао озбиљан, понекад љут и раздражљив дечак. Од некадашњег веселог детињства није остало ни трага.

Нису прошле ни две године од очеве смрти а на породицу Уљанов се сручила још тежа и страшнија трагедија.

Једног дана, марта 1887. године Владимира је са часа

позвала стара наставница Качкадамова, пријатељица његове мајке и пружиола му писмо у коме је стајало да је Александар ухапшен у Петрограду због учешћа у завери против цара који је био тиранин.

Владимир је био изненађен страшношћу, али и открио да је његов мирни и ћутљиви брат био завереник. Тај благи и вечно нагнути над микроскопом младић да учествује у припремама за убиство цара? Владимир је одједном схватио у каквој се опасности налази његов брат и рекао старој наставници: „Ово је веома озбиљно и може се лоше завршити...“ А затим је пожурио да обавести мајку.

Заиста, његова предвиђања су се и обистинила. Све се трагично завршило. Цар се сурово обрачунавао са својим противницима. Александар је припадао групи та козованих „народњака“ који су веровали да ће уклањањем појединих личности, па и самог цара, поправити тежак живот народа. То је, међутим, била заблуда. Требао је рушити цело државно уређење а не појединце. То ће тек касније знати да учини Владимир Иљич Лењин као вођа велике октобарске револуције.

Мајка је све учинила да спасе Александра. Молила је разне утицајне личности, куцала на многа врата, покушавала да издејствује помиловање. Али, ништа није помогло. Александар је обешен.

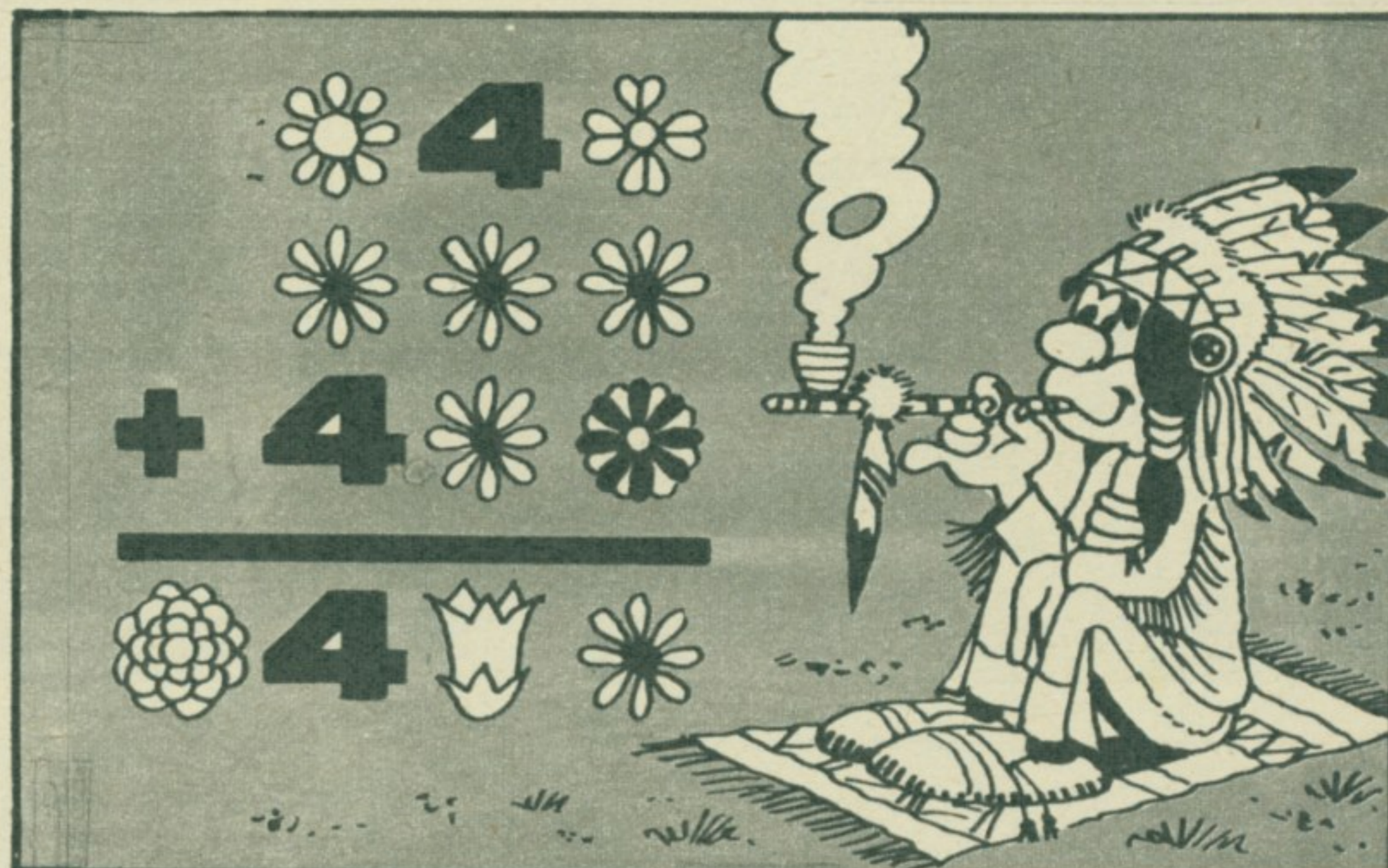
На Владимира Иљича Лењина је смрт Александрова страшно деловала. У целој својој каснијој активности и борби он никад није заборавио братовљеву сурову смрт.

Нову животи

Већ децембра 1887. године на Правном факултету у Казану запажена је изузетна живост међу студентима. Полицаја је уочила једног новодошлог студента који је стално био у покрету по учионицама, аулама и ходницима, разговарао час с једним, час са другим студентом. Доносио неке пакете... Био је то Владимир Иљич који је убрзо ухапшен, а затим пуштен и удаљен са Казанског универзитета. Тако је у седамнаестој години започело и завршено његово школовање на универзитету. Међутим, његов пут и није водио само према универзитету. Он се пренао према фабрикама, селима, према најширим народним масама. Према најбољој школи, животној школи.

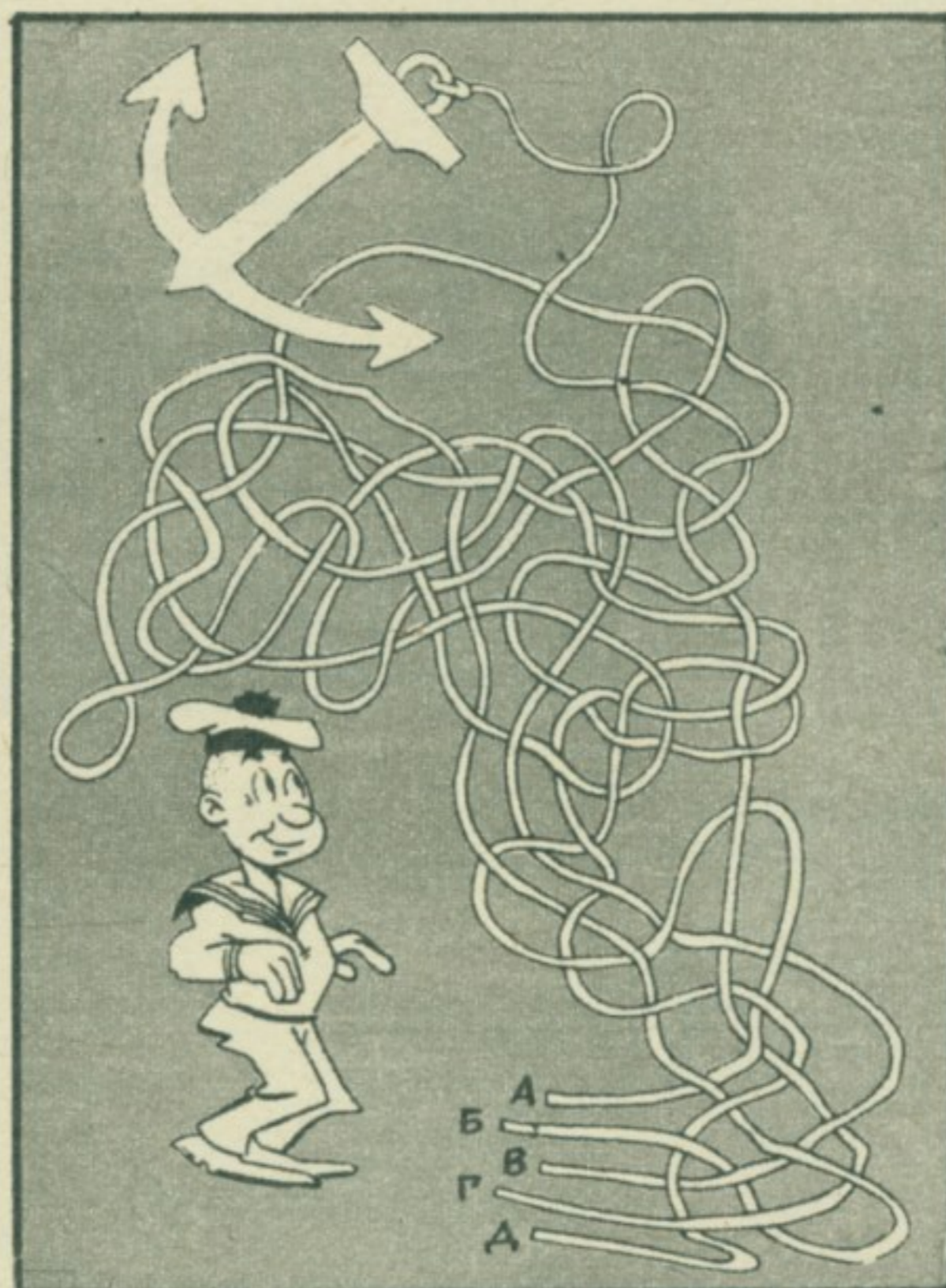
С. М.

РАЗБИГРИБА

ЦВЕТОВИ — ЦИФРЕ

Ако ове цветове замените цифрама, добићете као збир бројку која је веома важна за историју Америке. Пазите! Један исти цвет представља увек и један исти број. Решење на страни 55.

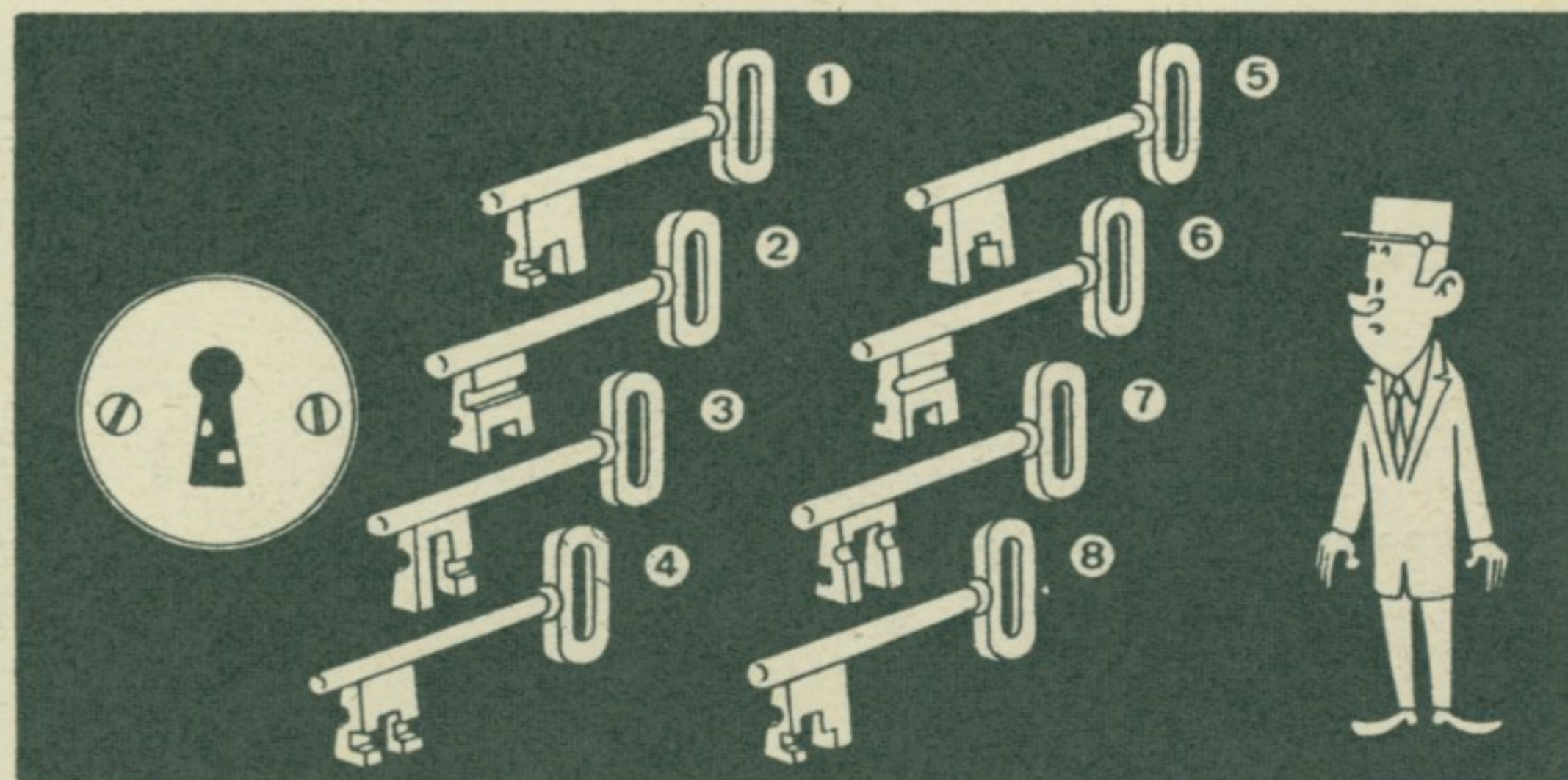

НЕВОЉЕ МОРНАРА ИВЕ

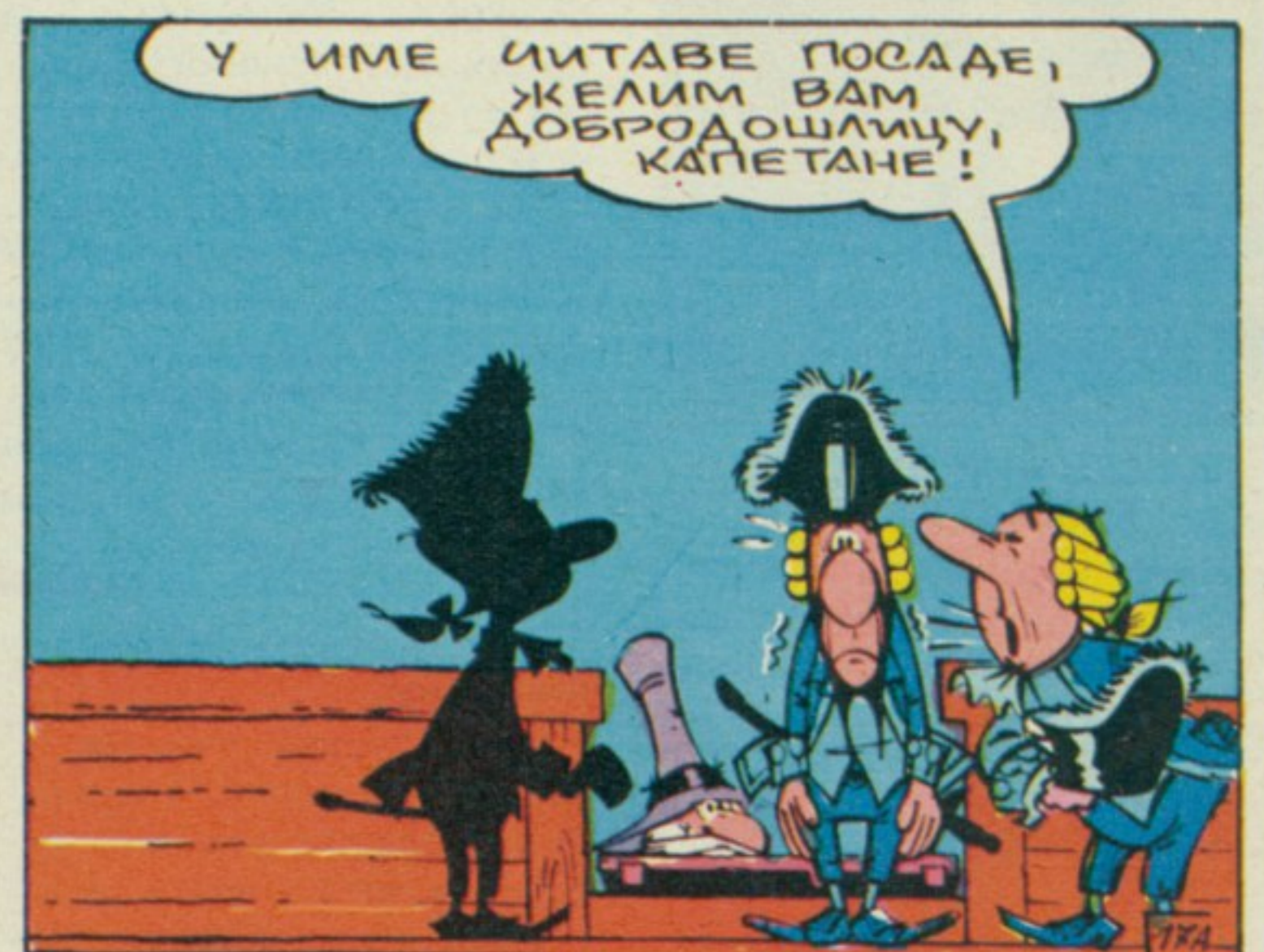
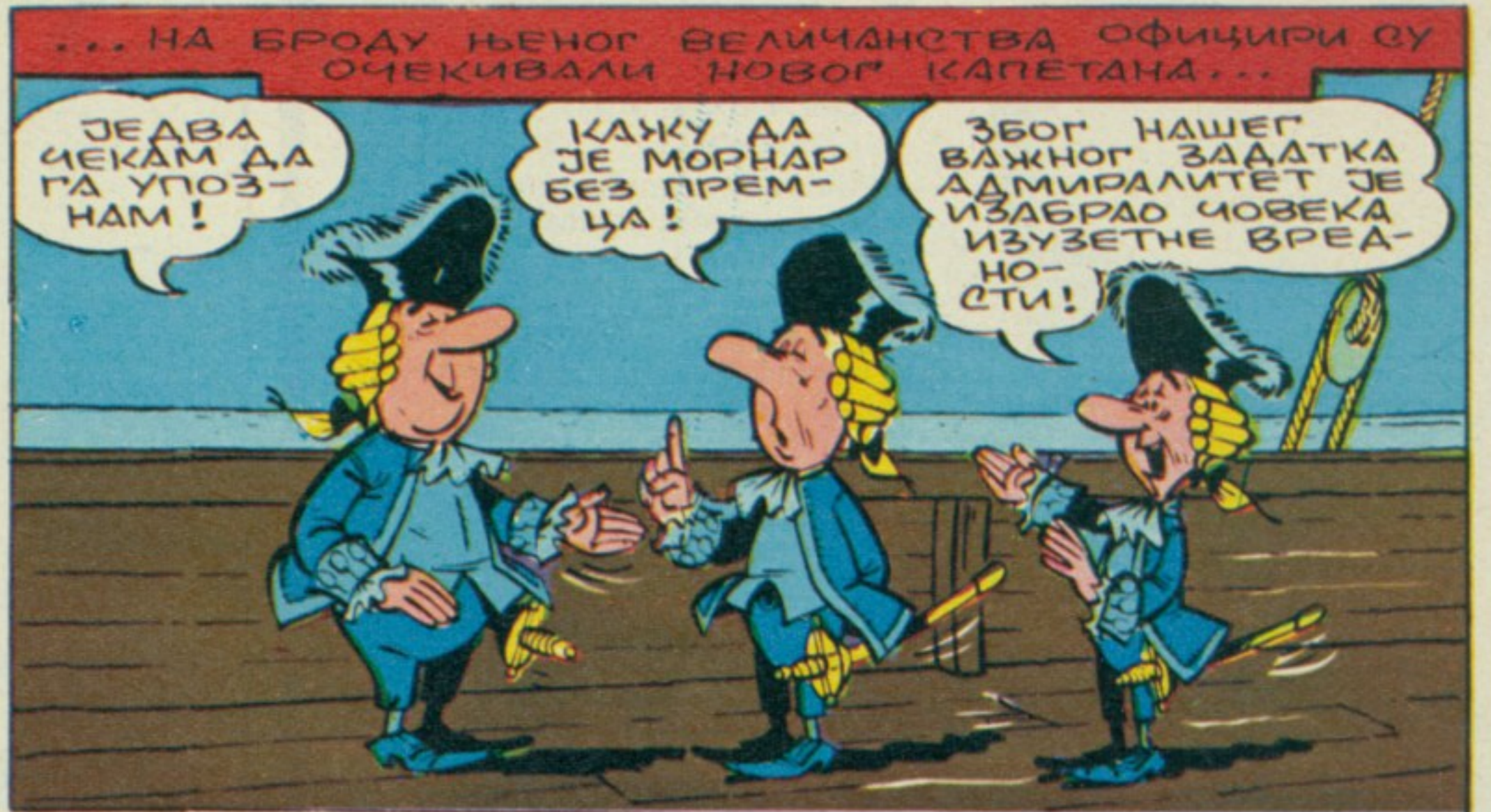
Млади морнар Иве нашао се у великој невољи. Капетан му је заповедио да баца сидро, али му се ужад замрсила и он не зна које од ових пет треба да узме: А, Б, В, Г или Д? Решење на страни 55.

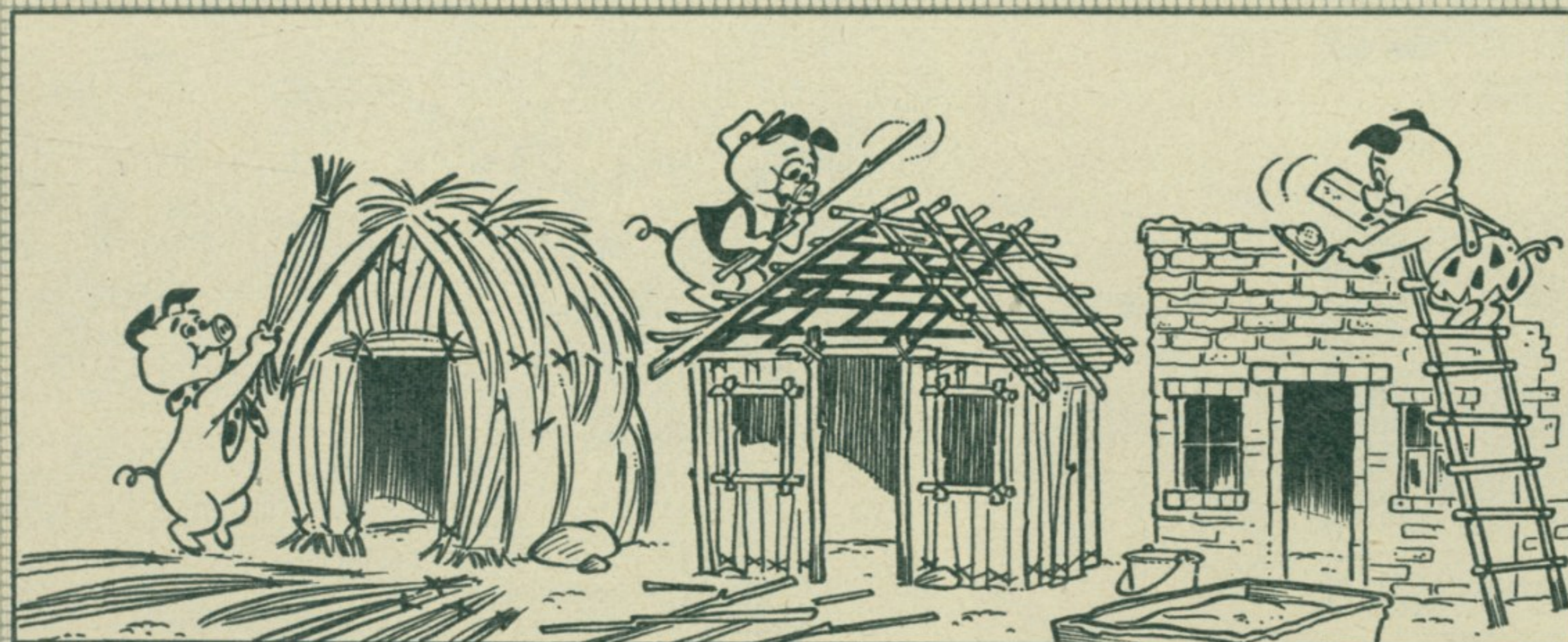
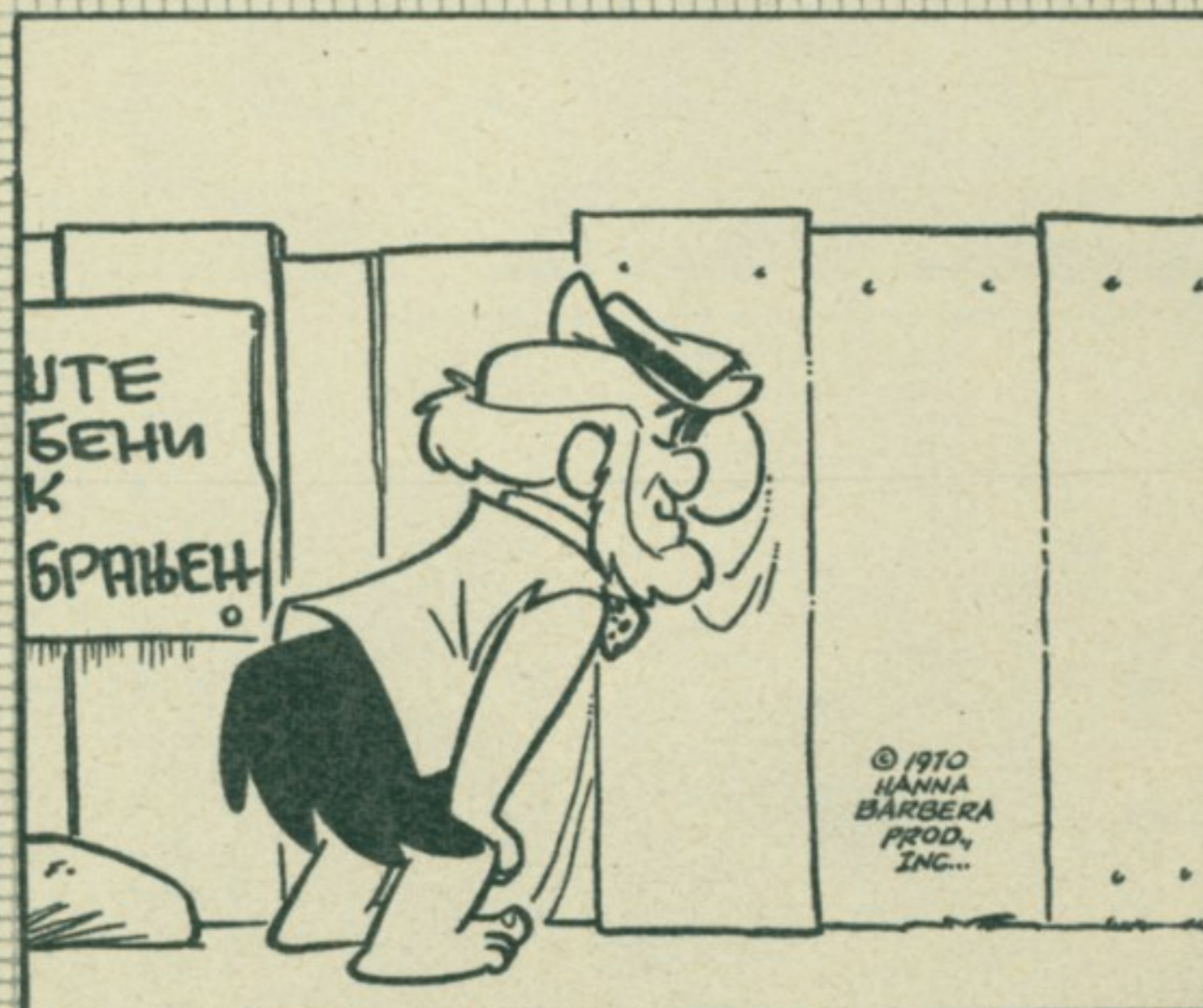
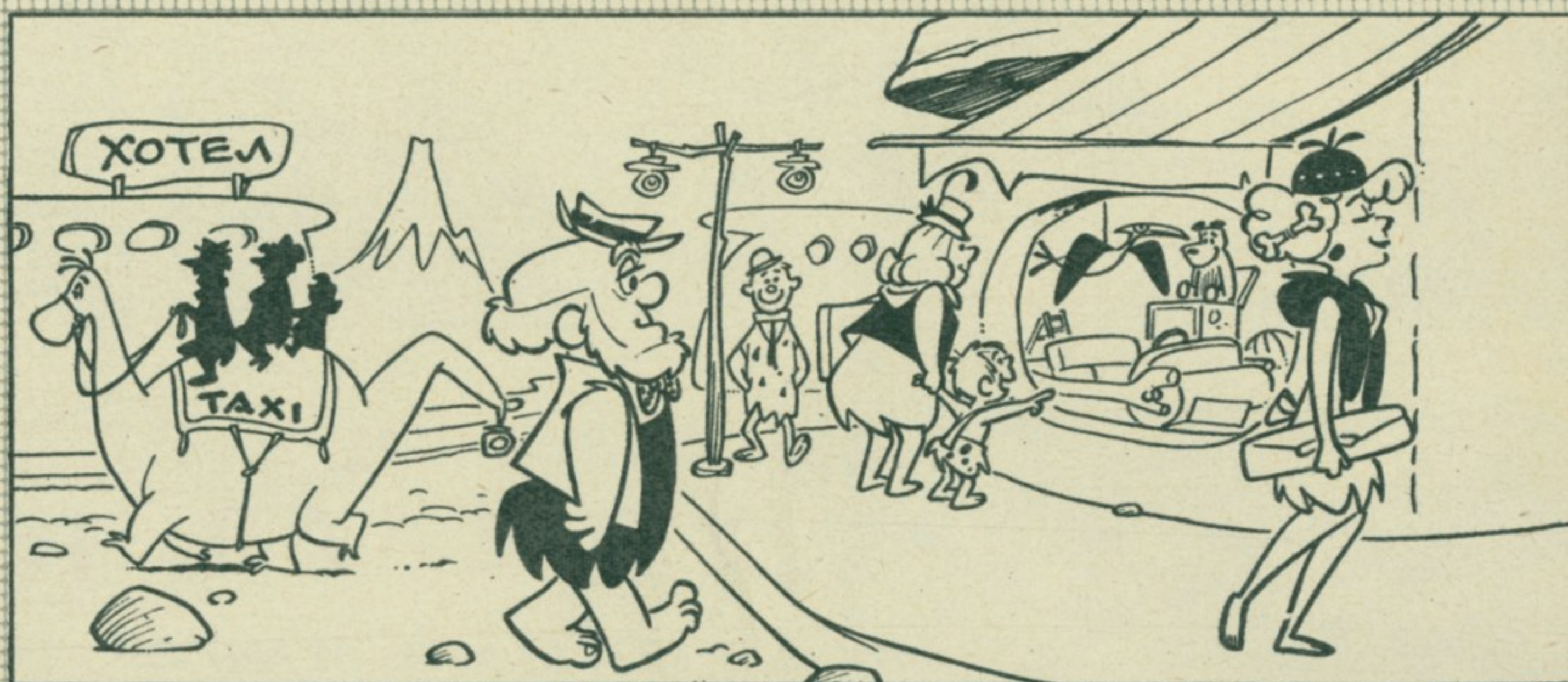
ЗАКЉУЧАЈТЕ МУЗЕЈ!

„Само ми је ово требало“... мисли нови чувар музеја који жури на утакмицу а треба да закључа најважнију просторију у којој су изложени драгоцени предмети. Један од ових кључева је прави, али који? Пазите! Ви бар немојте журити! Добро погледајте сваки од ових кључева као и браву. Решење на страни 55.

ЦРНЕ ЗАСТАВЕ

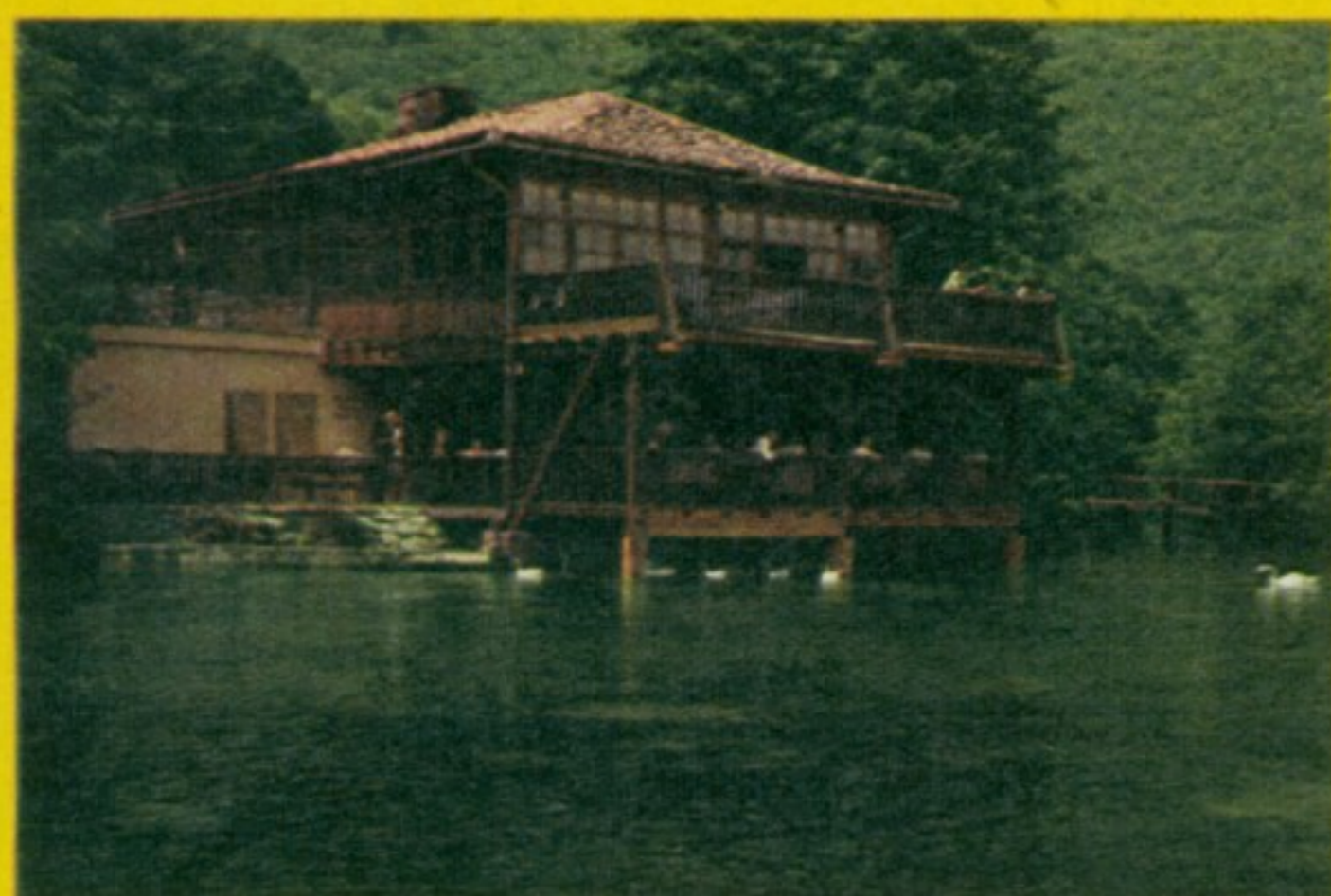

1. ЈАЈЦЕ — ВОДЕНИЦЕ НА ПЛИВИ — Издавач: „ПУТНИК“ — ЈУГОСЛАВИЈА

2. ЈАЈЦЕ — Издавач: „ПУТНИК“ — Југославија

3. ИЛИЦА — Врело Босне — Издавач: „ПУТНИК“ — Југославија

4. МОСТАР — Стари мост са Поткујунцилуком — Издавач: „Задружна штампа“ — Загреб, Гајева 4

5. ЦРКВА ПОКАЈНИЦА код Вел. Плана — Издавач: „ПУТНИК“ — Југославија

НАЈЛЕПШЕ РАЗГЛЕДНИЦЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

РЕЗУЛТАТИ ВЕЛИКОГ НАГРАДНОГ КОНКУРСА

Међу 3.746 разгледница, колико је стигло на наш „ВЕЛИКИ НАГРАДНИ КОНКУРС“ објављен у броју 948 од 27. II 1970, жирију ЗАБАВНИКА заиста није било лако да изабере најлепшу. После пажљивог прегледања свих приспелих разгледница, прву награду — ПОНИ-ЕКСПРЕС — и титулу најлепше добила је разгледница ЈАЈЦЕ — мотив ВОДЕНИЦЕ НА ПЛИВИ, коју је послао ОБРЕНКА ПИЈЕТЛОВИЋ, Народног ослобођења број 1. Јајце.

Према пропозицијама овог конкурса све приспеле разгледнице подељене су на 20 учесника овог нашег наградног конкурса чије је разгледнице жири оценио као најлепше после првонаграђене. На овој страни објављујемо још и 6 награђених разгледница чији су власници: 2. БРАНКО ДЕЛИЋ, Блажуј, Сарајево; 3. МИЛАН РАДИСАВЉЕВИЋ, Моше Пијаде 6/8, Пећ; 4. МИРКО ЗЕЧЕВИЋ, Шуматовачка 4/13, Крушевац; 5. СНЕЖАНА РАДОВИЋ, Мачванска 6/3, Пожаревац; 6. МИШКО ЈАКОВЉЕВИЋ, Миливоја Радосављевића број 35, Ваљево и 7. ЗОРАН БРАНИСЛАВ, Вртларска 29, Земун. ИМЕНА осталих 14 награђених налазе се на страни 55.

6. ВАЉЕВО — Споменик револуције — Производња: „ДУВАН“ — Београд

**1. НАГРАДА
ОБРЕНКИ
ПИЈЕТЛОВИЋ
ПОНИ
ЕКСПРЕС**

7. СВ. СТЕФАН — Издавач: „Задружна штампа“ — Загреб, Гајева 4

ВИКИНГ РАГНАР

ЗЕМЉА ШУМА

БИЛО ЈЕ ТО У БРАТАЛИДУ,
НА ГРЕНЛАНДУ, У КУЋИ
ЕРИКА ЦРВЕНОГ... ТОРВАЛД,
ЕРИКОВ СИН СЕ НАПИО,
А У ПИЋУ ЈЕ БИО ПРЕК И
НАСИЈАН...

ТИ СИ ОБИЧАН
ЛАЖОВ, ДАНЦЕ! НЕ
МОЖЕ СЕ ЗА ТРИ ДА-
НА ПЛОВИДБЕ СТИ-
ЋИ СА ИСЛАНДА
НА ГРЕНЛАНД!

РАГНАР ЈЕ ПОКУШАВАО
ДА ГА СМИРИ...

МИ СМО ИПАК
СТИГЛИ ЗА ТРИ
ДАНА, ТОРВАЛ-
ДЕ! НЕ ГОВОРИМО
ВИШЕ О ТОМЕ! ЕТО,
ИСПАДЕ ТИ КОСТ!

АЛИ ЕРИКОВ СИН
ЈЕ ТРАЖИО КАВЧУ...

КОСТИ СУ ЗА
ПСЕ... А ДАНЦИ
СУ ПСИ!

УСТАНИ, ДАНЦЕ! ДИЖИ
СЕ! КАО И СВИ ДАНЦИ,
ВИЧНИЈИ СИ
БЛЕБЕТАЉУ
НЕГО МАЧУ!

ЧАК СЕ И ЕРИК УПЛАШИО ПИЈАНОГ СИНА...

НЕЋЕШ ВАЉДА ПУСТИТИ ДА ТИ ТА ПИЈАНИЦА РАЗБИЈЕ ГЛАВУ?

КУКАВИЦО! КУКАВИЦА СИ И ХВАЛИСАВАЦ!

ТОРВАЛД ЈЕ УДАРИО МАЧЕМ ПО СТОЛУ...

ЖАО МИ ЈЕ ШТО ЋУ МОРАТИ ДА ТЕ РАЗОРУЖАМ У КУЋИ ТВОГ ОЦА, ТОРВАЛДЕ!

РАГНАР ЈЕ САМО ОДВИЗАО УДАРЦЕ... ВЕРОВАО ЈЕ ДА ЋЕ СЕ ТОРВАЛД УМИРИТИ...

ПОВЛАЧИШ СЕ! САМО СЕ ПОВЛАЧИШ!

ЗАУСТАВИ СИНА, ЕРИКЕ!

ИМА ВРЕЛУ КРВ... ТАКАВ САМ И ЈА БИО У МЛАДОСТИ!

АЛИ, ТОРВАЛД ЈЕ ПОСТАЈАО СВЕ БЕШЊИ...

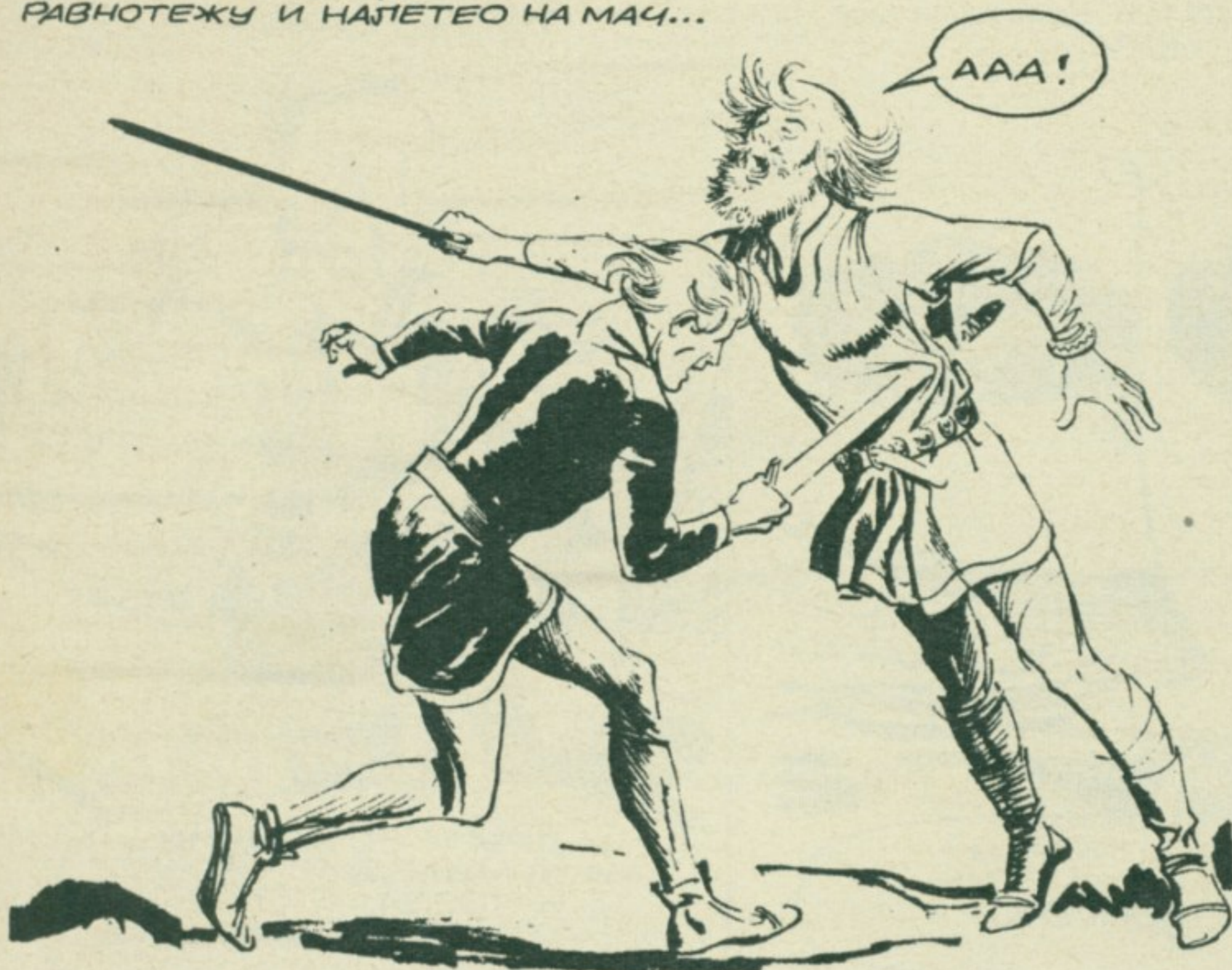
УЗМИЧЕШ... УЗМИЧЕШ НАТРАГ КАО РАК!

РАГНАР ЈЕ БИО ПРИСИЉЕН ДА ПРЕЂЕ У НАПАД...

САМ СИ ОВО ХТЕО! МОЈ ЖИВОТ ВРЕДИ БАР ТОЛИКО КОЛИКО И ТВОЈ!

ЛИЈАНИ ТОРВАЛД ИЗГУБИО ЈЕ РАВНОТЕЖУ И НАЈТЕО НА МАЧ...

ТОРВАЛДОВА ЖЕНА ПОЛТЕТЕЛА ЈЕ ПРЕМА ЕРИКУ ЦВРЕНОМ...

ТОРВАЛД НИЈЕ БИО МРТАВ ВЕЋ ТЕШКО РАЊЕН. А ТОРВАЛД ЈЕ БИО ВОЉИН СИН. ЗАКОН КОЛониЈЕ НАЛАГАО ЈЕ РАГНАРОВО ПРОГОНСТВО С ГРЕНЛАНДА...

ЈАК НИ ЕРИК НИЈЕ МОГАО ПРОТИВ ЗАКОНА, И...

ЗАШТО НЕ ОКУШАШ СРЕЋУ НА ДРУГОЈ СТРАНИ? НА ЗАПАДУ ПОСТОЈЕ НОВЕ ЗЕМЉЕ... КОЈЕ СУ НАШИ МОРЕПЛОВЦИ САМО УЗ ПУТ ВИДЕЛИ...

ДРАКАР ЈЕ ВЕЋ ЧИТАВ ДАН
СЕКАО ТАЈАСЕ НЕПОЗНАТОГ
МОРА...

НЕ ВЕРУЈЕМ ДА У ТУ
ЗЕМЉУ, РАГНАРЕ! ЕРИК
ЦРВЕНИ СЕ ПОИГРАО
С НАМА!

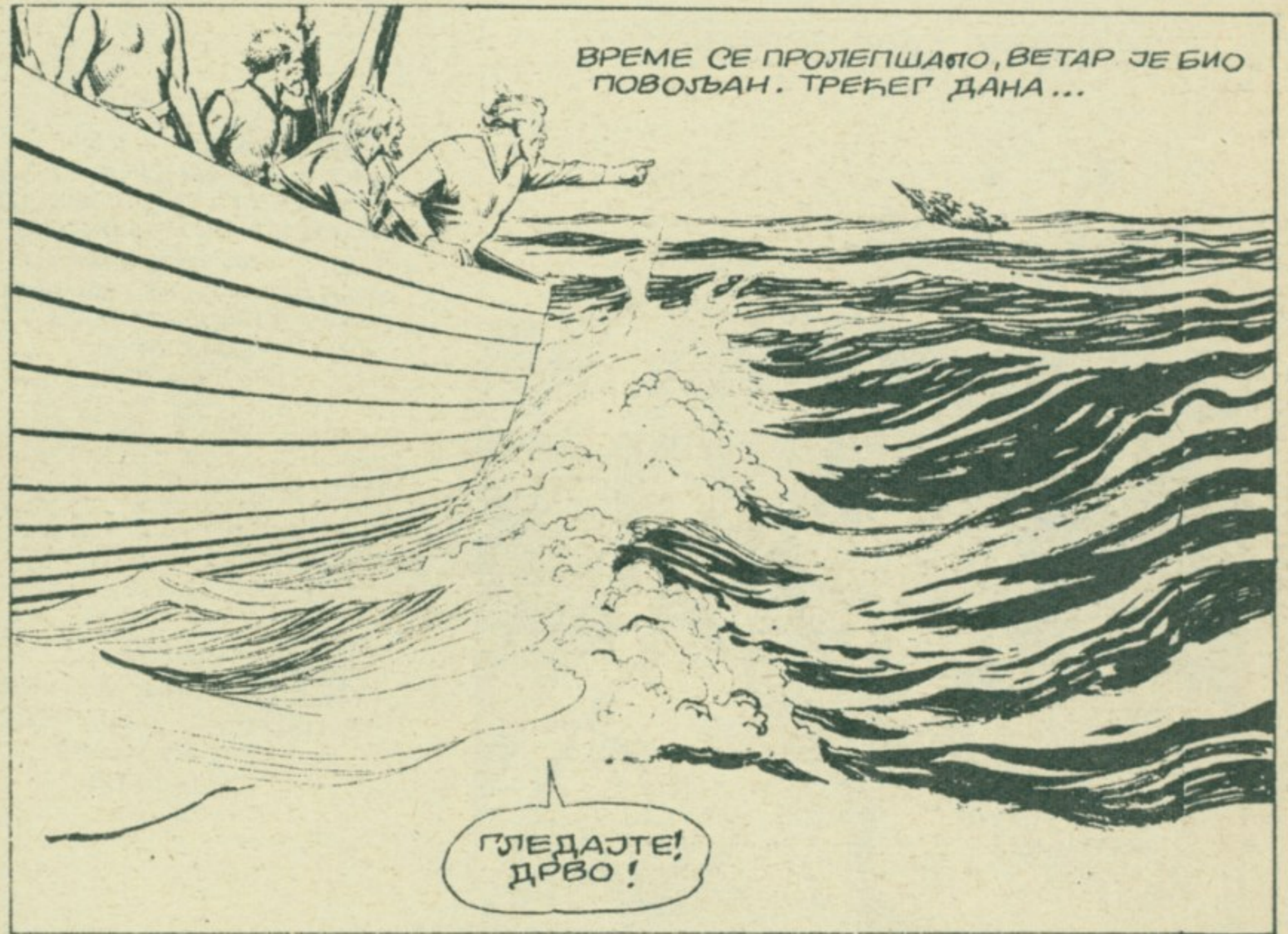

И ДРУГИ СУ ВИДЕЛИ
ТУ ЗЕМЉУ, ФАР-ФАРЕРЕ!
И ТОРВАЛД СЕ
СПРЕМАО ДА ЈЕ ПОТРАЖИ...

ПРЕПУСТИМО СЕ
СТРУЈИ! КАСНИЈЕ, АКО
ЗАТРЕБА, УЗЕЋЕМО
КУРС НА ЗАПАД!

ДРУГОГ ДАНА ЈАКА СТРУЈА
ПОНЕЛА ЈЕ БРОД ПРЕМА
ЈУГОЗАПАДУ...

ВРЕМЕ СЕ ПРОЈЕПШАЛО, ВЕТАР ЈЕ БИО
ПОВОЉАН. ТРЕЋЕГ ДАНА...

ГЛЕДАЈТЕ!
ДРВО!

НИКАД У СВОЈОЈ ДОМОВИНИ НИСУ ВИДЕЛИ
ТАКВУ ВРСТУ ДРВЕТА...

ОДИНОВОГ МИ МАЧА,
ТО ЗНАЧИ ДА ЈЕ У
БЛИЗИНИ КОПНО...

КОПНО СУ УГЛЕДАЛИ У ЗОРУ ПЕТОГ ДАНА ПЛОВИДБЕ.
БИО ЈЕ ТО РТ ОБРАСТАО ГУСТОМ ШУМОМ...

ИМА ТУ ДРВЕНЕ
ГРАЂЕ ЗА ЦЕО ГРЕН-
ЛАНД И ИСЛАНД!
НАЗВАЊЕМО ЈЕ
ЗЕМЉА ШУМА!

КАКВИ ЛИ ЉУДИ
ЖИВЕ ТУ?

РАГНАРОВИ ЛУДИ ПОДИГЛИ СУ
НА ОБАЛИ ВЕЛИКУ КУЉУ ОД
БРВАНА. ДИВЉАЧИ И РИБА
БИЛО ЈЕ У ИЗОБИЉЈУ...

ОВДЕ ЋЕМО ПРОВЕСТИ ЗИМУ!
У ПРОЛЕЋЕ ЋЕМО ОТИЋИ
ПРЕМА ИСТОКУ... ПОТПУНО
СМО САМИ У ОВОЈ ЗЕМ-
ЉИ...

ЈЕДНОГ ДАНА РАГНАР
ЈЕ КРЕНУО ТРАГОМ
РАЊЕНЕ СРЧЕ...

МАНИ СЕ
ТОГА,
РАГНАРЕ!
МНОГО СМО
СЕ УДАЉИЛИ
ОД
ОБАЛЕ!

ТРАГОВИ КРВИ СВЕ
СУ СВЕЖИЈИ! ЖИВОТИЊА НЕ
МОЖЕ БИТИ ДАЛЕКО! САЧЕКАЈ
МЕ ТУ...

ПРОШАО ЈЕ ЈОШ СТОТИНАК
КОРАКА...

НЕКИ
ЧОВЕК!

ОД ИЗНЕНА-
ЂЕЊА РАГ-
НАР СЕ
СКАМЕНИО...

ЧОВЕК
БРОНЗАНЕ
КОЖЕ
НАТОВАРИО
ЈЕ ПЛЕН
НА ПЛЕЊА...

ИЈА-
ТУК!

НАЈЕДНОМ СЕ
ОКРЕНУО И
БАЦИО СВОЈ
ТЕРЕТ...

РАГНАР НИЈЕ СТИГАО
ДА ИЗВУЧЕ МАЧ... А ЧО-
ВЕК БРОНЗАНЕ КОЖЕ
НАВАЈИО ЈЕ НА ЊЕГА...

ЈА-ТУК
КААА...

ОДИНА МИ...ЈА
ТИ НЕ ЖЕЛИМ
ЗЛО!

НАПАДАЧ ЈЕ БИО ЧОВЕК
НЕВИЂЕНЕ СНАГЕ...

ЈА-ЈАТУКААА!

ЈА-ТУК
КААА...

РАГНАР ЈЕ
ВЕЋ ОЧЕКИВАО
ДА МУ СЕ ГВОЗДЕНИ ШИЉБАК
ЗАРИЈЕ У ГРУДИ...

ОВАЈ КАО ДА ЈЕ
С НЕБА ПАО...

ФАР-ФАРЕР ЈЕ ПРИСКОЧИО И...

ЧОВЕК ЈЕ ПОКРИО ЛИЦЕ РУКАМА
КАО ДА ОЧЕКУЈЕ СМРТ...

ЈЕЦА КАО
МАЈО
ДЕТЕ...

ЈА-ТУК
ЈА-ТУК!

ПОДИГНИ ГА,
ФАР-ФАРЕРЕ! ВЕРУ-
ЈЕМ ДА СМО СЕ
ОБОЈИЦА ПОДЈЕД-
НАКО УПЛАШИЛИ!

СТАНОВНИЦИ
ЗЕМЉЕ ШУМА!

ИЈАК-ОК!

ИЗ ШУМЕ СУ НЕЧУЈНО
ИЗРОНИЛИ ЦРВЕНОКОШЦИ СА
ЗАТЕГНУТИМ ЛУКОВИМА...

У НАПЕТОЈ ТИШИНИ ОДЈЕКНУО
ЈЕ ГЛАС ПТИЦЕ... ПОГЛАВИЦА
ЈЕ ПОСМАТРАО СТРАНЦЕ...

НЕ МИЧИ СЕ,
ФАР-ФАРЕРЕ!
ОДНЕКУ МУ СРЧУ!
ВЕРОВАТНО ЋЕ РАЗУМЕТИ
ДА ДОЛАЗИМ КАО ПРИЈАТЕЉ!

ДАЈЕМ ТИ ЈЕ!
ТВОЈА ЈЕ!

ГЛЕДАЈУЋИ РАГНАРА
ПРАВО У ОЧИ, ПОГЛА-
ВИЦА МУ ЈЕ ПРУЖИО
СВОЈ КОШТАНИ НОЖ...

ИТУИ,
ОК!

ТАЈ ПОКЛОН ЈЕ БИО ЗАЛОГ
ПРИЈАТЕЉСТВА...

ХВАЛА...
АТИ УЗМИ
МОЈ!

ПОГЛАВИЦА
ЈЕ ПОДИГАО
РУКУ И
ЊЕГОВИ
РАТНИЦИ
НЕСТАЛИ
СУ У
ШУМИ...

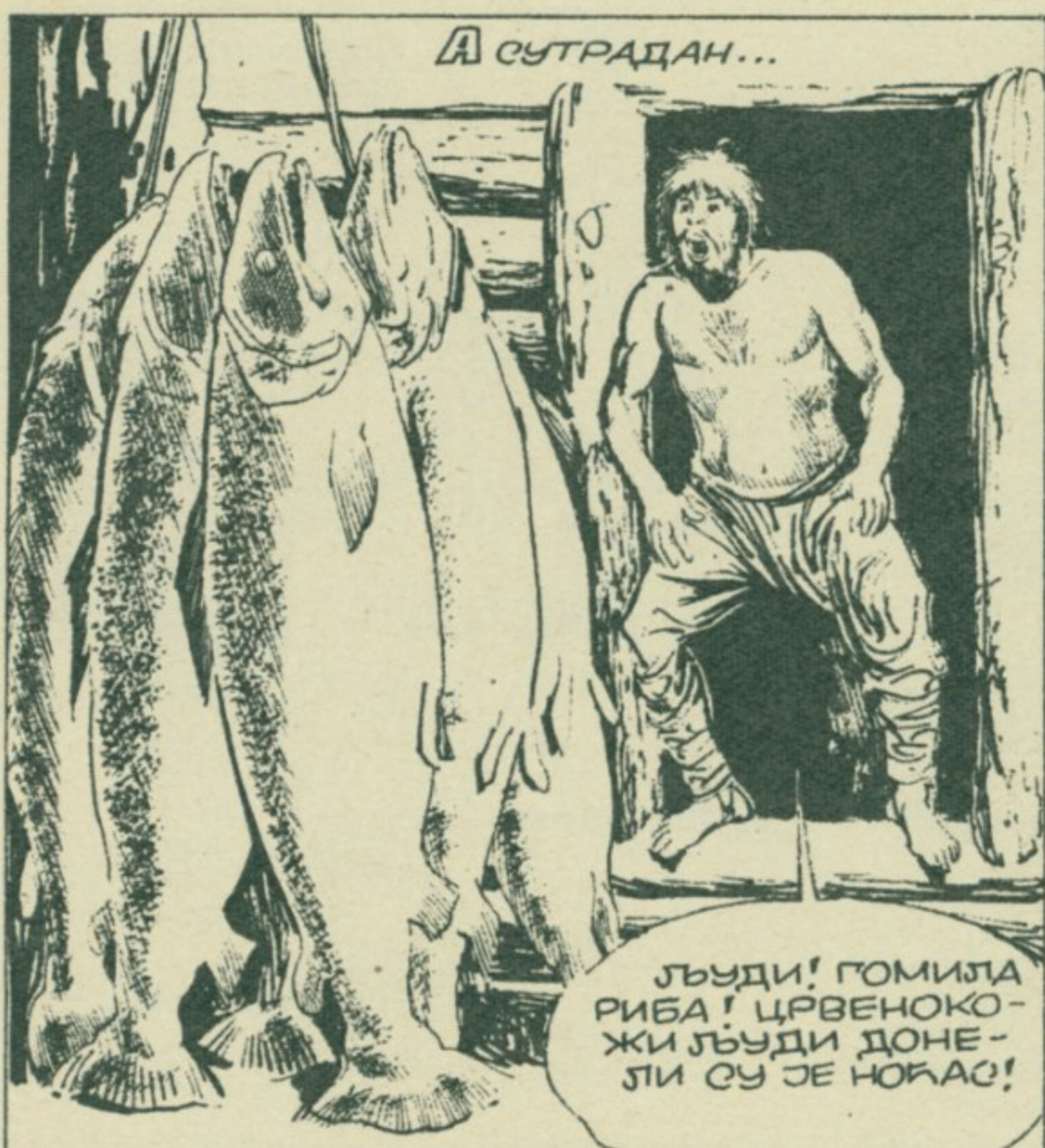
ИТАНУК!
ИТАНУК!

РАГНАР И ФАР-ФАРЕР ОСТАЛИ
СУ САМИ. ЧУЛА СЕ САМО ПТИЦА...

ВЕРУЈЕМ
ДА СУ НАС
ПРИМИЛИ У
СВОЈУ ЗЕМ-
ЉУ!

ТЕ НОЋИ У ВЕЛИКОЈ БРВНАРИ ДУГО СЕ
ПРИЧАЛО О ЉУДИМА ЦРВЕНЕ КОЖЕ...

А СУТРАДАН...

ЉУДИ! ГОМИЛА
РИБА! ЦРВЕНОКО-
ЖИ ЉУДИ ДОНЕ-
ЛИ СУ ЈЕ НОЋАС!

МИ ЂЕМО ЊИМА ЗА УЗДАРЈЕ
ОСТАВИТИ ЈЕЧМЕНОГ БРАШНА И
НОЖЕВЕ!

ЉУДИМА НЕКОЛИКО
СЕДМИЦА
ЦРВЕНОКОЖИ ЉУДИ
НИСУ СЕ ПОЈАВЉИ-
ВАЛИ АЛИ СЕ
ЊИХОВО ПРИСУСТВО
ОСЕЋАЛО.
ОВАКОГ ЈУТРА
НАСЕЉЕНИЦИ СУ
ЗАТИЦАЛИ ПОКЉОНЕ:
УЛОВЉЕНУ
ДИВЉАЧ, РИБУ,
КОТАРИЦЕ ОД
ПРУЃА...

СНЕГ! СНЕГ!
КАО У
ДАНСКОЈ!

ТАКО ЈЕ ДОШЛА И ЗИМА...

ИТАНУК!
ИТАНУК!

НА ИВИЦИ
ШУМЕ СТАЈАЛИ
СУ ДОМОРОЦИ -
СКРЕЛИНЗИ,
КАКО СУ ИХ ДОШ-
ЉАЦИ НАЗВАТИ-
И ПОСМАТРАЛИ
РАГНАРОВЕ
ЉУДЕ...

СРЕДИНОМ ТЕ
ЗИМЕ У НАСЕЉУ НА ГРЕНЛАНДУ
УМРО ЈЕ ЕРИК ЦРВЕНИ. ТОРВАЛД
И ЊЕГОВ БРАТ ЛЕЈФ САХРАНИЛИ СУ
ОЦА ПО СТАРОМ ОБИЧАЈУ...

... И НАД ГРОБОМ МУ ПОДИГЛИ
МОГИЛУ ОД КАМЕЊА...

МОЈ БРОД ЋЕ
ДО ПРОЛЕЋА БИТИ
ГОТОВ!

НИЈЕ ТРЕБАЛО ДА НАШ
ОТАЦ ПОШАЉЕ ОНОГ ДАНЦА
У ЗЕМЉУ НА ЗАПАДУ!

ИТАНУК И ЊЕГОВИ РАТНИЦИ
ЧЕСТО СУ ДОЛАЗИЛИ У ВЕЛИКУ
БРВНАРУ...

КХА-КХА!

ПУШИЛИ СУ
НЕКУ СУВУ ТРАВУ ОД КОЈЕ СУ
ДОШЉАЦИ КАШЉАЛИ...

ЗАЈЕДНО СУ ИШЛИ У ЛОВ НА
ДИВЉЕ ПАТКЕ...

ХАУГ!
ДОБРО!
ДОБРО!

ИТАНУК ЈЕ НАУЧИО
НЕКОЛИКО НОРМАНСКИХ РЕЧИ...

ЗИМА ЈЕ БИЛА
НА ИЗМАКУ...

ИБИ МНОГО ДАНА ДАЛЕ-
КО... МНОГО ДАЛЕКО... ДО
ВЕЛИКЕ ВОДЕ... И ЈОШ
ЗЕМЉЕ...

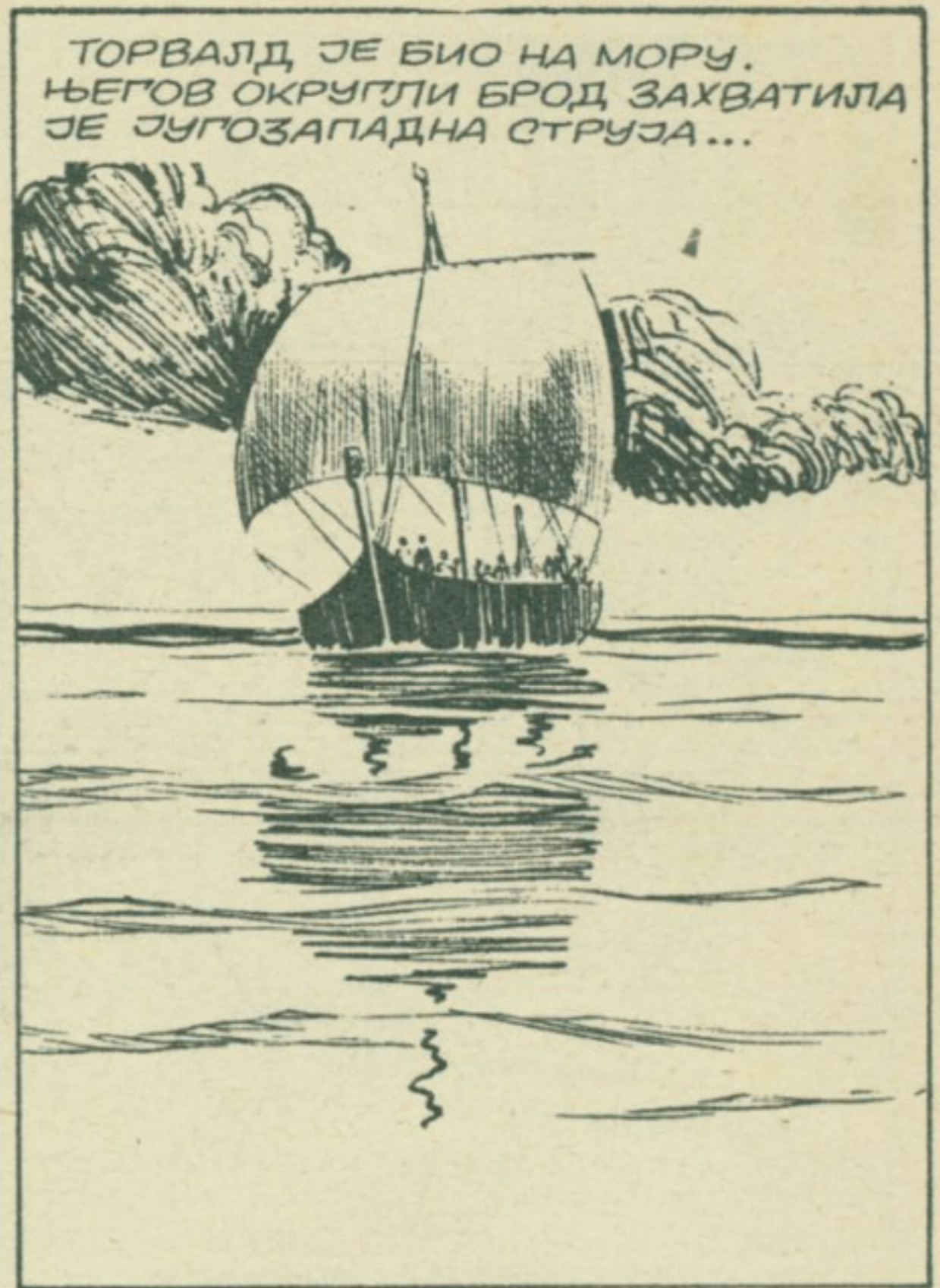
РАГНАР ЈЕ СХВАТИО ДА СЕ НАЛАЗИ У
ВЕЛИКОЈ ЗЕМЉИ... МОЖДА МНОГО
ВЕЉОЈ НО ШТО ЈЕ НОРВЕШКА...

ИТАНУК ЈЕ РАДО ПРИЧАО О СВЕМУ СЕМ О СВОМ СЕТУ, ЖЕНАМА И ДЕЦИ. МОЖДА ЈЕ ЈОШ ЗАЗИРАО ОД ДОШЉАКА, РАГНАР НИЈЕ НИ НАСТОЈАО НА ТАКВИМ РАЗГОВОРИМА...

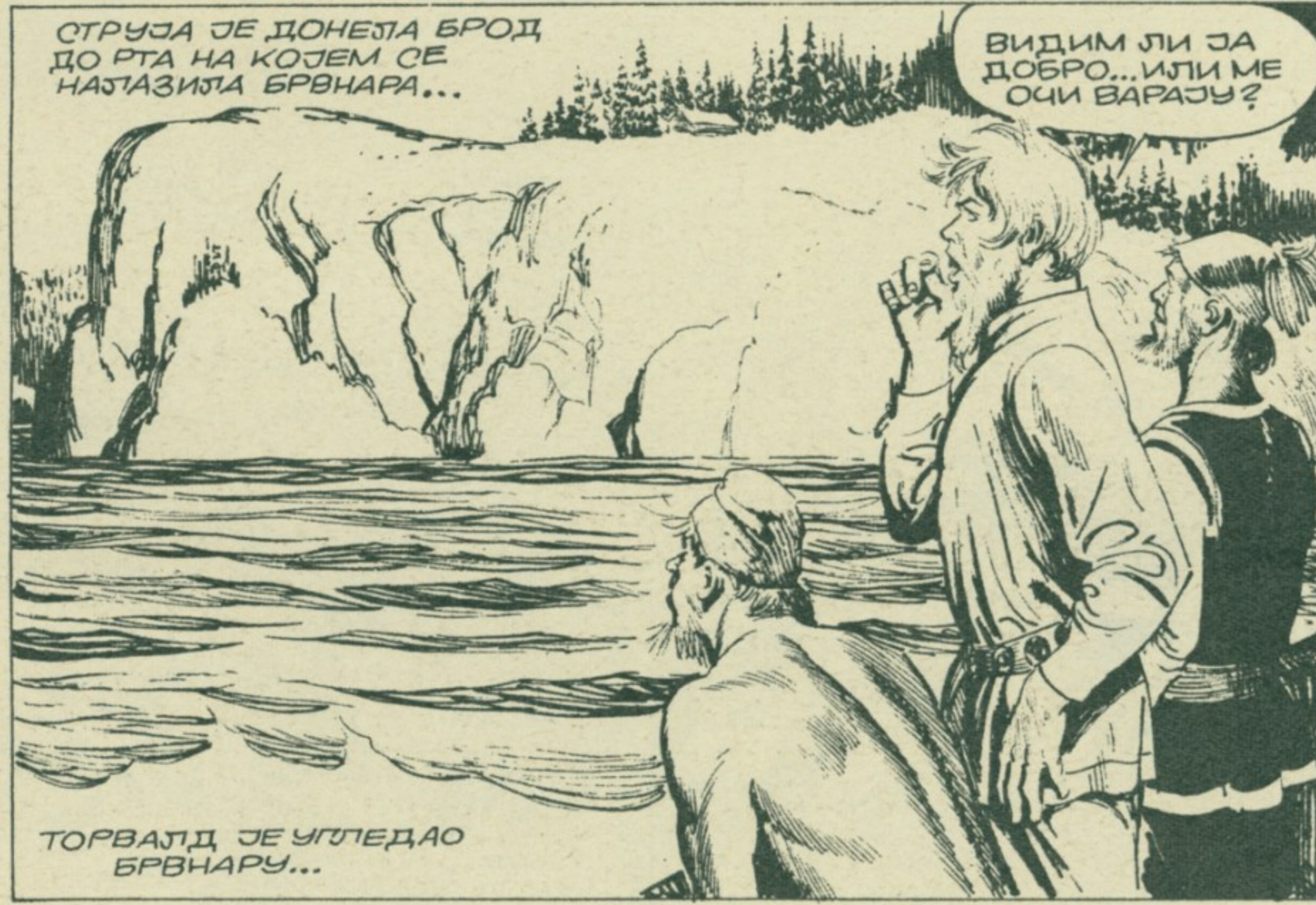

ШТА ЛИ ЈЕ СА ТОРВАЛДОМ... ?

ДОШЛО ЈЕ ПРОЛЕЋЕ... СНЕГ СЕ ТОПИО, ПОТОЦИ И РЕЧИЦЕ НАБУЈАЛИ...

ТОРВАЛД ЈЕ БИО НА МОРУ. ЊЕГОВ ОКРУГЛИ БРОД ЗАХВАТИЛА ЈЕ ЈУГОЗАПАДНА СТРУЈА...

СТРУЈА ЈЕ ДОНЕЛА БРОД ДО РТА НА КОЈЕМ СЕ НАСТАВИЛА БРВНАРА...

ВИДИМ ЛИ ЈА ДОБРО... ИЛИ МЕ ОЧИ ВАРАЈУ?

ТОРВАЛД ЈЕ УГЛЕДАО БРВНАРУ...

ДАНЦИ! ТУ СУ СЕ УГНЕЗДИЛИ...

ШТА НАМЕРАВАШ, ТОРВАЛДЕ?

УСИДРИЊЕМО СЕ ПРЕД РТОМ! НЕ ЖЕЛИМ РАТ, АЛИ АКО СЕ ДАНЦИ ПОКАЖУ СКЛОНИ КАВЗИ... НАС ИМА ВИШЕ!

ЉУДИ! ЈЕДАН БРОД ПЛОВИ ПРЕМА НАМА... МОРА ДА ДОЛАЗИ СА ГРЕНЛАНДА...

БИО ТО ТОРВАЛД ИЛИ НЕКО ДРУГИ... ПРИМИЊЕМО ГА КАО ПРИЈАТЕЉА! АЛИ, БУДИТЕ СТАЈНО НА ОПРЕЗИ...

ИСКРЦАВАЈУ СЕ СА ШТИ-
ТОВИМА И ОРУЖЈЕМ!

НЕКА ИХ!

ЗАБОРАВИМО ПРОШЛОСТ,
ДАНЧЕ! ЕРИК ЦРВЕНИ ЈЕ
УМРО!

ОВА ЗЕМЉА
ЈЕ ДОВОЉНО ВЕ-
ЛИКА ЗА ДВОЈИЦУ,
ТОРВАЛДЕ! ДОБРО
ДОШАО!

Људи дошли са
ГРЕНЛАНДА
УЖИВАЛИ СУ У
СВЕЖЕМ МЕСУ И
ДИМЉЕНОЈ РИБИ.
ТОРВАЛД ЈЕ
ЖЕЛЕО СВЕ ДА
ЗНА О НОВОЈ
ЗЕМЉИ НА ЗАПА-
ДУ. РАГНАР
МУ ЈЕ ПРИЧАО
О СКРЕЛИНЗИМА...

НЕКА ТИ ДИВЉАЦИ САМО
ОСТАНУ ГДЕ СУ! НЕ ЖЕЛИМ
ДА ИМАМ КУБУРЕ С ЊИМА...
ДОК БУДЕМ ТОВАРИО
ДРВО НА СВОЈ БРОД!

РАГНАРУ СЕ НИСУ СВИДЕЈЕЛЕ
ТЕ РЕЧИ...

ЈА САМ СЕ СПРИЈАТЕЉИО
СА ИТАНУКОМ, ЊИХОВИМ ПО-
ГЛАВИЦОМ! И ЖЕЛИМ ДА СА-
ЧУВАМ ТО ПРИЈАТЕЉСТВО!

НА ДРУГОЈ СТРАНИ РТА ТОРВАЛД И ЊЕГОВИ ЉУДИ ПОДИГЛИ
СУ СВОЈЕ БРВНАРЕ...

Једног дана дошао је
итанук . калумет је кре-
нуо од
руке до
руке...

торвалд
је оклевао...

ТО ЈЕ
СИМБОЛ МИРА!
УЗМИ!

ГРЕНЛАНЂАНИН ЈЕ ПОВУКАО И
ЗАГРЦНУО СЕ...

ХА! ХА! ХА!

КХ-КХ-КХ-
КХ!

ЗАР МЕНИ
ОВАКО...?

И У БЕСУ
СЛОМИО ЈЕ
КАЛУМЕТ...

УВРЕЂЕН,
ИТАНУК
ЈЕ
УСТАО...

БЕЛИ ЧОВЕК
ЈЕ НЕОТЕСАН
МЕДВЕД!

РАГНАР ЈЕ БИО БЕСАН...

УВРЕДИО СИ ИХ,
ТОРВАЛДЕ! КАЛУ-
МЕТ ЈЕ ЗА ЊИХ
СВЕТИЊА! ВИШЕ
НАМ НЕЋЕ ДОЋИ!

ТИМ БОЉЕ! СМУЧИ МИ
СЕ КАД ВИДИМ ЊИХОВА
ОФАРБАНА ЛИЦА!

О-РУК!

ДАНИМА СУ ТОРВАЛДОВИ
ЉУДИ ТОВАРИЛИ ДРВО НА
БРОД . ПРОШЛЕ СУ ДВЕ
СЕДМИЦЕ...

Једног дана
торвалд је с неко-
лицином људи
испитивао обалу
Јужно од насеља...

Чамци оних
дивљака!

Торвалд је, обузет убилачким бесом,
заурлао и журнуо на црвенокошце...

УБИЈМО ИХ!
УБИЈМО ИХ СВЕ!

Двојица су покушала да по-
бегну... Један од њих је пао...

Показали
смо им ко
смо ми... ви-
ше се неће
вртети око
нашег
насеља!

У насељу
се један
торвалдов
човек
хвалио...

...крв је текла
потоцима!

Будало! А знаш ли да
крв тражи
крв!

1268-13

ПОУБИЈАО СИ НА ОБАЛИ СКЕРЛИНГЕ!

РАГНАР ЈЕ УГЛАО У ТОРВАЛДОВУ КУЉУ...

ЈЕСАМ... ПА ШТА? ТЕБЕ ИЗГЛЕДА СРЦЕ БОЛИ ЗБОГ ЊИХ...

ДОСТА МИ ЈЕ ТВОЈИХ ЛЕКЦИЈА, ДАНЧЕ! ЈА САМ ВИКИНГ... И НИЈЕ МИ СТАЛО ДО ТВОЈИХ СУЗА! ПРАВИШ СЕ ОВДЕ ГОСПОДАР!

ПРОБУРАЗИ ГА, ТОРВАЛДЕ!

ГЛУПО СИ УРАДИО ШТО СИ ОВАМО ДОШАО БЕЗ ОРУЖЈА, РАГНАРЕ!

Али, ТОРВАЛДОВ МАЧ УДАРИО ЈЕ О ДРВО...

СКРЕЛИНЦИ ТАКОЋЕ ИМАЈУ СВОЈ ЗАКОН И СВОЈУ ПРАВДУ, ТОРВАЛДЕ!

РАГНАР ЈЕ ИСКОРИСТИО ТРЕНУТНУ ЗАБУНУ...

И ЊИХОВА КРВ ЈЕ ЦРВЕНА КАО И ВАША!

ЦЕЛЕ НОЋИ
РАГНАР И ЊЕГОВИ
ЉУДИ СУ
ПРОБДЕЛИ
АЈЛИ
ТОРВАЛД
НИЈЕ НАПАО.
СВАНУЛО ЈЕ...

НЕ ОДВАЈАЈТЕ
СЕ ОД ОРУЖЈА! И
ДАНАС НЕ ИДЕМО
У ЛОВ! БОДИМ
СЕ ЗАМКЕ!

ЊИХ ИМА ВИШЕ!
ДВА НА ЈЕДНОГ!

МАЛИ БЈОРН СТАЈАО ЈЕ КРАЈ
ВРАТА. ИЗНЕНАДА СЕ СРУШИО
ПОГОЂЕН СТРЕЛОМ...

У ИСТОМ ТРЕНУТКУ
ТОРВАЛДОВИ РАТНИЦИ
НАВАЛИЛИ СУ У
ДВОРИШТЕ...

ДАНЦИ, МОЈ
ГОВОР ЋЕ БИ-
ТИ КРАТАК...

ПРЕДАЈТЕ МИ РАГНАРА,
ПАЋУ ВАМ ПОШТЕДЕТИ
ЖИВОТЕ!

ФАР-ФАРЕР ЈЕ ОДГОВОРИО
У ИМЕ СВИХ...

САМО
ПРЕКО НА-
ШИХ ТЕЛА,
КУКАВИЦО!

РАГНАР СЕ ОДЛУЧИО ЗА НАПАД...

НЕ ВРЕДИ ДА
ОВАКО ЧЕКАМО! ТРЕБА
ДА ИХ ИЗНЕНАДИМО,
ПРОБИЈЕМО СЕ И ДОЧЕ-
ПАМО ШУМЕ! НЕЋЕ СЕ
УСУДИТИ ДА ПОЂУ
ЗА НАМА!

ТОРВАЛД ТО НИЈЕ ОЧЕКИВАО...

НАПРЕД, МОЈИ ДАНЦИ! У ШУМУ!

СВИ ЗА РАГНАРОМ!

ЗА ЊИМА! НИЈЕДАН НАМ НЕ СМЕ УМАЋИ!

ЈЕДНА СТРЕЛА СЕ ОДБИЛА ОД ШТИТА...

ФАР-ФА-РЕРУ, ТИ И ЈА ЋЕМО ИМ ШТИТИ ОД-СТУПНИ-ЦУ!

БИЋЕ КАКО ТИ КАЖЕШ!

1258-16

СИГУРД-ГАВРАН ПАО ЈЕ НА КОЛЕНА...

ЗБОГОМ...ЗБОГОМ СВИМА...

НАСТАЛА ЈЕ БЕСПОШТЕДНА БОРБА...

У ШУМУ!
У ШУМУ!

ВИКИНЗИ СУ СЕ ОБОРИЛИ
НА РАГНАРА И
ФАР-ФАРЕРА КАО
ЧОПОР ВУКОВА...

ДРЖИ СЕ, ФАР-ФАРЕРЕ!
ЗА ЈЕДАН УДАРАЦ
ВРАТИ ИМ
ДВА!

НЕ БРИНИ!

ТОРВАЛД СЕ
ПЕНИО ОД
БЕСА...

ЖИВЕ!
ХОЋУ ИХ
ЖИВЕ!

А САМ СЕ
НЕ УСУЋУЈЕШ
ДА МЕ УХВАТИШ!

АЛИ, ВИКИНЗИ
СУ БИЛИ
БРОЈНИЈИ...

ФАР-
ФАРЕ...

ХАЈДЕ... УДРИ,
ТОРВАЛДЕ!

ОДВУЦИТЕ ИХ ДО ВЕЛИКЕ
КУЋЕ! МОЈА ОСВЕТА ЋЕ
ДУГО ПОТРАЈАТИ! ЗАЖАЛИ-
ЋЕ ШТО СУ СЕ РОДИЛИ!

РАГНАРОВИ
ЉУДИ СУ ВЕРОВА-
ЛИ ДА ЋЕ
РАГНАР И
ФАР-ФАРЕР ДОЋИ
ЗА ЊИМА У
ШУМУ.
ЗАТО ИМ И
НИСУ ПРИТЕКЛИ
У ПОМОЋ,
АЛИ...

...БАШ У ТОМ ТРЕНУТ-
КУ ЗАОРИО СЕ УРЛИК
ОД КОГА СЕ ДОШЉАЦИМА
СЛЕДИЛА КРВ У ЖИЛАМА. ЉУДИ
ЦРВЕНЕ КОЖЕ КРЕНУЛИ СУ ДА СЕ ОСВЕТЕ...

ВОДИО ИХ ЈЕ
ИТАНУК...

ЉУДИ ЦРВЕНЕ КОЖЕ
ИЗЛЕТЕЛИ СУ ИЗ ШУМЕ...!

СВАКА
ЊИХОВА
СТРЕЛА ЈЕ
ПОГАЂАЛА...

ТОРВАЛДОВИ ЉУДИ ПОЧЕЛИ
СУ ДА БЕЖЕ...

ОНИ СЕ ВИШЕ НЕЋЕ
ВРАТИТИ, ИТАНУК!
МОРЕ ЋЕ ИХ ОДНЕ-
ТИ!

НЕКА ИХ ВЕ-
ЛИКА ВОДА
ИСТОКА
ЧУВА!

РАГНАР ЈЕ БЕЗ РЕЧИ ПРАТИО
ПОГЛЕДОМ БРОД КОЈИ СЕ УДА-
ЉАВАО. РАЗМИШЉАО ЈЕ
О ТОМЕ ДА У ЗЕМЉУ ШУМА
МОГУ ДОЋИ И ДРУГИ, СЛИЧНИ
ТОРВАЛДУ, ИСТО ТАКО КРВОЖЕД-
НИ И ПОХЈТЕПНИ ДА СЕ СИЛОМ
НАСЕЛЕ...

ТИ И ТВОЈА БЛЕДОЛИКА
БРАЋА ОСТАТИ ТУ...
МИ РАДОВАТИ...

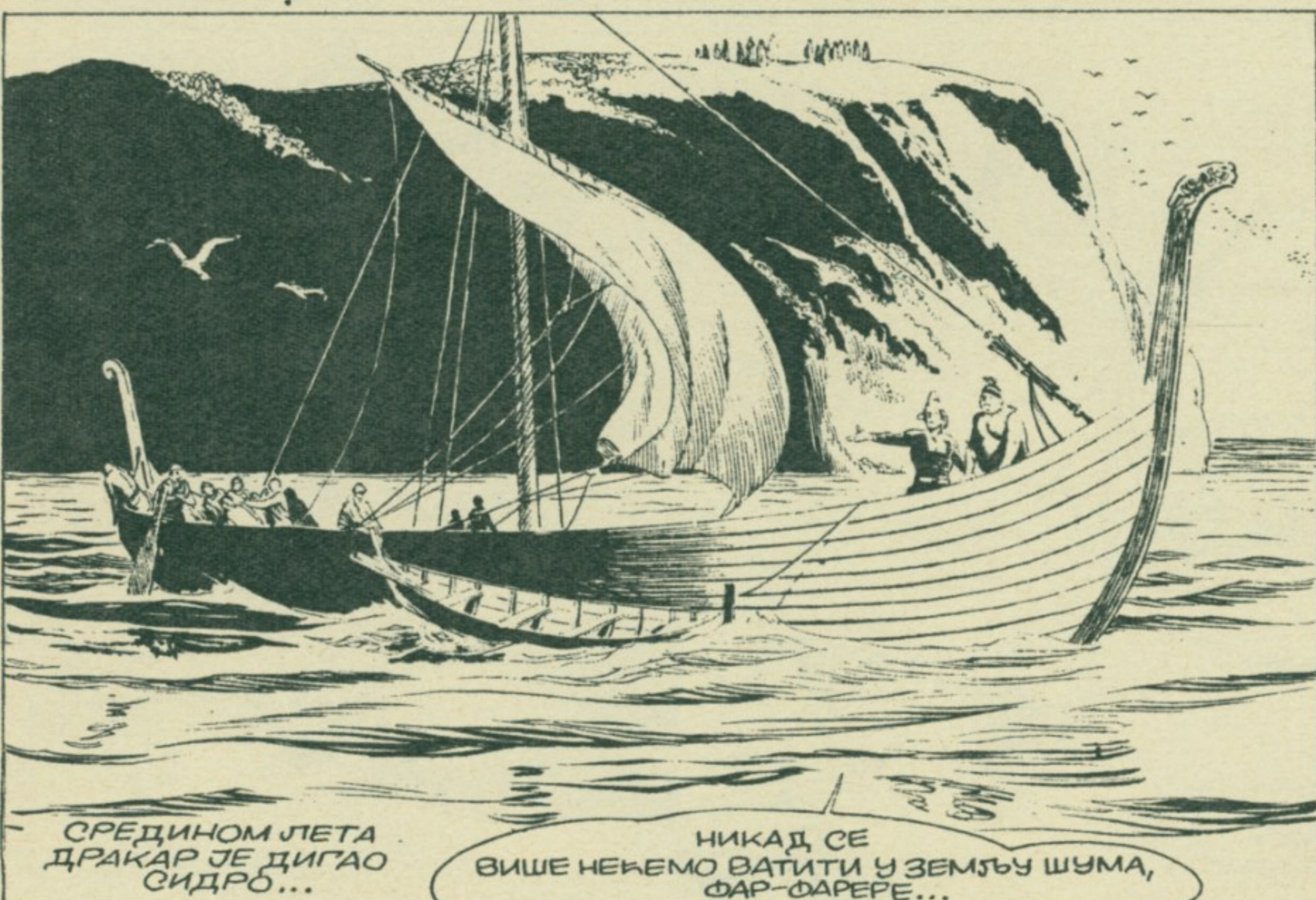

НЕ, ИТАНУК! И МИ
ЋЕМО УСКОРО ОТИЋИ...
НА ДРУГУ ОБАЛУ МОРА...
ТАМО ГДЕ СЕ СУНЦЕ РАЂА!

МРТВЕ СУ САХРАНИЛИ ПОД ГОМИ-
ЛОМ КАМЕЊА ОКРЕЊУВШИ ИМ
ЛИЦА ПРЕМА МОРУ...

... КАО ШТО ЈЕ ТРАЖИО
ТОРВАЛД, СИН ЕРИКА ЦРВЕНОГ...

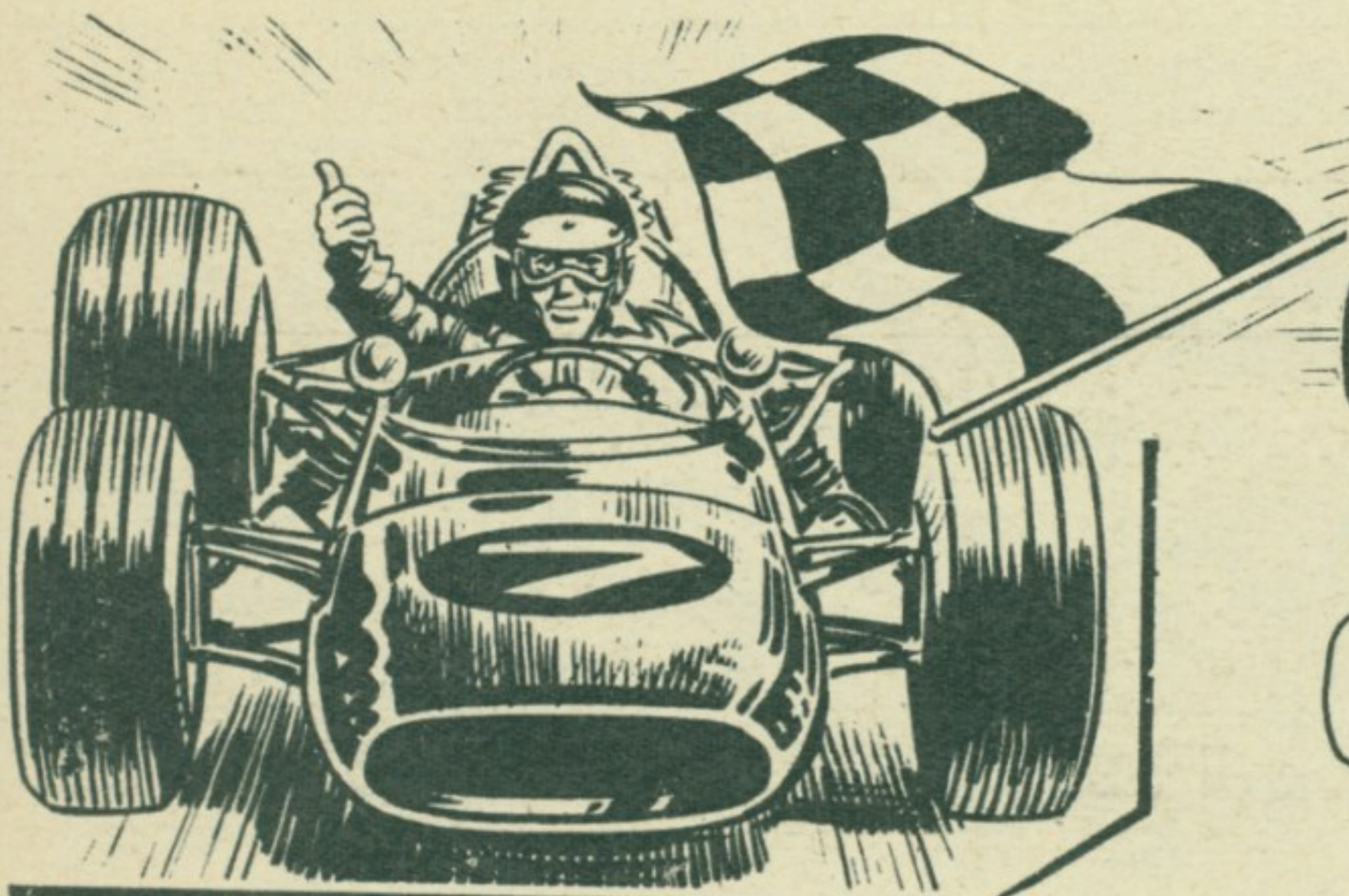
СРЕДИНОМ ЛЕТА
ДРАКАР ЈЕ ДИГАО
СИДРО...

НИКАД СЕ
ВИШЕ НЕЋЕМО ВАТИТИ У ЗЕМЉУ ШУМА,
ФАР-ФАРЕРЕ...

ИТАНУК И ЊЕГОВИ САПЛЕМЕ-
НИЦИ ДУГО СУ ГЛЕДАЛИ ЗА
РАГНАРОВИМ БРОДОМ. БЛЕДО-
ЛИКИ СТРАНЦИ ДОШЛИ С МОРА
ОДЈАЗИЛИ СУ ПРЕМА ДАЛЕКОЈ
ОБАЛИ...
И ТАКО ЈЕ МОЖ-
ДА БИЛО
НАЈБОЉЕ...

КРАЈ

СКИД СОЛО

Скид соло и његов механичар и пријатељ сенди проводе су одмор у скандинавији...

ОВО ЈЕ ЖИВОТ! ШТЕТА ШТО НАМ ЈЕ ОСТАЈО ЈОШ САМО ТРИ ДАНА ОДМОРА...

ОВАЈ... МИСЛИО САМ ДА ВЕЧЕРАС ПУТУЈЕМО КУЋИ!

ШТА? ДА КРЕНЕМО ТРИ ДАНА РАНИЈЕ... ЗАШТО?

ПА... ЗНАШ ИДУЋЕ НЕДЕЉЕ ЈЕ БРИТАНСКИ РЕЗИ... А ТИ ДУГО НИСИ ТРЕНИРАО!

АЈИ СЕ ЈОШ ДУЖЕ НИСАМ ПОШТЕНО ОДМАРАО! ЗАТО... ОСТАЈЕМО!

ПОТРЕБАН ТИ ЈЕ ТРЕНИНГ, СКИДЕ! И ЈА ЋУ СЕ ЗА ТО ПОСТАРАТИ!

СУТРАДАН СЕНДИ КАО ДА ЈЕ ЗАБОРАВИО НА СВОЈ ЗАХТЕВ...

ОВО ЋЕ ТЕ ЗАНИМАТИ, СКИДЕ! ВЕЧЕРАС СЕ КРЕЋЕ НА ПЕЏАРОШКИ ИЗЛЕТ... ТО ЈЕ САМО 160 КИЛОМЕТАРА НА СЕВЕР...

ОЈАЈНО! ТАМАН ЋЕМО ЗА ТАЈ ИЗЛЕТ ИМАТИ ВРЕМЕНА!

ТАКО СУ СКИД СОЛО И СЕНДИ КРЕНУЛИ СВОЈИМ СПОРТСКИМ КОЗИМА...

ГУЖВА ЈЕ! СЛАБО НАПРЕДУЈЕМО!

ПОСТОЈИ И ПРЕЧИ ПУТ ПРЕКО ПЛАНИНА! ЊИМЕ ЋЕМО БРЖЕ СТИЋИ!

И ТАКО...

ОВДЕ ТРЕБА ДА ОКРЕНЕМО!

НАДАМ СЕ ДА ТА ПРЕЧИЦА ПОСТОЈИ... НА ОДМОРУ САМ, ПА НЕ ВОЛИМ МНОГО ДА ВОЗИМ!

ПРЕЧИЦА ЈЕ ПОЧЕЛА УЗБРДИЦОМ...

ДОБАР ПУТ ПОСТЕПЕНО СЕ ПРЕТВАРАО У ЧОМБАСТ ДРУМ...

НЕ СВИЂА МИ СЕ ОВА ТВОЈА ПРЕЧИЦА! КОЈА СЕ ТРЕСУ...

... ПУН ОКУКА...

ЈЕСИ Л' СИГУРАН, СЕНДИ, ДА ЈЕ ОВО НАЈБОЉИ ПУТ!

АХА... НЕ БРИНИ! ШТА ЈЕ ТО ЗА ТАКВОГ АСА КАО ШТО СИ ТИ?

КОЛИКО ЈОШ, СЕНДИ?

ЈОШ ДВА ТРИ КИЛОМЕТРА И УСПО-ВИ ЋЕ СЕ ПРОМЕНИТИ!

И ПРОМЕНИТИ СУ СЕ... НАИШТИ СУ НА СНЕГ.

... СУДЕЌИ ПО МОМ ЧАСОВНИКУ ПОСТИЖЕМО ЗАДОВОЉАВАЈУЋЕ ВРЕМЕ! САМО ТАКО, СКИДЕ!

БРИГА МЕ ЗА ВРЕМЕ... ВИШЕ БИХ ВОЛЕО ДА ЈЕ ПУТ РАВАН!

ЈА БИХ СЕ ВРАТИО...

ОВДЕ НЕ МОЖЕШ ДА ОКРЕНЕШ! А И ИЗГУБИТИ БИ СМО НА ВРЕМЕЧУ!

ИЗНЕНАДА...

ПАЗИ, СКИДЕ! СТАБЈО ПРЕКО ДРУМА!

МОРАЋУ ДА СКРЕНЕМ С ПУТА!

СКИД ЈЕ СКРЕНУО НА ЈОШ ГОРИ ПУТ КОЈИ СЕ, КАО СТАЗА, ПРОВЈАЧИО ИЗМЕЂУ ДРВЕЊА...

МОГАО БИ САД МАЈТО ДА УСПОРИШ!

ПА ДА ЗАКАСНИМ НА ПЕЦАЊЕ? НИ ГОВОРА!

ДОБРО... КАД КАЖЕШ!

А ТАДА, ДОК СУ СЕ ПРОБИЈАЛИ КРОЗ ВЛАЖНИ ОБЛАК...

МОТОР ЈЕ СТАО!

ЧЕМА ВИШЕ БЕНЗИНА! ПОТРОШИЛИ СМО ГА МНОГО ВИШЕ... ЗБОГ ЈОШЕГ ПУТА! САД МОЖЕМО ОВДЕ ДА СПАВАМО!

НЕ СКИДЕ! ПОГЛЕДАЈ ДОЛЕ! БРОД ЗА РИБАРЕЊЕ ЈЕ СПРЕМАН ЗА ПОЛАЗАК!

А СКИД ЈЕ ЖЕЛЕО ДА ИДЕ НА РИБАРЕЊЕ...

ГУРАЈ, СЕНДИ! ГУРАЈ!

САД СМО НА НИЗБРДИЦИ! УСКОЧИ... ОСТАТАК ПУТА КОТРЉАЋЕ СЕ ОВА НАША КОЛИЦА...!

МАЊЕ ВЕШТ ВОЗАЧ ТЕШКО ДА БИ ЗАДРЖАО КОЛА НА ПУТУ...

КОЧИ, СКИДЕ!

НЕ... ЈОШ НЕ!

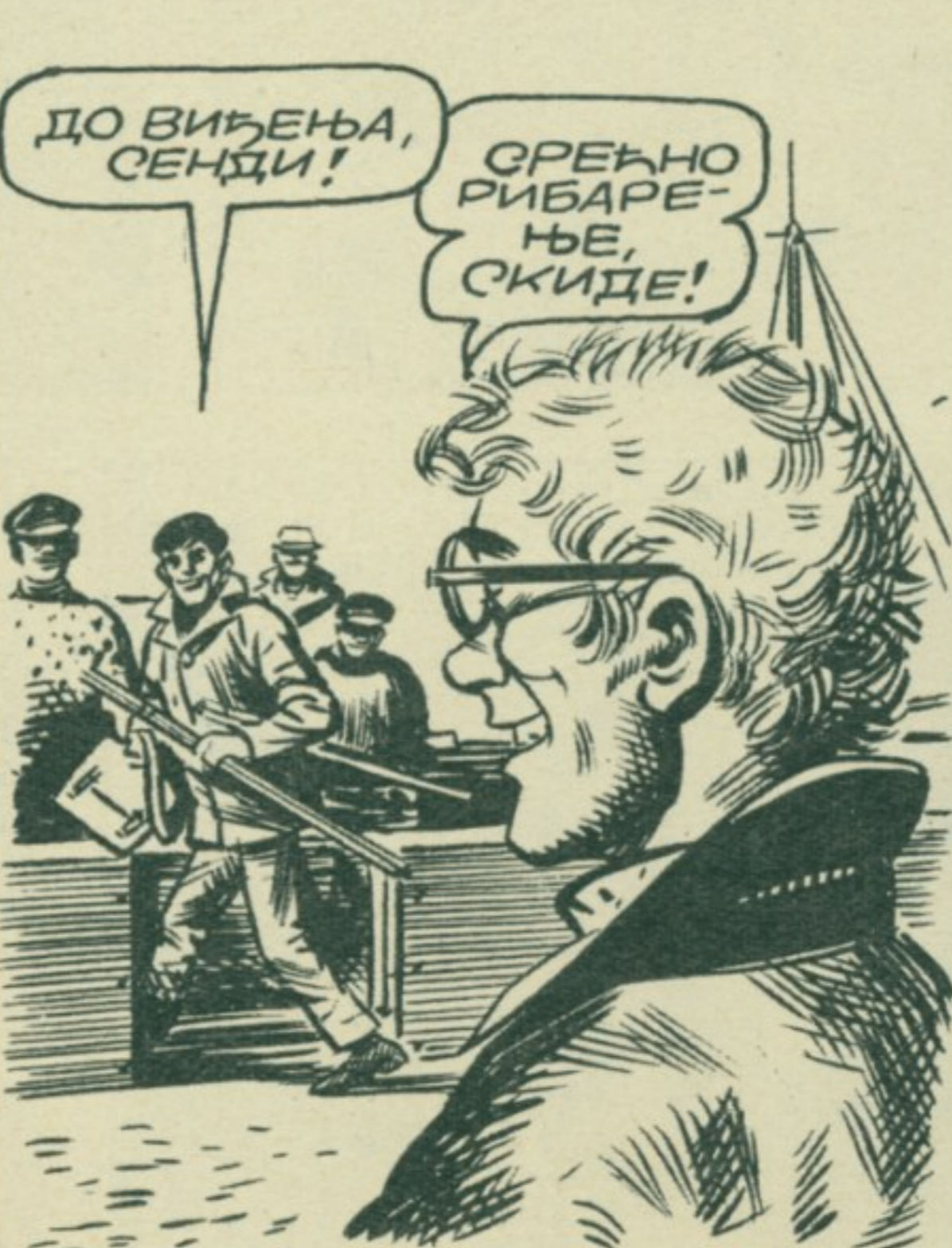
...ТРЕБА ДА ДОБИЈЕМО ЗАЛЕТ... ЗА ИДУЋУ ИЗБРДИЦУ!

OOOOOX!

НАЈЗАД СУ КОЛА УЛЕТЕЛИ У МАЛО РИБАРСКО НАСЕЉЕ...

ХЕЈ! ЧЕКАЈТЕ МЕ!

ДО ВИЂЕЊА, СЕНДИ!

СРЕЊНО РИБАРЕЊЕ, СКИДЕ!

КАД ЈЕ БРОДИК КРЕНУО...

ВИДИШ, СЕНДИ! И ПОРЕД ТВОЈЕ СТРАШНЕ ПРЕЧИЦЕ, ИПАК ЈУ НА РИБАРЕЊЕ!

А ЈА САМ ТЕ НАТЕРАО ДА ТРЕНИРАШ... А ДА ТО И НЕ ЗНАШ!

КРАЈ

МОЈ ПАС - КРАДЉИВАЦ

нула х планета ужаса

АААХ!

ПОЛЕ! ГРЕГ ЈЕ РАЂЕН!

УПОТРЕБИ АПАРАТ ЗА КРПЉЕЊЕ... И ОДВУЦИ ГА ШТО ДАЉЕ! ЈА БУ ПОКУШАТИ ДА ЗАСТАВИМ ОВО ЧУАО!

НАПАД ЛАСЕРОМ... ГЛАВА КОСТУРА СЕ УЖАРИЛА И...

СТАЛА ЈЕ... ДА ЛИ СИ ЈЕ РАНИО?

НЕ... САМО САМ ЈЕ УПЛАШИО! А САД СЕ ПОБРИНИМО ЗА ГРЕГА!

КОСТУР ГА ЈЕ ПОВРЕДИО КАНЦАМА... АЛИ, ЧЕКАЈТЕ! ОВО ЈЕ ЧУАНО...

ШТА ТО?

МЕСО СА ОБЕ СТРАНЕ РАНЕ... СТВАЊАВА СЕ... КАО КАМЕН!

НЕМОГУЋЕ, ДОКТОРЕ...

ВАН ОПАСНОСТИ... БАР ПРИВРЕМЕНО!

КАКО МУ ЈЕ, ДОКТОРЕ?

ОДЕЛО ЈЕ У РЕДУ... АЛИ, НА ВРАТУ ИМА ГАДНУ ОЗЛЕДУ!

ВЗНЕНАДА, ЈЕДАН СТРАШАН ЗВУК...

НА ОВОЈ ПЛАНЕТИ СВЕ ЈЕ МОГУЋЕ!

ОХ... КОСТУР! НАПАДА БРОД!

КОСТ... ТВРАА КОСТ! У ДОДИРУ СА СКЕЛЕТОМ СТРУКТУРА ТКИВА МУ СЕ МЕНЈА!

А АКО СЕ ПРОШИРИ НА ЦЕЛО ТЕЛО? КАО НЕКА БОЛЕСТ...

МОРАМО ДА ПРЕНЕСЕМО ГРЕГА У МОДУЛ! ТАМО ГА ДЕТАЉНО ПРЕГЛЕДАЈТЕ, ДОКТОРЕ!

АКО ПРОГРИЗЕ ОМОТАЧ БРОДА... С НАМА ЈЕ СВРШЕНО ЗАВЕК!

ИДУЋЕ НЕДЕЉЕ: ПРОТИВНАПАД!

ИЗАБРАНА ШЕСНАЕСТОРИЦА ЗА ФУДБАЛСКУ РЕПРЕЗЕНТАЦИЈУ

»ЗАБАВНИКА«

Они ће 21. јуна играћи у проширеним младих фудбалера «Црвене звезде» и сћећи шансу да једном заиграју и у дресу славног клуба

Фудбалски клуб «Црвена звезда» и «Политикин забавник» позвали су све младе који су рођени после 1. VIII 1954. године а сматрају да су талентовани фудбалери да пошаљу пријаву и тако се кандидују за место у репрезентацији «Забавника». Шеснаесторица изабраних под именом репрезентација «Забавника» одиграће пробну утакмицу против младих фудбалера «Црвене звезде» као предигру сусрета «Динамо» — «Црвена звезда» 21. јуна у Београду. За све њих то ће бити шанса да покажу шта знају, не само публици већ и стручњацима нашег вишеструког шампиона. Ако неки од

чланова репрезентације «Забавника» покаже изузетну надареност за фудбал, биће примљен у редове «Црвене звезде».

Од готово 1900 пријављених, тренер младих фудбалера «Црвене звезде» Миодраг Михаић позвао је следећу шеснаесторицу: голмани — ГОРДАН ВУКИЋЕВИЋ (Краљево), ВЛАСТИМИР ДРАГИЋЕВИЋ (Београд); десни бек — НЕНАД НИЋИЋЕВИЋ (Владимирици); леви бек — ВЛАДИМИР КАШАНСКИ (Апатин); десни халф — ГОРАН НОВАКОВИЋ (Зајечар); центархалф — НИКОЛА УБИПАРИП (Смедерево); леви халф — ТИБОР ШУСТКА (Ја-

сеново); десно крило — БОШКО МИЛАНКОВИЋ (Вуковар); десна полутка — ЖАРКО СТАНИМИРОВИЋ (Светозарево); центарфор — ПАВЕЛ СИКОРА (Јаношк); лева полутка — МОМЧИЛО ЈАНКОВИЋ (Косовска Митровица) и лево крило — МИШО ВАНЕК (Јаношк). Резерве: ДРАГАН КУБУРОВИЋ (Прибој), НИКОЛАЈ ПЕЧНИК (Загреб), БРАНИМИР ХОРВАТ (Загреб) и ИВАН ЖМУКИЋ (Сента).

Они ће у Београд допутовати 19. јуна где ће се посебно припремати за утакмицу са фудбалерима «Црвене звезде».

● титулу најбржег пужа на свету освојио је «Мики», пуж из Хаге у Сасексу. На такмичењу у Брајтону «Мики» је застакљену писту дугачку 60

сантиметара прешао за седам минута и тако за собом оставио осталих 14 пужева, учесника овог необичног такмичења.

● јаје које снесе женка ноја тешко је 1,5 килограм што одговара тежини равно 24 ко-

кошја јајета! Да би се излегло младунче, «женка» лежи на јајету 42 дана, или два пута дуже него kokoшка.

● цепни часовник који је израдила француска фирма Лип и који користи генератор на кварц управо је потукао све рекорде прецизности. Мерења вршена у хронометарској опсерваторији у Безансону по-

казала су да је овај часовник добио 285 од 300 могућих поена, и да је каснио 0,0397 секунди. Једино часовник који је на истом принципу израдила јапанска фирма Шенко постиже исту прецизност.

● статистички подаци недавно добијени у САД показују да Американци сваке године потроше 36 милијарди долара за исхрану. У исто време они за лекове троше 30 милијар

ди, највише против лошег варења и стомачних тегоба. Лош један интересантан податак: саобраћајне несреће стају их скоро исто толико — 29 милијарди долара.

УПЛАШЕНИ КОСМОНАУТ

Шта је натерало неустрашивог космонаута у бекство? Ако желите да сазнате, зацртите сва поља обележена тачком.

На први поглед рекло би се да су ова два цртежа добра. На првом је приказан коњ који галопира, а на другом коњ у касу. Међутим, ако пажљиво будете загледали, видећете да је нешто ипак погрешно! Шта?

ГАЛОП ИЛИ КАС?

ГАЛОП

КАС

Одговор: Није добро направити репу- ни: кад галопира коњ увек га спусти.

ИДУЋЕ НЕДЕЉЕ: БРОД ЈЕ ИСПЛОВИО!

авет викиншких старца напето је слушао говорника, младића циновског раста, на чијој је светлоплавој коси блистао одсјај велике ватре око које су викинзи седели.

— Причај даље, Бјарни, — рече један од старца младићу.

— Пловио сам са Исланда да бих посетио свог оца који живи овде, на Гренланду — наставио је Бјарни. — Кад се моја лађа већ приближила острву, дигла се јака бура и морали смо да спустимо једра и прихватимо весла да бисмо одржали правац брода. Бура је толико беснела да смо могли само да се препустимо на милост и немилост вољи богова из Валхале.

»Ко ће са мном?«

— Ни сам не знам колико часова смо провели у нашој ораховој љусци на запенушеном мору — продужи младић своју причу — кад осматрач изненада викну: „Копно!“ Уплаших се да ће се наша лађица разбити о стење и наредих да се брод окрене. Ускоро смо успели да испловимо из буре. Не знам каква је то земља била, али сам сигуран у једну ствар: копно које

ВИКИНЗИ ДОЛАЗЕ!

смо видели није било Гренланд, јер нам је требало много дана и ноћи да допловимо догде, до земље мога оца.

Леиф Ериксон, млади, бледолики викинг који је без даха слушао Бјарнијеву причу, крочи напред и узбуђеним гласом обрати се присутним викинзима:

— Ако постоји нека нова, непозната земља, ми морамо да отпловимо до ње! Ко хоће да пође са мном, без обзира на јаке буре, опасно море и променљиву ћуд богова?

Из грла младих викинга зачуше се узвици одобравања. Они су сви волели Леифа Ериксона и дивили се његовој храбрости, а он их је сад позивао у нове, узбудљиве путоловине! Нарочито их је привлачила могућност да после дуго година гладовања пронађу плодну земљу у којој ће бити довољно хране.

Скуп пред којим је Бјарни испричао своју причу а Ериксон позвао другове на путовање у неизвеснот одржан је пре готово хиљаду година, тачније 990. године! Догађај се одиграо на Гренланду (највећем острву на свету које се налази изме-

ђу Атлантског океана и Северног леденог мора) на који су се викинзи, неустрашиви морепловци и путолови, доселили са Скандинавског полуострва. Многи викинзи су дошли на Гренланд са Исланда, а оба ова острва била су у стара времена под зеленилом и на њима су могле да се гаје житарице.

Леиф Ериксон, син Ерика Црвеног, провео је више година на двору норвешког краља Олафа Тригвасона, а затим се вратио на родни Исланд, али је тамо стално заповедао кавгу са суседима и после једног оштријег сукоба морао да напусти земљу и оде оцу на Гренланд. Изгледа да је прека нарав била својствена породици Ериксон јер је Леифов отац, Ерик Црвени, неколико десетина година пре тога био прогнан са Исланда зато што је у тучи убио суседа. Ерик Црвени отпловио је на запад и стигао на Гренланд где је са својим викинзима основао насеобину.

»Земља винове лозе«

Млади Леиф наследио је путоловну и необуздану нарав свог оца и миран сеоски живот није га привлачио. Једног дана, 999. године, Леиф је отпловио са своја два брата, Торвалдом и Торштајном, према непознатој земљи чији су се обриси видели на хоризонту западно од Гренланда. Земља у коју су стигли била је покривена густим зеленим шумама. Ово откриће било је важно за викиншку насеобину на Гренланду јер јој је пружало оно што је тамо недостајало: дрво.

Годину дана касније, 1000. године, Леиф је са 35 младих викинга запловио у правцу у коме је залазило сунце. Није познато кроз какве су путоловине прошли храбри викинзи али се зна да је Леиф стигао на неко острво које је било голо и покривено ледом.

Леиф је острво назвао Хелуланд што значи „Земља стења“. Хелуланд је у ствари данашње полуострво Лабрадор. После краћег одмора Леиф је са својим друговима опет запловио и два дана касније угледао на хоризонту копно покривено травом и зеленилом. Леиф је овој земљи дао име Марккланд (данашња Нова Шкотска).

Викинзи су пловили даље на југ у својим дугачким, отвореним лађама, а онда су стигли до неке обале на којој су нашли много дивље винове лозе. Ову лозом обрасту земљу викинзи су назвали Винланд — „Земља винове лозе“.

У шумама Винланда викинзи су нашли слатке јагоде којима су се хранили и јелене које су ловили, а у равницама плодну земљу.

После неколико месеци боравка у Винланду Леиф се са викинзима вратио на Гренланд.

Неколико година касније Леифов брат Торвалд отпловио је на запад и нашао место на коме су боравили Леифови момци. Али викинге су ускоро напали Индијанци и Торвалд је погинуо у борби.

У њошрази за Винландом

Приче о „Земљи винове лозе“ брзо су допрле до Леифовог родног Исланда. Богати исландски трговац и бродовласник Тарфин Карлсефни организовао је 1003.

године праву сеобу на Винланд. Око 140 Исландана, људи и жена, биши су спремни да пођу у непознати свет. Са собом су понели пољопривредне алатке, стоку и семе житарица.

Мала флота с исељеницима укотвила се у једном заливу на источној обали Њуфаундленда. На жалост, ова пуста обала није била оно што су они замишљали слушајући приче о „Земљи винове лозе“. Око њиховог насеља лутали су бели медведи, поларне лисице и вуци, а клима је била тако оштра да је обрађивање земље било немогуће.

Да би се исхранили, исељеници су морали да покољу стоку коју су довели са Исланда и да истуцају и поједу семе намењено за сетву. Тарфин је тада поново разапео једра на својим бродовима и отпловио на југ, али није нашао „Земљу винове лозе“, па чак ни предео у коме би се могло живети.

После дугог лутања и многих тежоба исељеници су се разочарани вратили на Исланд.

Бели Индијанци

Међутим, према неким историчарима ни викинзи ни су били први бели људи у Америци!

У ирском манастиру Клонферу умро је 587. године, у својој сто трећој години, опат Брандан, старешина манастира. Разне ирске легенде причају о многобројним успешним путовањима и пловидбама опата Брандана. У латинском рукопису који се појавио у манастиру

Европљани су се појавили у Америци и њихова година је Колумба

око 1000. године под називом „Навигацио санкти Брендани“ („Пловидба светог Брендана“) налази се једно поглавље у коме се говори да је опет више година био одсутан из Ирске и да је с једном већом групом калуђера и помораца „отпловио одавде према западу“, преко Атлантског океана, то јест за Америку!

Кад су Нормани после битке код Хестингса 1066. године, у којој је нормански краљ Виљем Освајач победио енглеског краља Харолда, продрли у Енглеску и Велс, краљ Северног Велса Мадок није могао да се помири с тиме да буде роб, па се 1170. године отиснуо на море и стигао у Америку. Мадок се убрзо вратио у Велс, али је у Америци оставио око 120 људи снабдених оружјем и алаткама.

После повратка у Велс Мадок је причао људима о далекој земљи у којој се може живети у миру и слободи, о њеним становницима који имају тамну кожу и понашају се пријатељски.

Са флотом од десет бродова и са око две стотине Велшана и Ираца Мадок је опет отпловио из старе домовине и више се никад није вратио. Историчари тврде да је Мадок стигао у Америку јер су Енглези и Французи касније пронашли у Новом свету „беле Индијанце“ чији је језик био мешавина индијанског и ирско-галског језика којим се говорило у време Мадока.

„Белих Индијанаца“ било је све до почетка 19. века, али је цело ово племе које је било живи доказ првих путовања Европљана у Америку изумрло 1835. године

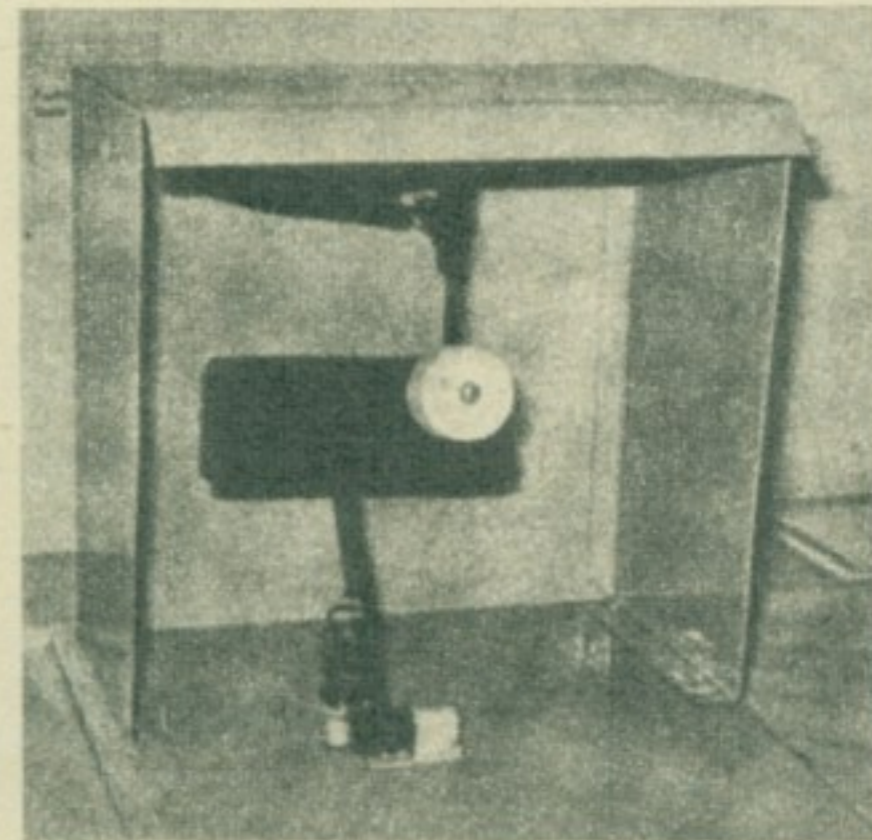
за време једне страшне епидемије.

Ипак „Винланд“ је за Европљане дуго био само земља о којој су маштали. Због тога је тек Колумбов пут у Америку био право откриће „Новог света“. Д. П.

* ТЕХНИКА *

ЗА АУТОМОБИЛИСТЕ

На овогодишњем сајму технике у Нирибергу пажњу посетиоца, нарочито возача, привукао је модел новог система педала код аутомобила. Код овог система десна нога стално почива на широкој нојној кочници а да би се дао гас треба само врхом стопала гурнути удесно мали бели ваљак.

ЖДЕРАЧ ПАПИРА

„Брбљива“ корпа за папир припадаће ускоро прошлости. Један мали апарат, назван „ждерач“, за трен ока исече употребљени папир на тако ситне резанце да ни највештији шпијун не би могао да на основу отпадака утврди садржину уништеног документа.

КОНКУРС ПОВОДОМ ДАНА УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА

Удружење за Уједињене нације СР Србије расписује конкурс поводом Дана Уједињених нација, 24. октобра 1970. године.

I ГРУПА — УЧЕНИЦИ ОСНОВНИХ ШКОЛА

Писмени састави, ликовни или ручни радови на тему „Како би изгледао свет без рата?“

- * I награда — 350 динара
- Три II награде од по 250 динара
- Девет III награда од по 150 динара

II ГРУПА — СРЕДЊОШКОЛСКА, РАДНИЧКА И СЕОСКА ОМЛАДИНА до 25 година старости

Књижевни и други писмени састави и уметнички радови на једну од следећих тема: „Јесу ли УН испуниле наша очекивања?“ или „Зашто је Југославија против блоковске политике?“

- * I награда — 500 динара
- Две II награде од по 350 динара
- Три III награде од по 250 динара

III ГРУПА — СТУДЕНТСКА ОМЛАДИНА

Књижевни и стручни радови (до 15 страница куцаних на машини са проредом) на једну од следећих тема: „Идеја светске организације у делима мислилаца и уметника“ или „Повеља УН и политика несврстаности“

- * I награда — 750 динара
- Две II награде од по 500 динара
- Три III награде од по 350 динара

Радове за конкурс треба доставити Удружењу за Уједињене нације СР Србије, Београд, Пролетерских бригада 74, најкасније до 1. октобра 1970.

Радови треба да буду потписани пуним именом, презименом и адресом.

Резултати конкурса објавиће се на академији поводом Дана Уједињених нација, 24. октобра 1970. у Београду.

ЦОНИ ХАЗАРД

ФРЕНК РОБИН

НОЊНО БДЕЊЕ У КАПЕЛИ ПРЕТВОРИЛО СЕ ЗА ЦОНИЈА У ПРАВУ МОРУ. ОТКРИО ЈЕ ДА ЈЕ ЧОВЕК КОЈИ ХОЋЕ ДА ГА УБИЈЕ ЊЕГОВ ПРИЈАТЕЉ...

БИО САМ ТИ ПРИЈАТЕЉ, ХАЗАРДЕ, ДОК НИСАМ ЧУО КАКВУ СИ МИ СУДБИНУ НАМЕНИО!

Г... ГХ... ОН ЈЕ ЛУД... ПОТПУНО ЛУД... ИЛИ ЈЕ ПОД НЕКИЈИМ УТИЦАЈЕМ!

НЕ... НЕ МОГУ ДА ДИШЕМ!

ЦОНИ ЈЕ ОЧАЈНИЧКИ ПОКУШАВАО ДА СЕ ОСЛОБОДИ...

УМРЕ-ЋЕШ... НЕМА ТИ СПАСА!

МРАЧИ МИ СЕ ПРЕД ОЧИМА... КАД БИХ БАР ЗНАО ЗАШТО...

А ОНДА СЕ ПОД ТЕЖИНОМ ЊЕГОВОГ ТЕЛА ПОКЛОПАЦ КОВЧЕГА ПОМЕРИО...

СЛОБОДНА! НАЈЗАД!

В... ВИ?! КА-КО...?

песет!

А КАДА ЈЕ ЊЕГОВА ТАЈАНСТВЕНА СПАСИТЕЉКА ПОДИГЛА АПАРАТ ЗА СЛУХ ИСПАО ИЗ СНЕПОВОГ УВЕТА...

ОДЛИЧНО, СНЕПЕ! УБИЈ ГА! ИНАЧЕ ЋЕ ОН ТЕБЕ!

ТВОЈА МИСИЈА ЈЕ ЗАВРШЕНА! ВИШЕ МИ НИСИ ПОТРЕБАН!

САД МОЖЕМО СЛОБОДНО ДА РАЗГОВАРАМО! ИСКЉУЧИО ЈЕ АПАРАТ!

КО СТЕ ВИ? МИСЛИО САМ...

... ДА САМ ЈА УБИЦА? НЕ... ЈА ПРИПАДАМ ИСТОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ КОЈОЈ И ВИ! УПУТИЛИ СУ МЕ КАО ПОМОЋ! АЛ' КАД ВАС ЈЕ ОН ОБОРИО НА КОВЧЕГ...

ВИ СТЕ ЗНАЛИ ДА ЈЕ ТО ОН? И ЗАТО СТЕ СЕ САКРИЛИ У САНДУК...?

Идуће седмице: ХИПНОТИСАНИ ПРИЈАТЕЉ!

ТАЈНА ПОНОРНИЦЕ

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

Радници се полегаше заједно оним што се мало-час збило а зајим они присебнији скочише у воду

Требишњица је највећа понорница у Европи. Пуна је понора у које лети нестаје њена драгоценна вода, а о десетинама пећина на њеним обалама и дан-данњи се мало зна. Ретки аматери-спелеолози обично су одустајали од испитивања јер, као по неком правилу, после двадесетак, тридесетак метара даље напредовање зауставља вода — подземно језеро.

Једног недељног дана група радника и минера која је те, 1938. године радила на прузи уског колосека Требишње — Билећа, кренула је на излет. Зауставили су се на ливади поред Требишњице, недалеко од Горње Ластве, крај самог Мрђен-вира. Уживали су у сунцу, купању и одличном ластванском вину.

ЕКСПЛОЗИЈА

Неко из друштва повикао је у једном тренутку:

— Не иде вино без рибе!

На то је један радник, већ помало загрејан пићем, принео упаљену цигарету „и-бар“ фитиљу који је зашиштао, а затим вешто хитно динамит у Мрђен-вир. Не треба му се много чудити: људи који рукују експлозивом тешко могу да одоле искушењу да на лак начин дођу до богатог ручка.

Одјекнула је експлозија, обале Требишњице су задрхтале. Увис је шикнула вода црвенкастожута од иловаче. После неколико тренутака површина се забеласала од мноштва стругача и кленова. Радници јурнуше у воду. Журили су да што пре покупе рибу јер су, сад већ помало уплашени, помишљали да би могао наићи какав жандарм.

УПОРНИ РОНИЛАЦ

На жалост само неке врсте риба убијене динамитом исплутају на површину воде, док најужусније, пастрмке и липљани, остају на дну. То је било добро познато веселом друштву на обали Требишњице тог августовског дана пуног сунца и галебова који долећу с мора. Неколико радника почеше да роне и на песку обале се засребрише прве пастрмке. Роњење до дна три и по до четири метра за момке није представљало никакав напор.

Међу њима је напорнији био младић Асим Ђеримагић из Ластве. Сваки час је на песак обале износио по једну, некад две пастрмке. Најзад је остао сам у води.

— Излази, Асима, доста је. Имамо рибе колико хоћеш! — викали су му пријатељи. — Само још једном, па ето

и мене — рече Асим и зарони у Мрђен-вир.

Сви су сад гледали мирну површину реке. Хоће ли Асим изнети с њеног дна коју крупнију пастрмку? Прође минут, два... три! Асим се није појављивао. Четири минута. Пет! Радници су се погледали запањено, а затим присебнији скочише у реку и почеше да роне.

Од младића ни трага ни гласа.

Минути су пролазили. Петнаест. Двадесет минута. Постављају се претражили дна Мрђен-вира. Неки су ронили по неколико пута. Не, нема Асима. Пошли су и низ реку, претражили сваки вир. Нема га.

У МРАЧНИМ ДУБИНАМА

Најбољи Асимов пријатељ, радник Бекић, иначе одличан и пливач и ронилац, загази у вир.

— Ма пребраћу све! — рече тужно и гневно. Пљесну неколико пута ногама по површини и над њим се опет смири бистра вода.

Минут, два... Три минута! Толико ни Бекић под водом не може да издржи. Или му је, можда, сада уз напор успело?

Секунди су пролазили. Четири минута. Пет. Седам. Десет. Низ чела радника и минера сливао се леден зној. Нема ни Бекића!

Један од радника, педесетогодишњак Алекса, блед од узбуђења, промрмља:

— Нису, ваљда, вилењаци о којима се у народу прича узели усред дана своје жртве!

Двадесет минута је већ сигурно било прошло од Бекићевог нестанка. У друштву су била још два момка... Мада уплашени загазише у воду с намером да зароне.

— Не смемо их пустити! Зар да поред две увељене мајке... — поче Алекса кад се два-три метра удаљене од супротне обале реке појавише главе двојице младића — Асима Ђеримагића и Бекића! Неколико радника јурну

у реку и заплива им у сусрет.

После су сви без даха саслушали причу двојице „утопљених“ младића.

ПОВРАТАК

Асим је заронио негде на средини реке и кренуо према супротној обали. Угледао је крупну пастрмку под великом стеном. Уместо да изрони на површину, удахне што више ваздуха, па опет зарони — ронио је даље све више улазећи под стеном која се пружала кроз воду са дна супротне камените, го-

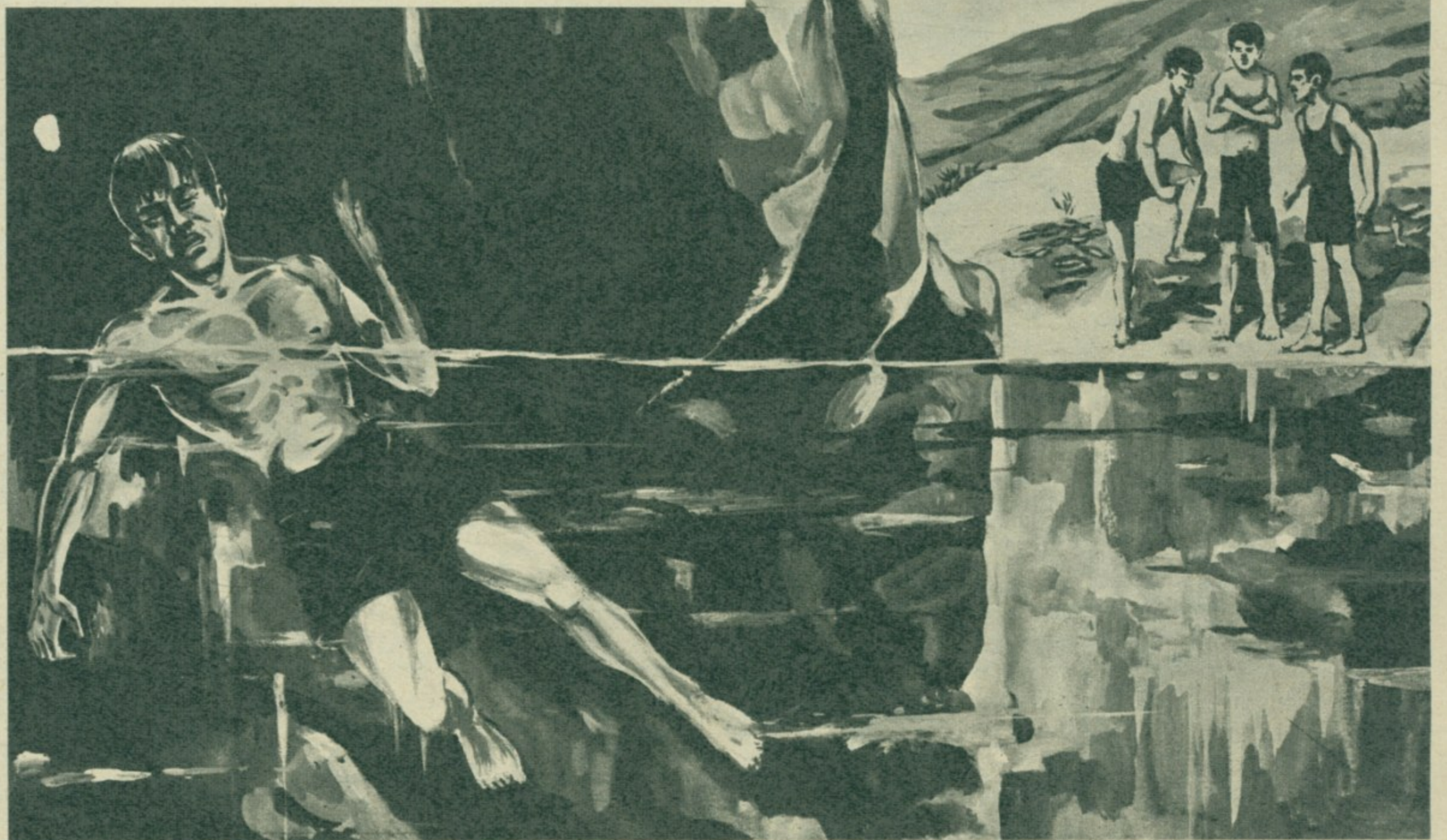
тово неприступачне обале. Пошто је почео да губи дах, ударио је преплашен и упаничен ногом о дно реке и — нашао се главом изнад површине воде у полумраку! Удахнуо је ваздух.

Дошавши себи од узбуђења и страха схватио је да се налази у подводној пећини! Њен доњи отвор налазио се у реци а водила је ко зна куда кроз брдо. Да се кроз њу спуже и покуша да нађе неки излаз на површину — није се усуђивао.

Најважније је било: могао је да дише. Био је врло узбуђен и дуго је прикупљао снагу да се врати ронећи кроз воду. Да није стигао спасаца, признао је Асим, ни сам не зна да ли би био у стању опет да зарони и врати се у живот, на земљу... Био је на ивици живчаног слома.

И тада се појавио Бекић, охрабрио га, па су заједнички заронили кроз Требишњицу и избили на њену површину. Тако се, ипак, све срећно завршило.

Брато Павловић, новинар, Сарајево

— ПРЕТРАЖИЋУ ЦЕЛУ РЕКУ! — РЕЧЕ НАЈБОЉИ АСИМОВ ДРУГ БЕКИЋ И ЗАРОНИ У ВИР.

НАПАД НА

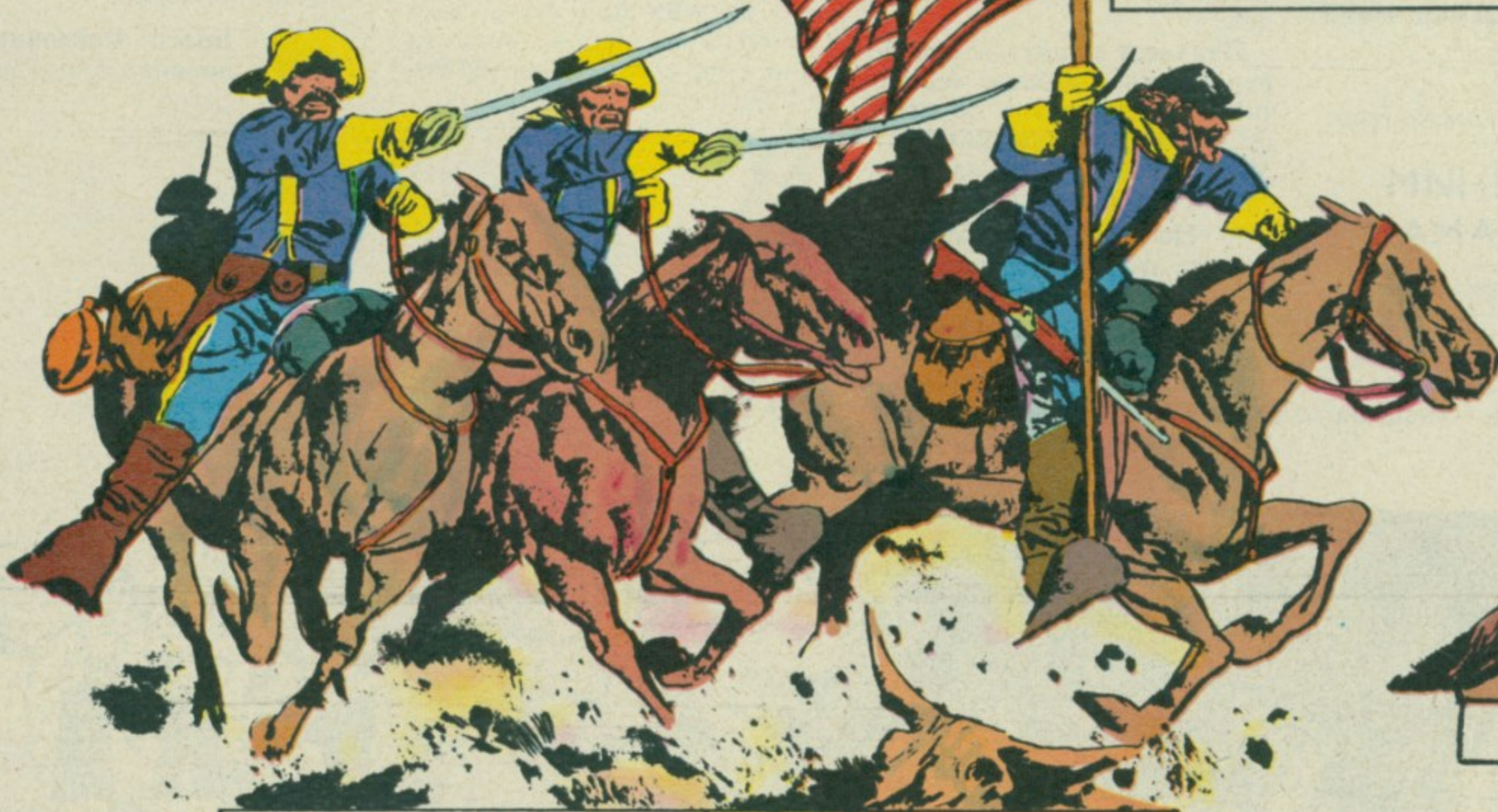

ЧЕЈЕН

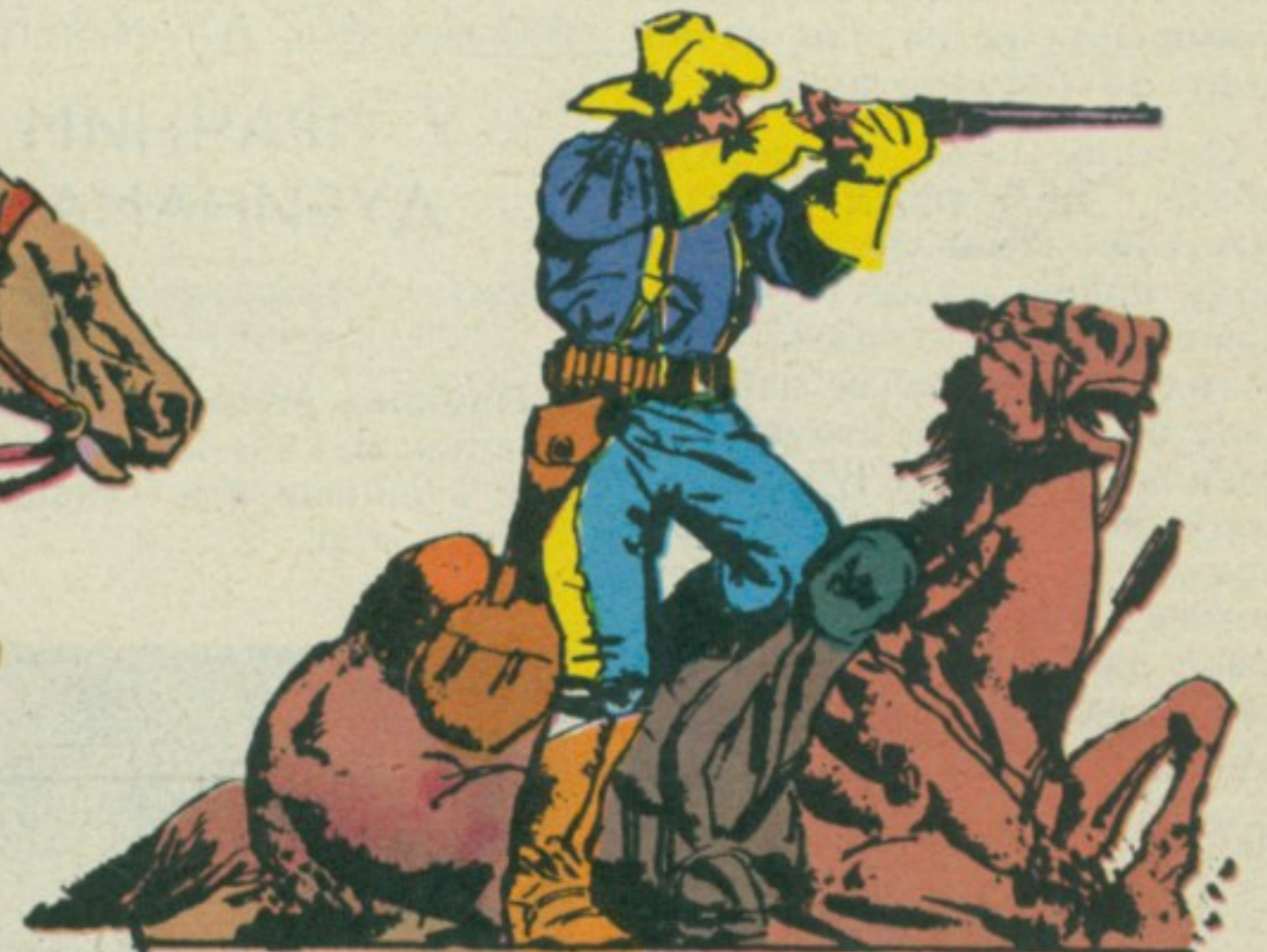
Колонисти Дивљег запада били су прилично издвојени и усамљени, чак и после 1850. године када је Калифорнија интензивније насељена. Јер, у то доба путовање с краја на крај Америке представљало је праву авантуру. Ретке дилижансе, коњске запреге које су преносиле пошту и понеког храброг путника, биле су једина веза између старог краја и новоосвојених западних пространа. Али, дилижансе су биле стална мета напада Индијанаца који су се на тај начин свестили белом човеку за безобзирно отимање земље и непријатељско и презриво поступање. Због тога су несигурне дилижансе убрзо замењене чувеним Пони експресом, поштарима — јахачима који су све до уво-

ђења телеграфа редовно саобраћали од Сан Џозефа у Мисурију до Сакраманта у Калифорнији. Људи Пони експреса, који су штафетним системом преваљивали преко 3000 километара за мање од 8 дана, пролазећи кроз непријатељске крајеве, остаће заувек хероји романтичног Запада. Пони експрес је био савршено организован: у нормалним условима јахачи су мењали коње после сваких двадесетак километара; пошта је имала да буде предата на време и коњаници су морали да поштују веома строга правила од којих је основно било да се ни покоју цену не сме скренути с пута и закаснити. Чувени јахачи Пони експреса били су Тед Мичел, Ксавијер Обри, Буфало Бил.

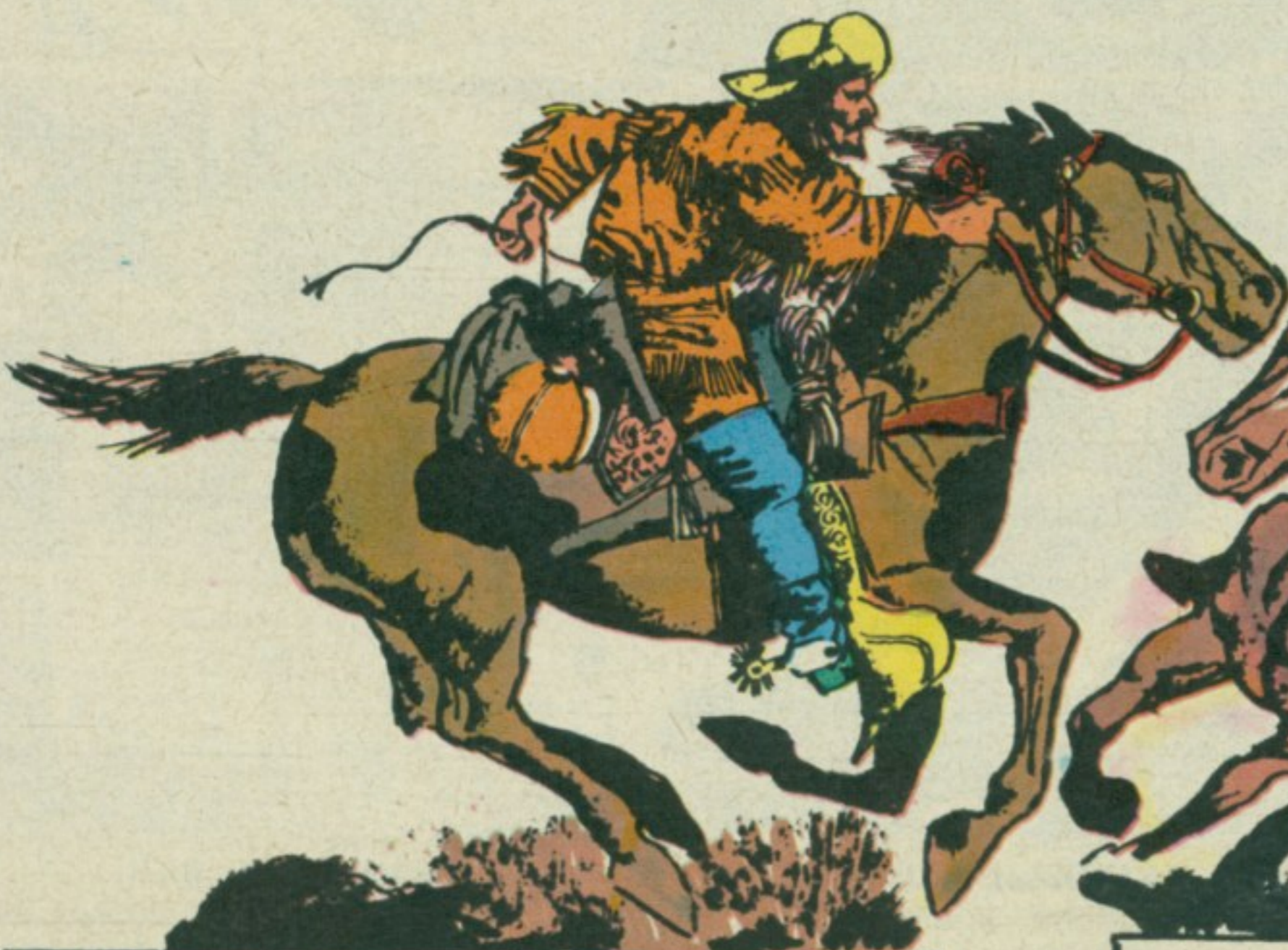
Увођењем железнице средином прошлога века убрзано је насељавање Дивљег запада. На слици је парна локомотива која је саобраћала између Истока и Запада Америке од 1869. до 1880. године.

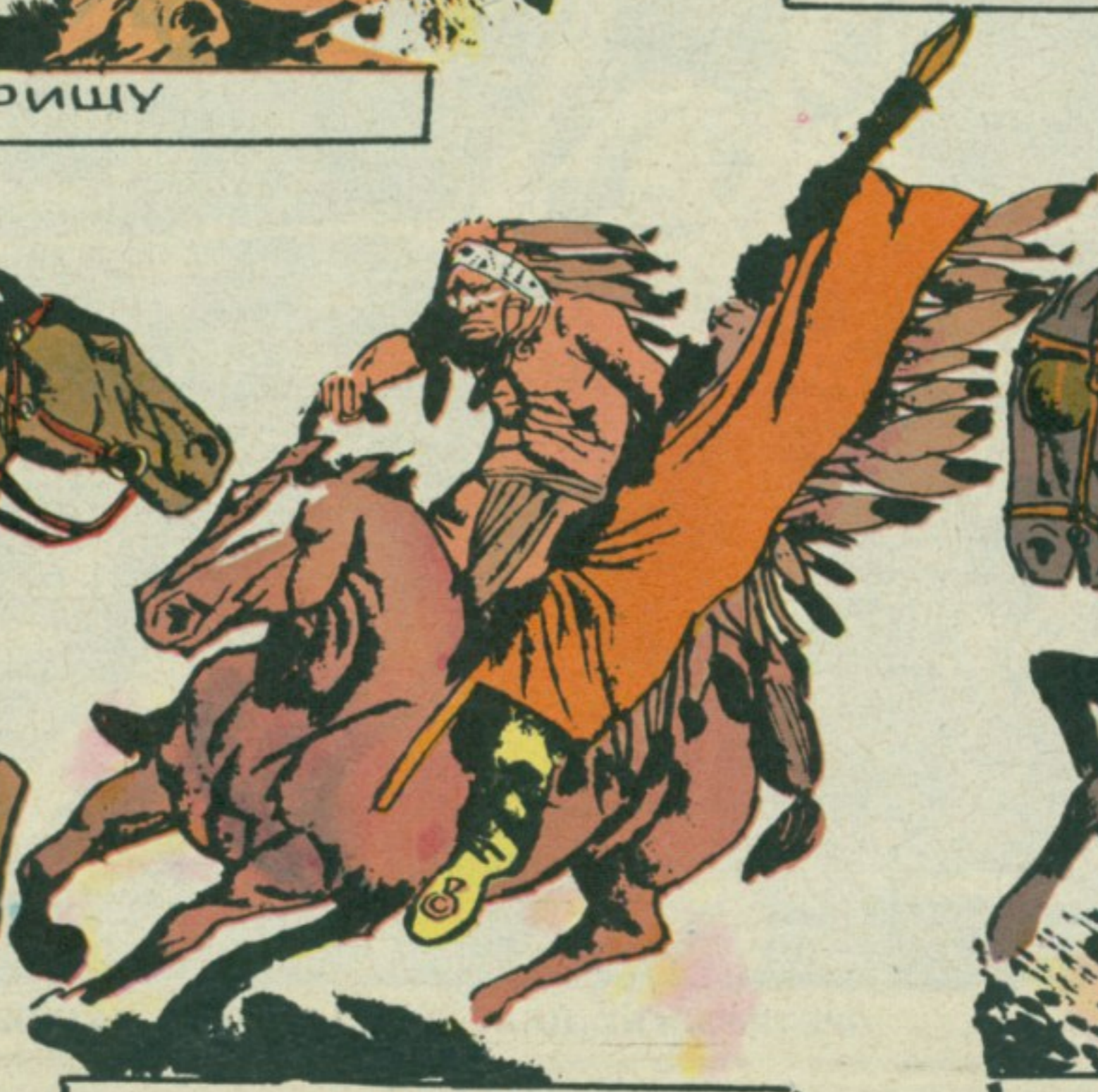
КОЊАНИЦИ У ЈУРИШУ

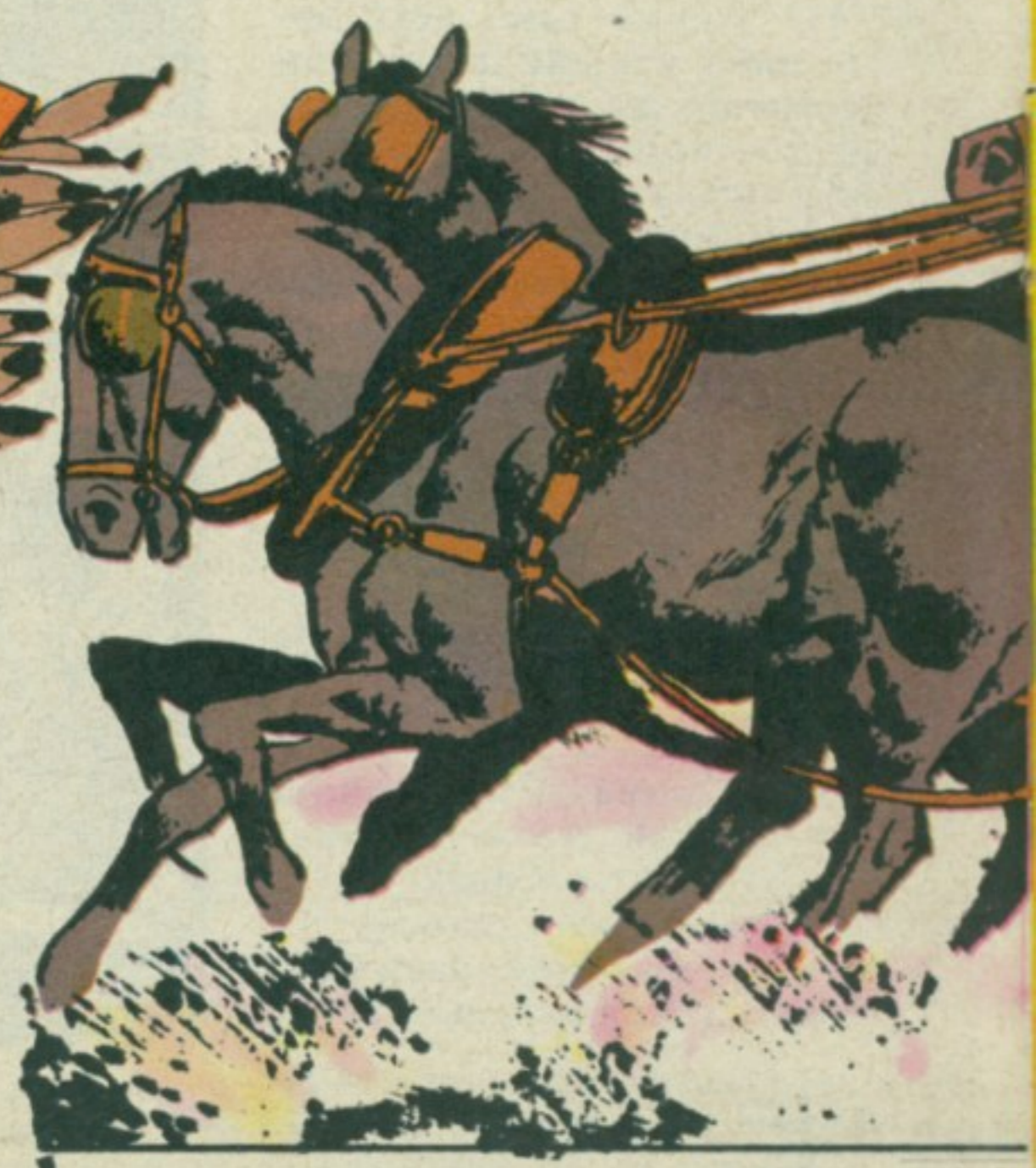
ВОЈНИК — КОЊАНИК

БУФАЛО БИЛ ПРЕНОСИ ПОШТУ

СИЈУКЕ

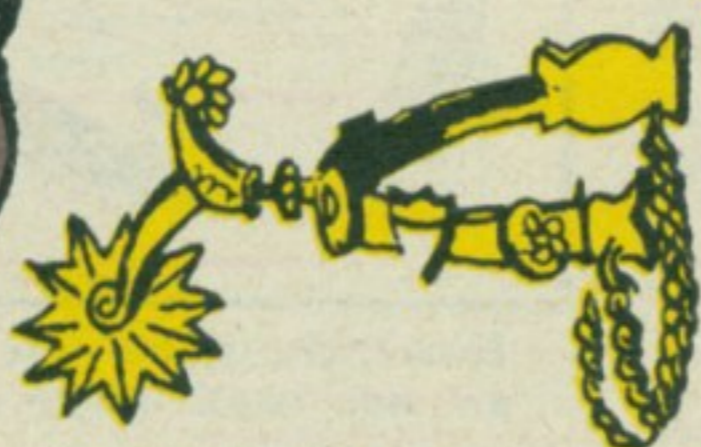
ДИЛИЖАНСУ

КОЊСКЕ ЗАПРЕГЕ БИЛЕ СУ ВЕ-
ОМА НЕСИГУРНЕ ЈЕР СУ ИХ СА
СВИХ СТРАНА ВРЕБАЛЕ СТРЕЛЕ
НЕВИДЉИВИХ ИНДИЈАНАЦА

КАУБОЈСКО СЕДЛО

СИЈУКС

МАМУЗЕ

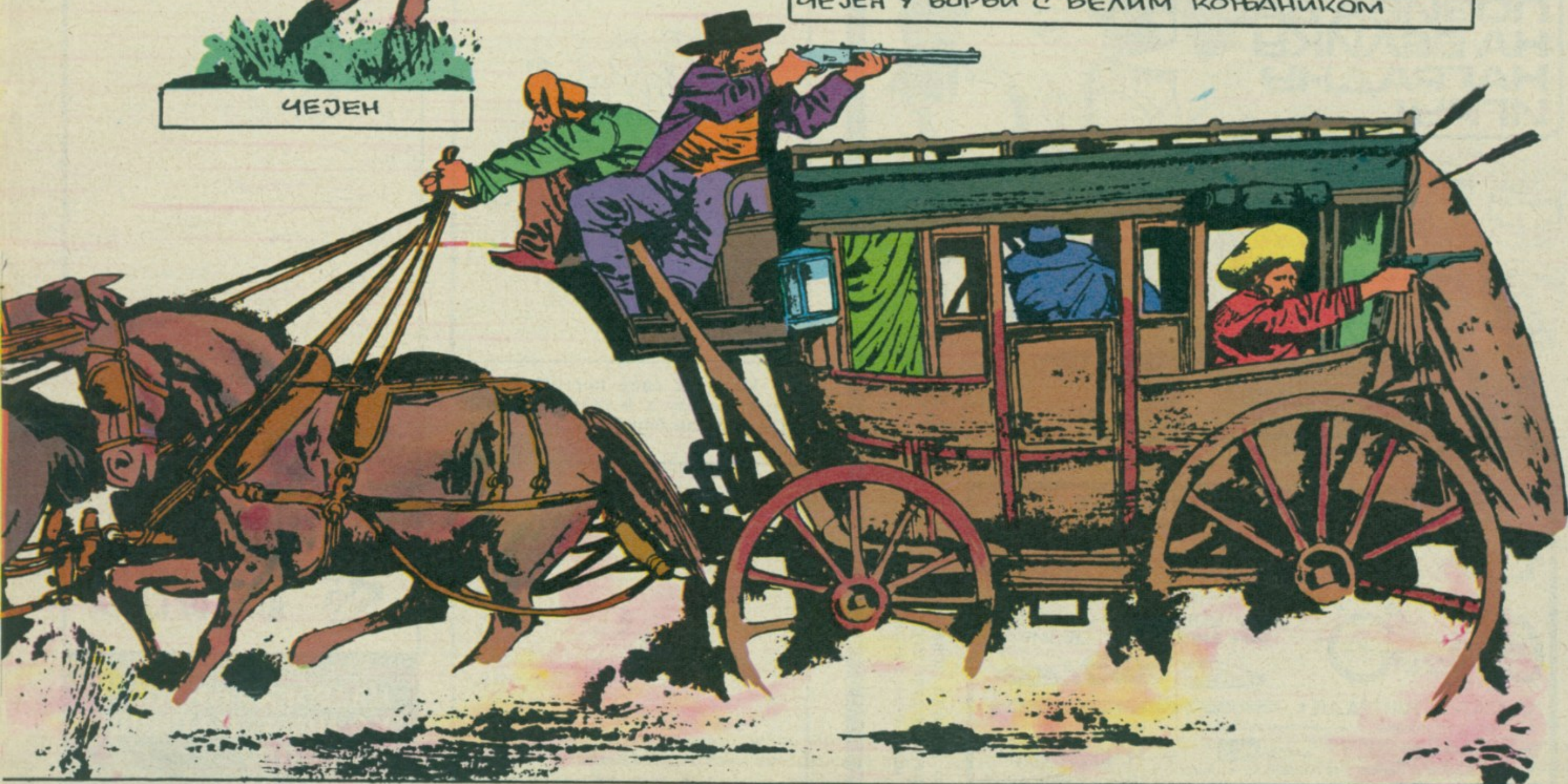
СИЈУКС

ЧЕЈЕН

ЧЕЈЕН У БОРБИ С БЕЛИМ КОЊАНИКОМ

ДИЛИЖАНСА КОЈУ СУ НАПАЛИ ИНДИЈАНЦИ

У следећем наставку: Индијанци и војници

СПЕЦИЈАЛНИ ПОПУСТ ЗА ЧИТАОЦЕ »ЗАБАВНИКА«

***** ХУМОР *****

36 РЕПРОДУКЦИЈА

ЗА 5.000 УМЕСТО 6.000 СТ. ДИН.

Читаоци „Забавника“! Предузеће „Вук Караџић“ омогућује вам да за 5000 уместо 6000 ст. динара преко поште добијете 3 албума са 36 одабраних уметничких репродукција у боји величине 21,5 x 29,5 сантиметара и то:

1. РЕНЕСАНСА у 12 слика
2. НИЗОЗЕМСКО СЛИКАРСТВО у 12 слика
3. ФРАНЦУСКО СЛИКАРСТВО XIX века у 12 слика

Свака репродукција (која вас кошта мање од 140 динара) може се урамити и украсити ваш стан!

ПОРУЏБЕНИЦА

ПОЛИТИЧКИ ЗАБАВНИК

Овим поручујем 3 АЛБУМА УМЕТНИЧКИХ РЕПРОДУКЦИЈА по цени од 5000 ст. динара. Албуме ћу платити поштару кад ми их донесе (поузећем).

(Име и презиме наручиоца)

(Тачна адреса)

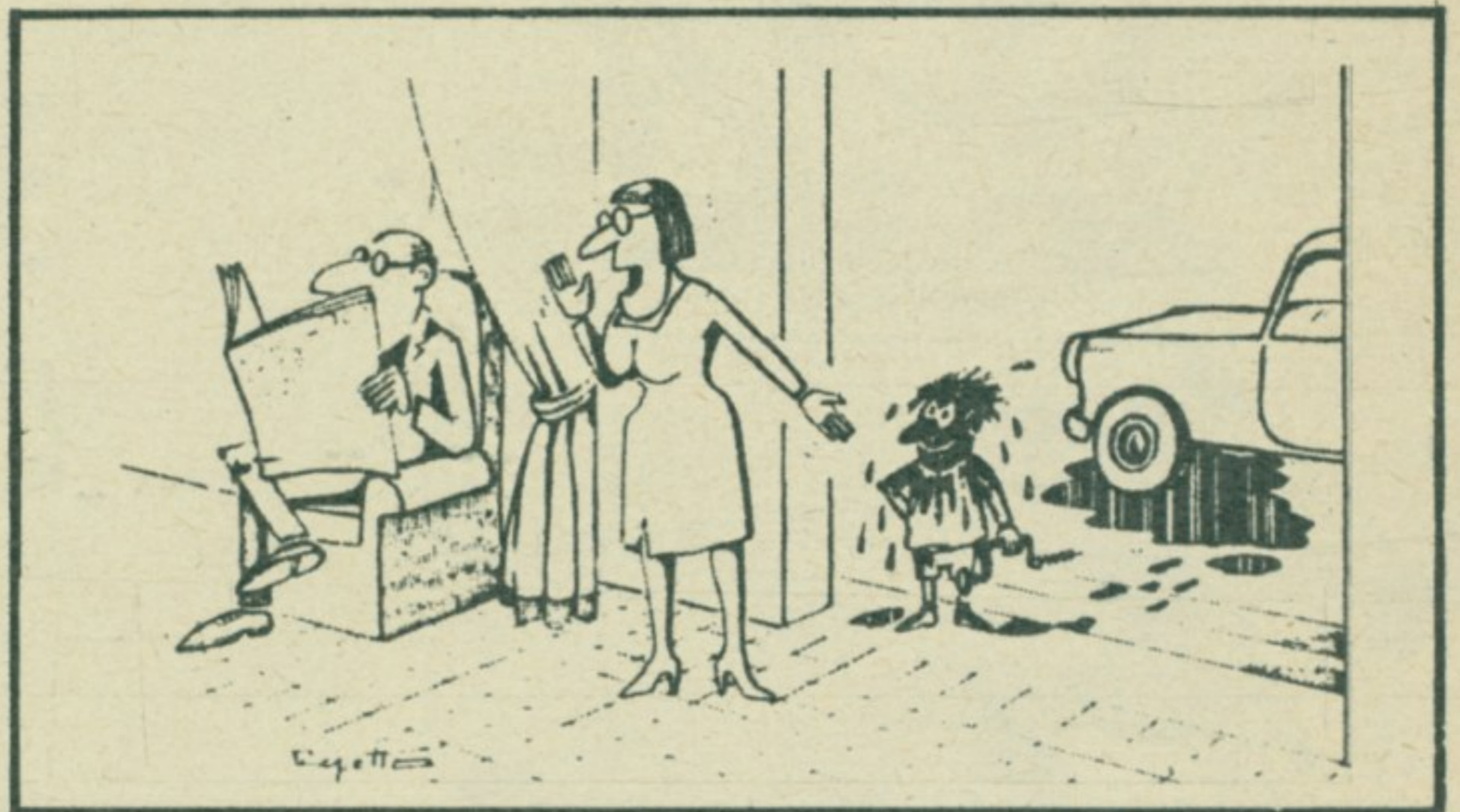
Изрежи и залепи на дописницу и пошаљи „Политичком забавнику“ Београд, Македонска број 29.

— Пожелећете ви нас преко лета, ал' нас тада нигде неће бити...

— Иди погледај шта је с татом! Пре пола сата сам послала Џекија да га пробуди!

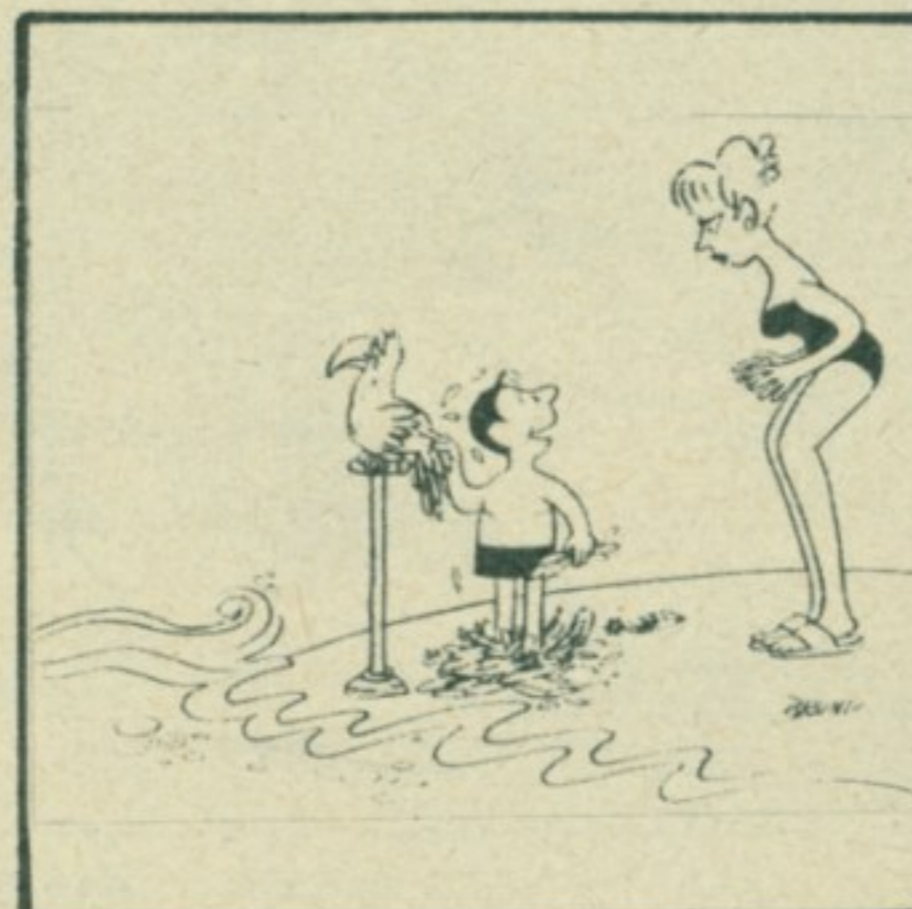
— Перица каже да је у дворишту пронашао нафту!..

— Када би овде постојале куће, свет, самоуслуга и градски саобраћај, не би нам баш било лоше!

БЕЗ РЕЧИ

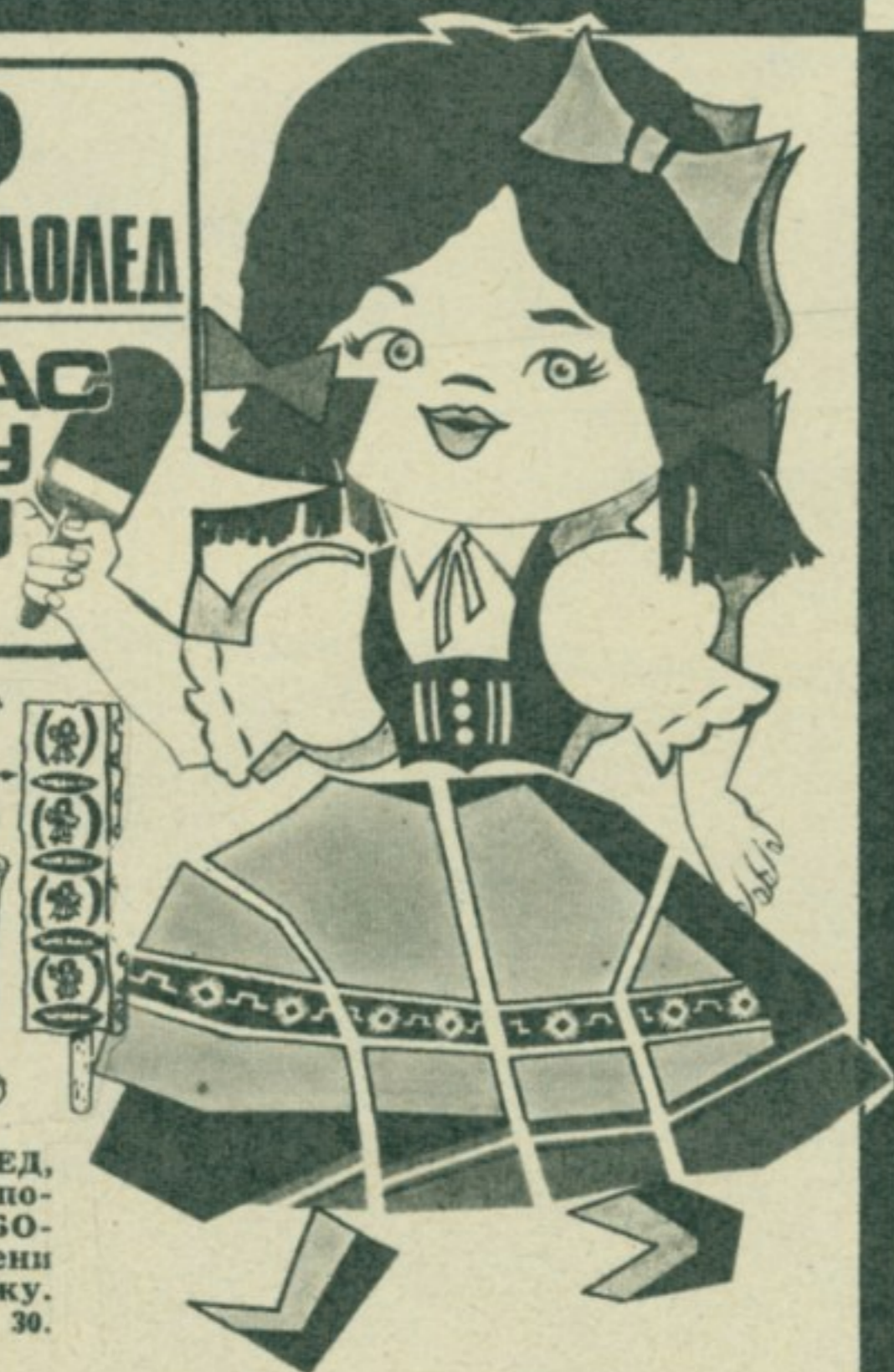

— Свљачим га за купање.

ЈЕДНА АЛИ ВРЕДНА

НАЈГОРИ ТОЧАК У КОЛИМА НАЈВИШЕ ШКРИПИ.
(ПОСЛОВИЦА АМЕРИЧКИХ ЦРНАЦА)

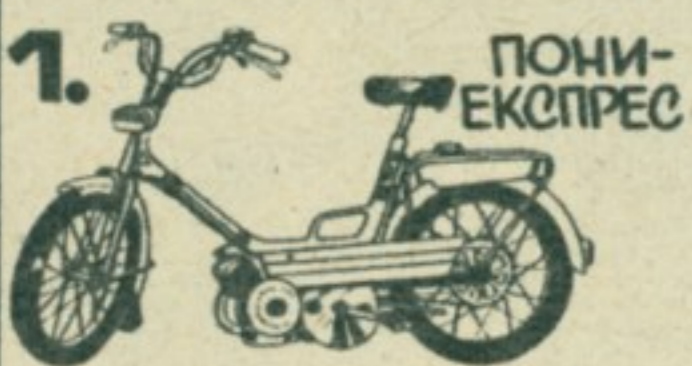
SOMBOLED
МАКСИМАЛНИ СЛАДОЛЕД
ПОЗИВА ВАС
НА ВЕЛИКУ
НАГРАДНУ
ИГРУ!

Пошаљи одмах на СОМБОЛЕД, ПМК „Сомбор“ — Сомбор, 30 поклопаца или кесица од СОМБОЛЕДА, као што су они означени стрелицом на горњем цртежу. Награде ће бити извучене 30. јуна.

НАГРАДЕ:

2. ЧАМАЦ РВС

ПОНИ-ЕКСПРЕС

3. КОМПЛЕТАН КУРС ЕНГЛЕСКОГ ЈЕЗИКА (ПЛОМЕ)

ОСТАЛЕ НАГРАДЕ:

5 ПЛОВНИХ ПУШАКА ЗА РИБОЛОВ

10 ФОТО-АПАРАТА „КЛИКОМАТ“

15 ФУДБАЛА „ПИОНИР“

5 ПЛОВ. МАСКИ И ПЕРЈА

10 ПРИБОРА ЗА ПЕЏАЊЕ

20 ЛОПТИ ЗА ВОДУ

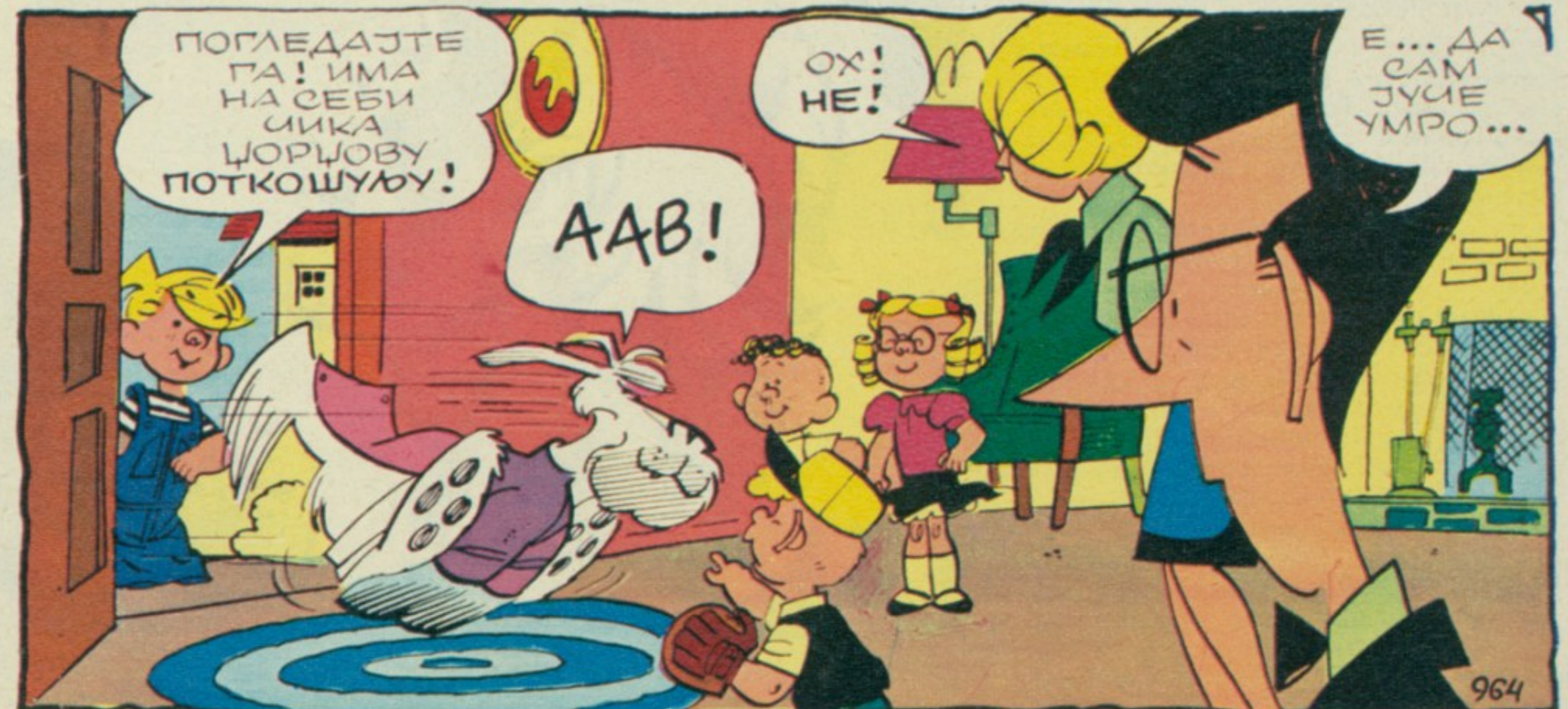
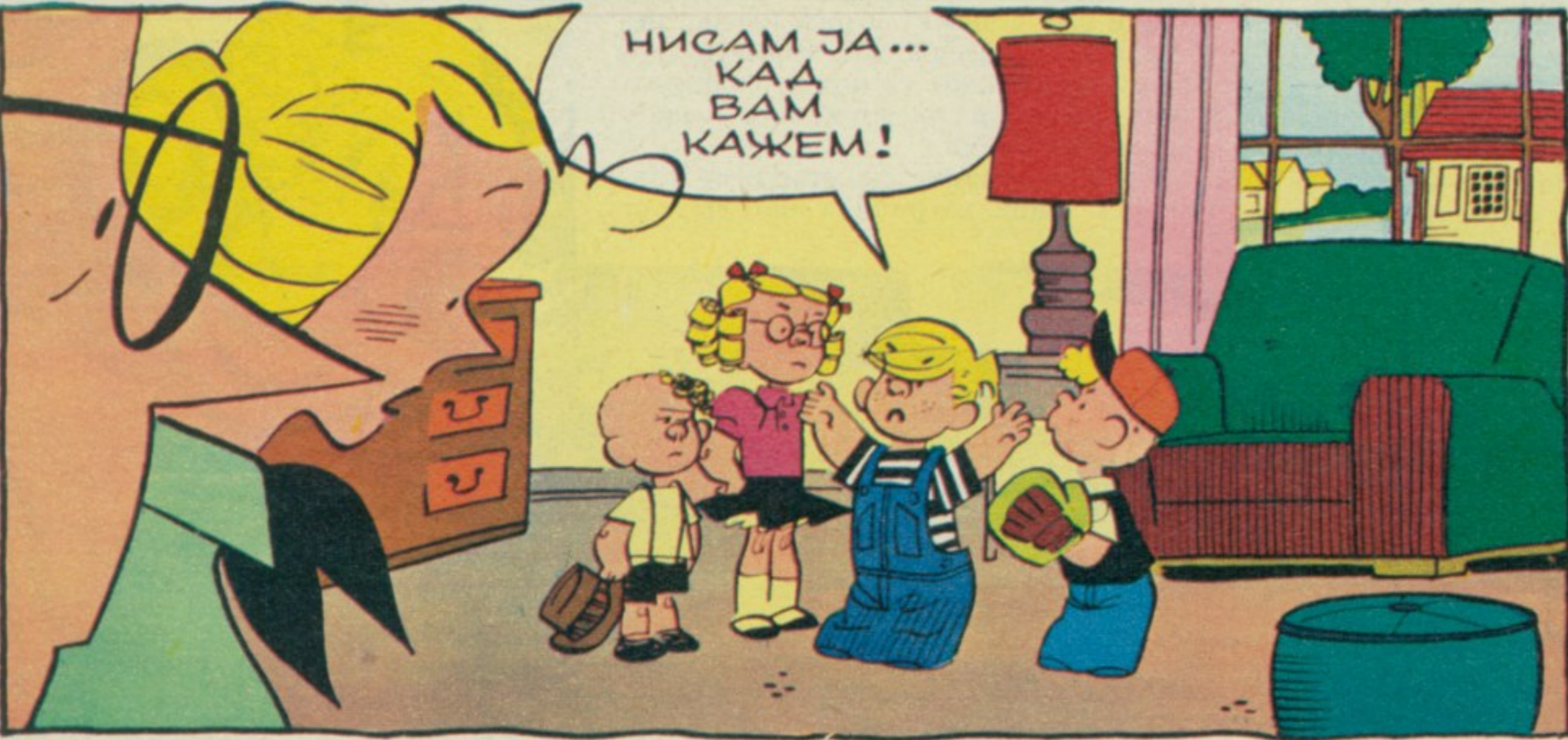
20 КОМПЛЕТА ПРИБОРА ЗА ПИСАЊЕ

Ово је само прва од четири велике наградне игре. За сваку нову игру нове награде.

КАПЕТАН Кејт

ТАЈАНСТВЕНА ИГРА

Жута звезда бинарног система који се састојао од шеснаест планета немилнице је пржила тло Торана, своје друге планете. Мало мања од Сунца, звезда је сјала готово истом јачином и људи који су разгледали изградњу индустријских уређаја на Торану осећали су се прилично непријатно.

Џеф Отис, инспектор главног штаба за насељавање овог планетног система, био је задовољан радовима на Торану. Торан је био друга планета петог звезданог система којег су Земљани открили у свом прозору у свемир. Људска цивилизација је коначно почела да се шири и на остале планете.

Лов на Торане

Баш у том тренутку, док је Отис размишљао о великом напретку људске расе, радници побацаше инструменте и алат и вичући појурше према једној тачки.

— Шта се дешава? — упита Отис Финча, руководиоца градилишта на Торану.

— Радници су вероватно пошли у лов на Торане, мајмунолико биће — узврати Финч равнодушно.

— У лов на мајмунолико биће? — понови инспектор зачуђено.

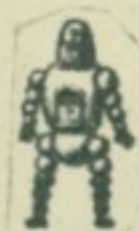
— То у ствари нису прави мајмуни — објасни Финч стрпљиво. — Тако зовемо Торане, једине становнике ове планете, зато што личе на велике сиве мајмуне.

— Зар је могуће да допустите људима да их лове? — упита Отис запањено.

— Допуштам све што може да разбије досаду у овој пустињи — рече Финч хладно. — Лично не волим лов на Торане, али волим што се радови одлично одвијају, између осталог баш захваљујући тој врсти забаве. Осим тога, досад су успели да ухвате само два-три Торана.

Да би прекинуо непријатну ситуацију која је настала неуспелим ловом на мајмунолико биће, Финч предложи Отису да га одведе до рушевина старе цивилизације планете Торан.

То су обичне животиње!

Пилот мале ракете којом су летели Финч и Отис успорио је изнад рушевина неког насеља које је некад било врло велико.

— Да ли знате каква су бића изградила ово насеље и шта им се догодило? — упита инспектор Финча.

— Још не знамо — одговори Финч. — Претпостављамо да су га изградили Торани. Истраживачи су нашли много доказа о пожару, експлозијама пројектила и рату који се овде некад водио.

— Изгледа да су Торани у ствари дегенерисани потомци расе која је насељавала Торан пре неког катастрофалног свемирског рата — заврши Финч своје кратко објашњење.

— Ако је заиста тако, онда ћете морати да забраните својим људима да лове Торане — рече Отис. — Као што знате, постоји правилник о поступању са непознатим живим врстама у свемиру и сви свемирски истраживачи и насељеници морају да га се придржавају.

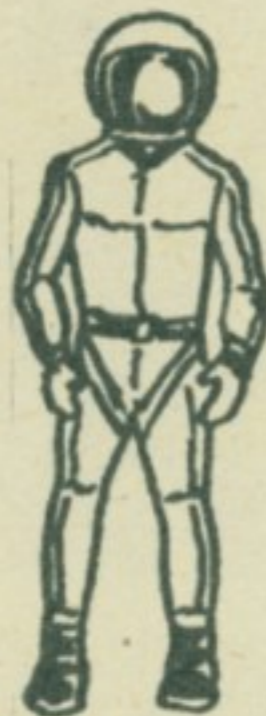
— Да забраним људима да лове ове мајмуне! — узвикну Финч. — Па то су обичне животиње!

— По чему знате да нису интелигентна бића? — упита инспектор. — Јесте ли покушали да успоставите везу са њима?

— Јесмо, али нисмо могли ни да им се приближимо! — узвикну Финч

ЗАШТИЋЕНА РАСА

Х. Б. ФАЈФ

— Имао сам среће да будем први човек који је открио интелигентна бића изван Сунчевог система! — помисли Отис веома узбуђен

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

— Кад би Торани били бар полунтелигентни, допустили би нам да им пријемо.

— Мораћемо хитно да предузмемо нешто у вези с тим — рече Отис.

Бића слична нама!

Финч се коначно сложио да одмах забрани лов на мајмунолика бића, али под условом да Отис истовремено затражи званично одобрење од главног штаба планетног система.

Инспектор је одмах одлетео у центар везе и послао дугачак извештај главном координатору бинарног звезданог система.

Одговор је стигао после неколи-

ко сати и Отис га је одмах однео Финчу.

— Од овог дана — поче Отис да чита наређење — мајмунолика бића позната као Торани сматраће се ретком и заштићеном расом по члану 32 Правилника о поступању са непознатим живим врстама у свемиру.

Кад је Финч потврдио да је разумео наредбу, Отис оде до своје мале ракете и рече пилоту да га пребаци до рушевина старог града.

После слетања ракете инспектор пође сам у шетњу и разгледање некадашњег насеља, али примети двојицу људи како уз помоћ специјалних ашова и инструмената копају по рушевинама.

— Покушавамо да утврдимо каква су бића изградила ово насеље

— објасни један од људи Отису.

— И шта мислите о томе? — упита инспектор заинтересовано.

— Та бића су била врло слична нама — рече истраживач. — Судићи по величини соба, висини улаза и врата, облику степеница и другом, јасно је да су били слични нама. Али још нисмо довољно копали да бисмо могли већ да закључимо какву су културу и обичаје имали.

Пошто се поздравно са истраживачима и захвалио им на објашњењу Отис пође даље и ускоро стиже до очуване рушевине неке зграде.

Невероватан сусрет

— Како би било да погледам унутра? — промрља Отис гласно. — Али не... Не верујем да ту има нечега занимљивог...

Ипак је ушао у зграду и — застао као укопан!

— Мило ми је што смо се упознали — рече Торан пискавим гласом. — Мислили смо да ћеш вероватно доћи овамо.

Отис је сасвим изгубио моћ говора. Био је очи у очи са мајмуноликим бићем које је савршено говорило његовим језиком!

Торан је био висок око два метра и имао је дугачке удове обрасле кратком, густом, сивом длаком. Уста су му била без зуба, али очи! Очи су биле са стране његове узане главе, на месту на коме људима стоје уши! Торан је са великим интересовањем посматрао Отиса који је још увек био потпуно парализан од изненађења.

— Ја сам Јал-Гажир — рече Торан. — Ако нисам добио погрешне податке, ти си Џеф-Отис.

— МИЛО МИ ЈЕ ШТО СМО СЕ УПОЗНАЛИ — РЕЧЕ ТОРАН ПИСКАВИМ ГЛАСОМ. — ВЕРОВАЛИ СМО ДА ЋЕТЕ ДОЋИ ОВАМО.

ТУНГА И ХОРДА С ДРВЕЋА

Инспектор једва некако поврати дах и моћ говора, па промуца:

— Нисам знао... Нисам знао да ви Торани говорите језиком Земљана. Како је то могуће?

Јал-Гажир се левом руком на којој је имао три прста чешао по си-вом крзну на грудима и Отису се учини да га Торан стрпљиво слуша само из учтивости.

— Ја нисам Торан — рече Јал-Гажир. — Ми смо Мирби, а не Торани како нас ви зовете. Моја раса потиче са планете Мирб, а не са овог света.

— Али како сте научили језик Земљана? — узвикну Отис нервозно.

— Научио сам га пре тебе! — узврати Јал-Гажир. — Ми већ дуго посматрамо Земљане и учимо њихове обичаје и језик. Не би ни поверовао кад бих ти рекао колико дуго!

Отис помисли да би то могло да значи да их посматрају још пре него што су Земљани дошли не само на ову планету него и у овај звездани систем!

— Али зашто живите у рушевинама? — упита он Мирба. — Зашто сте чекали до сада? Да сте ступили у везу с нама, ми бисмо вам помогли да поново изградите...

Инспектор застاده јер му се учинило да нешто није у реду са његовим питањем и начином мишљења.

— Ухватили смо твоју поруку шефу на Земљи и тек тада смо закључили да је време да успоставимо везу са једним од вас — рече Јал-Гажир. — Нас не занима поновна изградња јер су наши уређаји и насеље под земљом.

Ослонивши се на зид да не би пао од изненађења, Отис с муком упита:

— Ухватили сте мој захтев главном координатору да будете проглашени заштићеном расом? Ви имате инструменте који могу да ухвате такве сигнале?

— Да, имамо — узврати Мирб.

— Закључили смо да сте се ви Земљани довољно проширили у све миру, да сте достигли одговарајући степен цивилизације и да бисмо морали да успоставимо везу с неким од вас који је паметнији од осталих. То ће убудуће вероватно олакшати посао нашим истраживачима ваше културе.

Зајрејашћење

— Имао сам среће да будем први човек који је открио интелигентна бића изван нашег Сунчевог система! — помисли Отис са огромним узбуђењем.

— Зашто сте изабрали баш мене? — упита он Јал-Гажира.

— Због твоје поруке и захтева да будемо проглашени заштићеном расом — одговори Мирб. — Земљани су одавно заштићена раса у нашем правилнику. Чак смо допустили да неколико наших Мирба страда само да бисмо избегли сукоб са вама. Мислимо да си ти биће које може да разуме нашу жалост и стид због рата који се одавно одиграо између твоје и моје расе и који је моја раса добила...

— Између твоје и моје расе? — упита Отис запањено.

— Да — узврати Јал-Гажир. — Већ много година Мирби мисле да сте ви Земљани нестали у свемиру и сад нам је мило што се враћате на неке од ваших старих планета!

Отис се потпуно укочи од запрепашћења.

Јал-Гажир га погледа, с разумевањем и благо рече:

— Извини, али заборавио сам да ти објасним порекло рушевина. Оне нису наше. Оне су ваше.

ПОДСЕТНИК

ФОТО-АПАРАТ за аматере почетнике (без подешавања „бленде“). Леп и јефтин поклон на крају школске године. Можете га купити у „Југолабораторији“, Таковска 5, Београд. Цена је 50 динара.

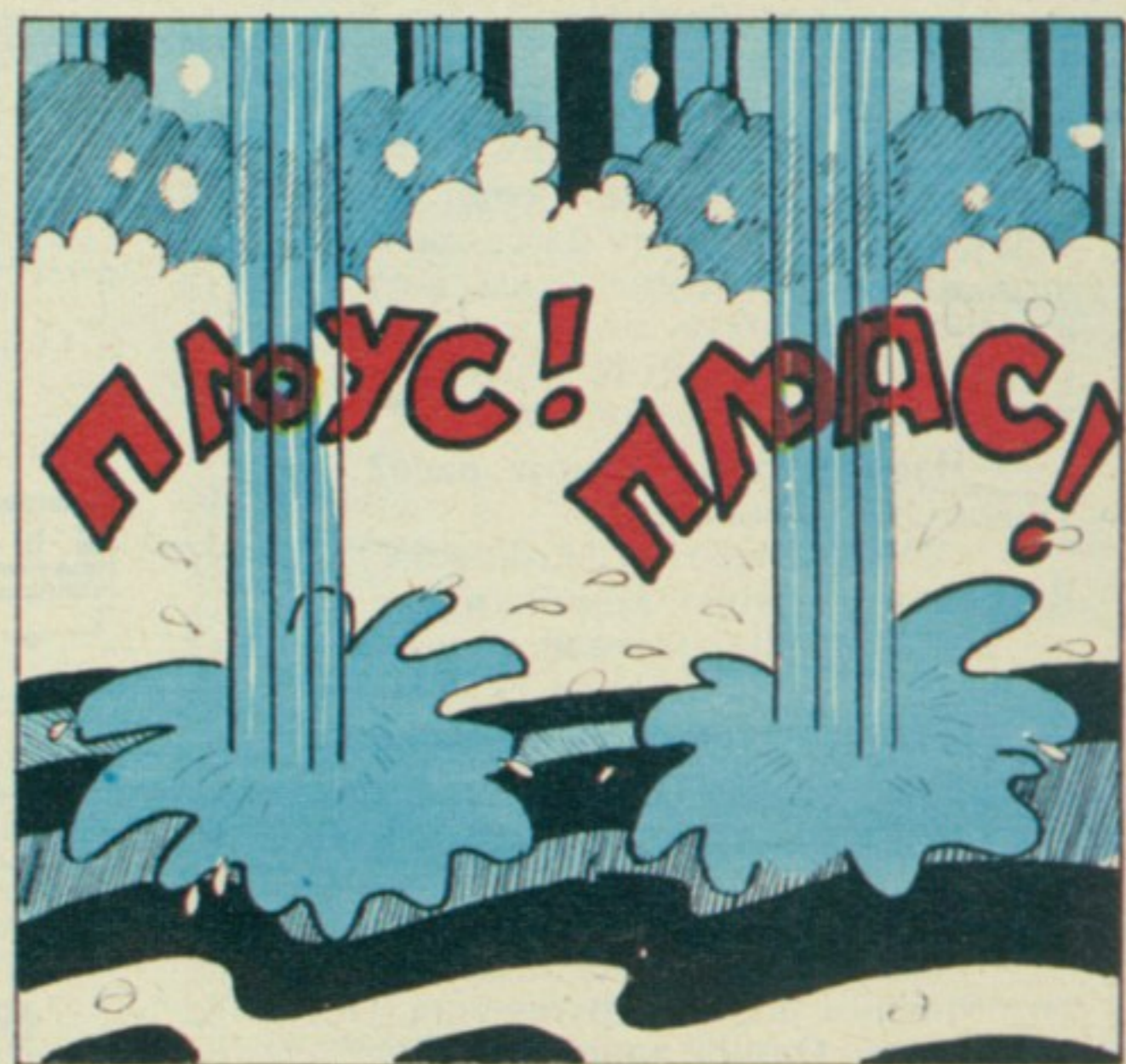
ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

СТИВ ВОНДЕР

Једно од великих имена познате америчке дискографске куће Тамла Мотаун је двадесетогодишњи слепи певач Стив Вондер. Најновији успех овог младог црнца „Yester me, Yester-You, Yester-dey“ (Јуче ја, јуче ти, јуче) је балада у нешто бржем ритму, веома пријатна за слушање. Стивов изванредан глас, одличан аранжман и оркестрација чине баладу посебно вредном. На другој страни плоче је „I'DBE A FOOLL RIGHT NOW“ („Управо ћу постати будала“). Плочу је издала Тамла Мотаун а цена је 13,50 динара.

И ТАКО, БАЈА И ДЕА ЈЕВРЕМ КРЕЉУ НА ОПАСАН ПУТ. АЛИ, ЊИМА И НЕ ПАДА НА ПАМЕТ ДА НЕМЦА ОДВЕДУ У ГРАД. ТРЕБА ГА ЗАРОБИТИ. АЛИ КАКО?

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Навијам за „Партизан“. Скупљам разгледнице, марке, стари новац и значке. Волим музику а од певача највише Ивицу Шерфежија. Имам 15 година. Светлана Петрић, Петра Драпшина 134/а, Кула — Бачка.

Имам 14 година и ученица сам VII разреда. Дописивала бих се са друговима и другарицама из Југославије и иностранства. Језик дописивања: немачки и српскохрватски. Скупљам салвете и плоче. Биљана Гроздић, 3561 Dautphe — Haupt str. 11, Deutschland.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама са Приморја који се баве цртањем. Хоби ми је сакупљање салвета. Идем у VII разред. Душанка Траиловић, Трг Анта Вогићевић 1/2, Лозница.

Имам 18 година. Идем у IV разред Пољопривредне школе. Желео бих да се дописујем с другарицама и друговима истих година који навијају за „Партизан“. Драгомир Анђелковић, Пољопривредна школа, Ковин.

Имам 16 година и идем у I разред средњотехничке школе. Желим да се дописујем са друговима и другарицама мојих година широм наше земље. Хоби ми је бродомодларство и сакупљање старог новца. Миливоје Мишковић, Коник 340, Титоград.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Волим музику, књижевност и хемију. Имам 14 година и идем у VIII разред. Посебно бих волела да ми се јаве они који су рођени 3. I 1956. Вера Костић, Северни блок 82/9, Лесковац.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Навијам за „Првену звезду“ и скупљам фотографије неких играча. Имам 13 година. Сакупљам салвете и значке. Мимоза Спасовска, Марко Несторов бр. 37а, Охрид.

Имам 16 година и желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије. Језик дописивања румунски и француски. Voichita-Liliana Potarascu, str. Tintina de Piatra nr. 1, Sincicolaul-Mare, Judet Timis, Romania.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије. Имам 13 година. Скупљам марке, салвете и разгледнице. Навијам за „Партизан“. Марија Пауновска, Питу Гули бр. 1446, Охрид.

Имам 15 година. Желим да се дописујем са другарицама и друговима из наше земље. Хоби ми је скупљање марака и размена бит плоча. Бојан Попов, Радничко шеталиште 20/I, Сплит.

Желела бих да размењујем разгледнице са друговима и другарицама из Југославије а нарочито са онима из мањих места наше земље. Славица Ленир, Теодора Драјзера 6, Београд.

Желим да се дописујем са колегама из целе земље. Имам 19 година. Мирсада Сараџ, Савска 6, Вос. Градишка.

* укршшене речи *

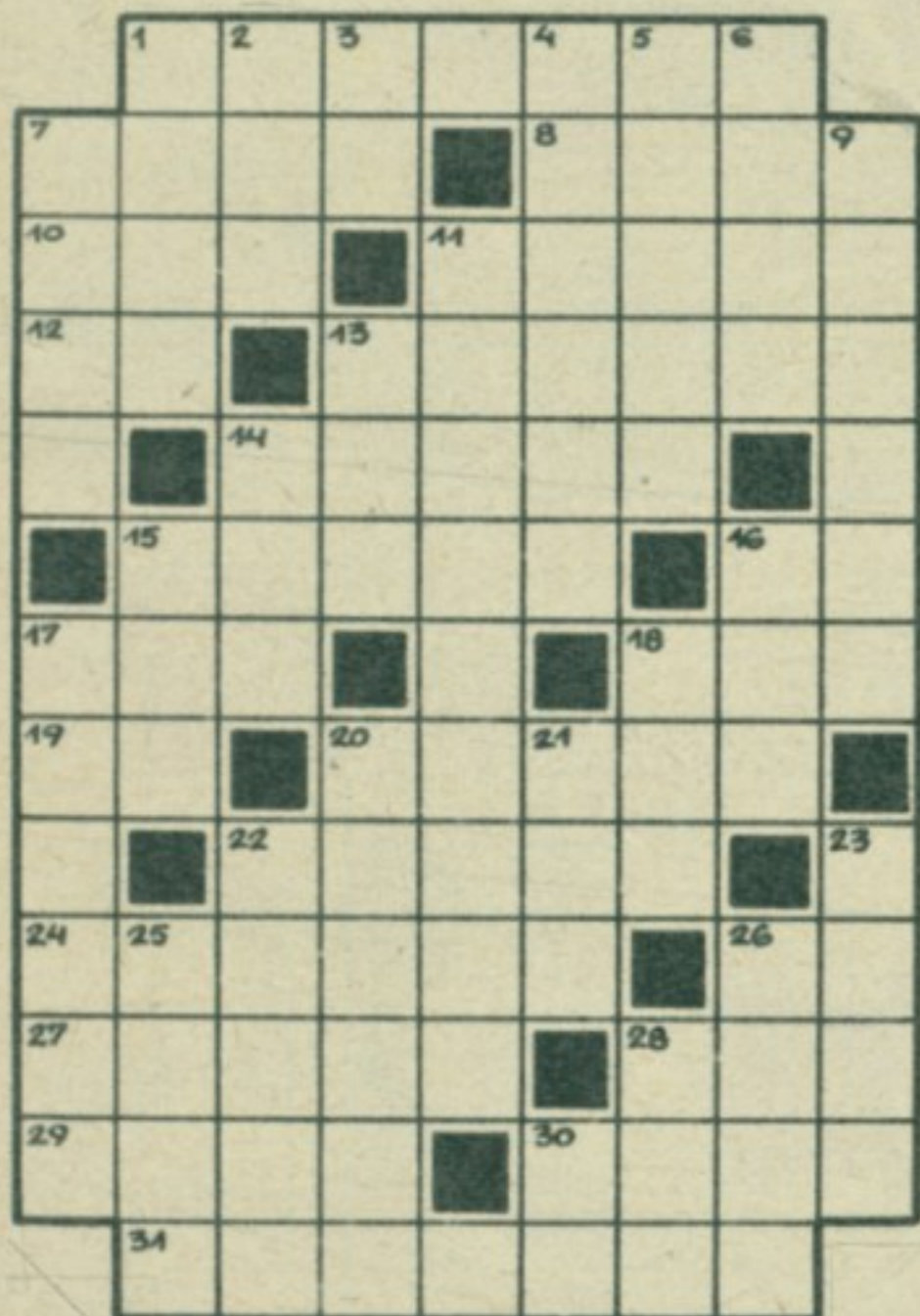
Водоравно: 1) пораз, 7) индустријска биљка, 8) чувена аутомобилска писта у Берлину, 10) неман, аждаја, 11) врста птица, 12) хемијски знак за мазуријум, 13) гласник, 14) француски глумац комичар (Луј), 15) река на Кавказу, 16) музичка нота, 17) језеро у Малој Азији, 18) чађ, 19) првак, 20) једногодишња биљка, ра-

сте у житу, 22) област на којој је распрострањена нека биљна или животињска врста, 24) владика црногорски (1670—1735), 26) хемијски знак за рутенијум, 27) планина у близини Београда, 28) савремени енглески вајар (Хенри), 29) примитивна направа за орање, 30) благајна, 31) град и лука у Италији.

Усправно: 1) ништица, 2) грчко слово, 3) узвик, 4) астрономска јединица за мерење васионских даљина, 5) енглески археолог (1851—1941) вршио ископавања и у нашој земљи, 6) азијско номадско племе, 7) поема Ивана Горана Ковачића, 9) делокруг рада, 11) република у Јужној Америци, 13) вртлог, 14) апарат за сушење косе, 15) део теразија, 16) место у Славонији, 17) река у Македонији, 18) згодитак у фудбалу, 20) познати руски баснописац, 21) попут, 22) летописи, 23) непогода на мору, 25) менично јемство, 26) француски књижевник и филозоф (Жан Жак), 28) немачки књижевник („Буденброкови“), 30) хемијски знак за криптон.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) сам, 4) дон, 7) Алин, 9) опал, 11) Менам, 12) „Еда“, 13) јаук, 14) преб, у, 15) слова, о, 17) Ек, 19) оба, 20) ир, 21) Лион, 22) Дима, 23) ВП, 24) они, 26) ет, е, 27) есеји, о, 29) Кант, 31) апер, 33) ета, 34) анали, 35) Тара, 37) Алај, 38) кер, 39) она.

Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Издаје и штампа „ПОЛИТИКА“ Новинско издавачко предузеће Београд, Македонска 29. Претплата за нашу земљу: годишња 66,00 дин, полугодишња 33,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин. Годишња претплата у иностранству: DM 40.— \$ 10,60.— Ff 58,80.— Sfr 46.— Skr 56. Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Привредне банке Београд на рачун 608-620-3-3-32009-10-54. Поштански фох 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1, тел. 22-711.

ПТИЧЈИ САН

Птићи ми јутрос нешто шапнули,
Страшно су снили:
Како је мрав градио тротоар
А страшни вук плео мрежу као паук.
Људи су ишли на четири ноге,
Са стране их учтиво посматрале роде.
Шта оно још беме?! ...
А, а, чавке путнике у Азију превезоме.
Чак да је трг постао банита,
Шта се ту може кад неко сања бан
свашта?

Гордана Аранђеловић
уч. П-5 о. ш. „Стево Филиповић“ — Београд

ПИСМО ИЗ ДЕТРОИТА

Драги Забавниче,
Имам 15 година и ученик сам 8. разреда основне школе у Детроиту, у Сједињеним Америчким Државама. Јако ми је жао што овде не могу да купим ваш лист.

А сада бих желео да преко Забавника поздравим све своје другове и другарице у Лозници, на Градилишту.

Ја бих био најсрећнији кад бисте ово моје писамце објавили у вашем листу.

Боривоје Дамњановић

живите у Скопљу, обратите се писмом на ову адресу и затражите да вам потребне књиге пошаљу поузећем, што значи да ћете их платити кад вам их поштар донесе.

ТИ ПРЕСУДИ!

Драги Забавниче,
Ја и мој друг опкладили смо се у 5 н. динара: ја тврдим да је овај глумац играо у нашем филму „Битка на Неретви“ као немачки пуковник, а он каже да није. Молим те да нам напишеш који је то глумац да видимо ко је од нас двојице у праву.

Јашко Катарина,
VI Б. ю. ш. „Младо поколење“
Ковачица

Из фотографије је познати немачки филмски глумац Харди Кригер који је у филму „Битка на Неретви“ играо улогу пуковника. Наша публика познаје га још и по филму „Недеље у грлу Аарјејв“ који је приказиван и на телевизији.

АЈНШТАЈНОВЕ КЊИГЕ

Молим вас да ми кажете где могу да нађем неку књигу о Ајнштајновој теорији релативности.

Благоје Трчковски,
Ул. 657. број 6
Црнице — Скопље

Дела славног физичара-теоретичара Алберта Ајнштајна (1879 — 1955) Основне опште теорије релативности, Специјалној и општој релативности, Значење релативности и друге, можете купити у књижари „Научно дело“, Кнез Михаилова 35, Београд. Пошта

РЕШЕЊЕ СА СТР. 13.

ЦВЕТОВИ-ЦИФРЕ
843 + 222 + 427 = 1492, година
кад је откривена Америка.

НЕВОЉЕ МОРНАРА ИВЕ
Уже В.

ЗАКЉУЧАЈТЕ МУЗЕЈ!
Прави кључ је број 6.

НАЈЛЕПША РАЗГЛЕДНИЦА ЈУГОСЛАВИЈЕ

Имена осталих добитника награда на конкурс „ЗА НАЈЛЕПШУ РАЗГЛЕДНИЦУ ЈУГОСЛАВИЈЕ У ВОЈИ“: 8. ДРАГАН РАДЕНКОВИЋ, Страхињина Вана 2а, Ниш; 9. РАДМИЛА НЕДИЋ, 19. септембр број 11, Лазаревац; 10. МИЛОШ ШВЕДИЋ, Душка Вицкова број 2, Ковиљ; 11. СНЕЖАНА ПЕТРОВИЋ, Бранка Крсмановића 14/2, Параћин; 12. ОКТАВИЈАН БУГАР, Ул. Бродска 1, Ечка, Зрењанин; 13. МАРИНА ПАНАРИН, Ламела 1/II-9, Крушевац; 14. ЗЛАТКО ВОЗАРОВСКИ, Маршала Тита 36, Прилеп; 15. МЛАДЕН ЂУРИЋ, 26. новембра 38, Улцињ; 16. РАЈКО ИВАНОВИЋ, Маршала Тита 3, Иванград; 17. МИЛАН БАВИЋ, село Поднавље, з. п. Поднавље, Добој; 18. ДОБРОСАВ СТОЈАНОВИЋ, Раде Металца, први део 27, Лесковац; 19. РАДИСАВ ДИМИТРИЈЕВИЋ, Авалска 8, Вели Поток, Београд; 20. ЗОРИЦА ТИМОТИЈЕВИЋ, Стевана Дукића 40/13, Београд и 21. ЖЕЉКО ЖУТАНСКИ, Бориса Крајгера 10/1, Славонски Брод.

WALT
DISNEY

МИКИ

ЕТО, ВРАТИО
САМ КУСУР-СА-
МО ДВА ДИНАРА.
ШТА ДА РАДИМ
С ЊИМА?

ОСТАВИЋУ
ИХ, ЗЛУ
НЕ ТРЕБАЛО,
ЗА ЦРНЕ
ДАНЕ...

... У
МИЏИНУ
КАСИЦУ!

ШТА? ПА КАСИЦА
МУ ЈЕ
ПРАЗНА!

ЈЕСИ Л' ЈЕ ТИ
ИСПРАЗНИО?

ОВАЈ...
ЈЕСАМ!

ЗА ТО ЋЕШ БИТИ
КАЖЊЕН! ЦЕЛУ НЕДЕЉУ
НЕМА ГЛЕДАЊА
ТЕЛЕВИЗИЈЕ...

... И СУТРА МИ
ПОМАЖЕШ
У БАШТИ!
ЈАСНО?

КЛАДИМ СЕ ДА
ЗНАМ НА ШТА СИ
СТРАЊИО ПАРЕ...

... НА СЛАДОЛЕД
ИЛИ НА БОМ-
БОНЕ!

БОМБО-
НЕ!

ВИДИШ! ЧИТАМ
ТЕ К'О ОТВОРЕНУ
КЊИГУ!

КУПИО САМ
БОМБОЊЕРУ... ЗА
ТВОЈ СУТРАШЊИ
РОЂЕНДАН!

